

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 85

ΑΘΗΝΑ

ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΛΛΑ
Η σημασία της πρόσφατης αρχαιολογικής ανακαλύψεως
ΙΠΤΑΜΕΝΕΣ ΣΥΝΟΔΟΙ
Ρεπορτάζ για τις χαριτωμένες οικοδέσποινες των αιθέρων

ΥΜΑ ΣΟΥΜΑΚ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
Τηλεγραφική διεύθυνσις -ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμά) 28-279, 33-431

Ασφαλείς

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' όπασαν τήν χώραν έντός τών 'Υποκ/μάτων
τής ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Είς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καί ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Είς ΚΑ'ΙΤ'ΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καί ΠΟΡΤ-ΣΑ'ΙΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 85 ΔΡΑΧ. 5
9-15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1957

"Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. "Ηλιόπουλος,"
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη άριθ. 8, "Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 "Αθήναι)

Γραφεΐα:
Συντάξως, Σωκράτους 57, "Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
"Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, "Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομή:
"Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. "Ετησία δραχ. 260.
"Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. "Ετησία δολλάρ. 14.

"Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατ' συμφω-
νίαν. "Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσίς άρθρων καί εικόνων του περιου-
σιού χωρίς τήν άδεια των συγγραφέων καί των έκδοτών—Χειρόγραφα
δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

"ΕΛΚΗΝ" ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

'Απαντούμε προκλητικά στις ένδεχόμενες διαμαρτυρίες των ά-
ναγνωστών μας. έκείνων που θα τους στενοχωρούσε ή έλλειψη σ'
αυτό το τεύχος πολυχρώμου εξώφυλλου. Είχαμε κι άλλες φορές δη-
μοσιεύσει «μαύρο» εξώφυλλο. Κ' εξηγήσαμε τότε ότι ή ανάγκη της
ταχείας εμφάνισης προσπάτων γεγονότων στερεί τήν δυνατότητα
τής χρησιμοποιήσεως έγχρωμου φωτογραφίας. Το έγχρωμο εξώ-
φυλλο απαιτεί μίαν πολυπλοκώτερη τεχνικήν έπεξεργασία, μέχρις
ότου άρχίση ή έκτύπωση. Τα τεχνικά έμπόδια είναι πολλές φορές
άνυπέρβλητα. Για τούτο καί ή θυσία των πολλών χρωμάτων εί-
ναι πλέον αναπόφευκτη μπροστά στην ανάγκη της έπικαιρότητας.

ΥΠΕΡΕΛΛΗΝΕΣ

«Πρώτα άπ' όλα, σ' εύχαριστώ
πολύ που μου άπήντησες στο προ-
γυμμένο μου γράμμα. Καί πάλι θα
σ' ένοηλήσω, άλλ' αυτή τή φορά
μέ άλλου είδους ζήτημα. Σε κάθε
τεύχος του περιοδικού βλέπομε άρ-
κετές σελίδες αφιερωμένες σε γρα-
φικές περιόχες τής πατρίδος μας.
Νομίζω, όμως, ότι καί χρήσιμον καί
ένδιαφέρον θα ήτο, άν αφιερώνατε
τις ίδιες σελίδες μία φορά καί εις
τήν ζωήν τής έλληνικής παροικίας
τής Αιγύπτου. "Οπως διεπίστωσα
το καλοκαίρι που ήμουν στην "Αθή-
να, ή πλειονότης των συμπατριωτών
μας έχει τήν έντύπωση, ότι μόνον
κατ' όνομα είμεθα "Έλληνες καί πα-
ραξενεύοντο όταν μάς ήκουον νά μι-
λούμε καλά τήν μητρικήν μας γλώσ-
σα. Χρειάζεται, νομίζω, κάποια δι-
αφάνισις του έλληνικού κοινού ως
πρός το έπίπεδον εις το όποιον εύ-
ρίσκεται ή "Ελληνισμός εις τήν χώ-
ραν του Νείλου. Λόγω του ότι εί-
μαι κάτοικος "Αλεξανδρείας, θα σας
αναφέρω μερικά άπό τα έλληνικά
ίδρύματα τα όποια υπάρχουν εδώ:
Κατοίκειον Νάσκομεϊον, ένα άπό
τα μεγαλύτερα καί καλύτερα νοσο-
κομεία τής πόλεως. Κανισκέρειον
"Ορφανοτροφείον, ή πλούσιος ναός
του Εύαγγελισμού, τα "Εκπαιδευτή-
ρια του Σάτιμου, όπου εις τρία όγ-
κάδη εμπλόκη σπεύζονται ή Σαλ-
βάγειος "Εμπορική Σχολή, το "Αθε-
ράφειον Γυμνάσιον "Αρρέων, το "Α-
βεράφειον Γυμνάσιον Θηλέων καί το
"Ανώτερον Παρθεναγωγείον. "Ελπίζω
νά έκπληρωθώ ή πόθος μου, που εί-

ναι καί πόθος όλων των άναγνωστών
σου εις τήν Αίγυπτον».

Παύλος Χ. "Αναστασιάδης

Κατ' άρχήν άπαντά σ' όλα τα
γράμματα των άναγνωστών μας
κ' έτσι δέν υπάρχει λόγος νά μ'
εύχαριστήσετε. Σχετικά μέ το
άπληροφόρητον ή όχι τής κοινής
γνώμης στην "Ελλάδα, όσον ά-
φορά τόν Αιγυπτιώτη "Ελλη-
νισμό, πιστεύω ότι όσοι δέν γνω-
ρίζουν έστω καί έλάχιστα για
τόν σφύζοντα "Ελληνισμό τής Αι-
γύπτου, πρέπει άπλώς νά μήν
έτυχε ν' άκούσουν γι' αυτόν καί
άσφαλώς θ' άποτελούν μία έλά-
χιστη μειοψηφία. "Ισως μερικές
έκατοντάδες σ' όλη τήν "Ελλά-
δα. "Εξ άλλου πέρα άπ' τα πασί-
γνωστα έλληνικά, κοινωφελή καί
πνευματικά, ιδρύματα τής Αιγύ-
πτου, γνωρίζουμε πολλά καί για
τήν έξαιρετική λογοτεχνική καί
καλλιτεχνική κίνηση που έχει νά
παρουσιάση ή "Ελληνική Παροι-
κία. Μιά κίνηση, που καθημερι-
νά γίνεται στην "Ελλάδα γνω-
στότερη, καθώς πληθύνονται οι
έπαφές μεταξύ των πνευματικών
ανθρώπων, αλλά καί του ευρύτε-
ρου κοινού μέσω των έκδόσεων
καί των θιθλίών. "Η πρότασή
σας δέν είναι κατί που δέν το
έχουμε σκεφθώ.

ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΑ

«Μπράβο για τήν έρευνα που δη-
μοσιεύσατε σχετικά μέ τάν σχίζο-
φρένιαν. "Ηταν ένα καταποτιστικό

Tide Πλένει υδαρώτερα
άπό υάδε τί!

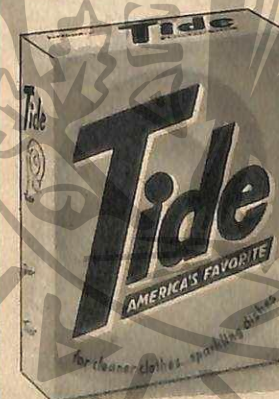
το **Tide** είναι υάτι διαφορετιυό,
είναι δαυματοουργό!

Τό έχετε δοκιμάσει; "Αν όχι... τότε χάνετε.
Χιλιάδες νοικοκυρές πριν άπό σας, άνεκάλυ-
ψαν πώς: τό Τάϊντ, σέ άπορροπαντικότητα
δέν συγκρίνεται μέ τίποτα στον κόσμο. Οί
συνηθισμένες σκόνες καί τα σαπούνια τής
μπουγάδας κατί αφήνουν στο ρούχο, ένα γά-
ριασμα. Τό TIDE δέν αφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αυτή τήν αλήθεια τήν διαπίστωσαν οι "Ελλη-
νίδες νοικοκυρές άπό τήν πρώτη ήμέρα. Τό
Τάϊντ πωλείται σέ όλα τα καταστήματα' έτσι,
μπορεί κάθε νοικοκυρά εύκολα νά προμηθευ-
θώ τήν νέα αυτή δαυματοουργή σκόνη.

"Η καταπληκτική σαπουνάδα του TIDE καθα-
ρίζει τα ρούχα χωρίς δυνατό
τρίψιμο, λευκαίνει άπολύτως
τα άσπρόρροχα καί ξανα-
ζωντανεύει τα χρώματα.

'Ασφαλές!

Οικονομικό!

Εύκολο στή χρήσι!

Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9-ΤΗΛ. 56447-ΑΘΗΝΑΙ

Άτμοπλοία Νομικού

Γραμμαί Έξωτερικού

Τά νέα Μεσογειακά:

Α/Π ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Α/Π ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Τακτικά έβδομαδιαία δρομολόγια μεταξύ: Εύρώπης—
Έλλάδος—Αίγυπτου—Κύπρου—Λιβάνου

Δ/Π ΜΙΑΟΥΛΗΣ

Έκαστην Πέμπτην διά Βρινδίσιον

Γραμμαί Έσωτερικού

Δ/Π ΚΑΝΑΡΗΣ

Δ/Π ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Δ/Π ΜΙΑΟΥΛΗΣ

Τακτικά δρομολόγια διά τούς κυριωτέρους Έλληνικούς λιμένας.
Πληροφορίες—είσιτήρια:
Είς όλα τὰ Γραφεία Ταξειδίων.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Άρθρο που θα έλυσε πολλές απορίες σχετικά με την τρομερή, πραγματικά, ασθένεια και τον άγωνα της επιστήμης για να την καταπολεμήσει. Είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι και πολλοί άλλοι. αναγνώστες των ΕΙΚΟΝΩΝ θα ήθελαν να δημοσιεύωνταν συχνά άρθρα επιστημονικού ενδιαφέροντος, που γίνονται πολύ πιο κατατοπιστικά και πρωτότυπα λόγω των φωτογραφιών που τα συνοδεύουν. Όμολογώ ότι δεν έχω κανένα παράπονο για τον τόμο αυτόν. Ούτε και για κανέναν άλλον. Μόνον, νά, δημοσιεύστε κάτι περισσότερο. Τα Ιατρικά άρθρα έχουν μεγάλη απήχηση. Όπως στο τελευταίο σου τεύχος ή «Σχιζοφρένεια», έτσι και παλαιότερα ή έρευνα για την επέμβαση στην καρδιά του μικρού Μιχαλάκη προσήλκυσε το ενδιαφέρον και δημιούργησε συζητήσεις. Και κάτι, έτσι για την ιστορία: Πολύ σωστή ή έμπνευση του συγγραφέα του άρθρου να δώσει την εικόνα της σχιζοφρενίας χρησιμοποιώντας την συζήτηση του Ίδαν Καραμαζώφ με τον Σατανά, από το άριστο έργο του Ντοστογιέφσκυ «Αδελφοί Καραμαζώφ». Υπάρχει, όμως, κ' ένας Έλληνας που με δυο στίχους του έδωσε όλη την τρομερή αλλαγή που φέρνει στο ανθρώπινο πνεύμα ή σχιζοφρένεια. Είναι ο λυρικός μας ποιητής Γ. Βιζυηνός, που λέει σ' ένα του ποίημα, γραμμένο στο Φρενοκομείο:

Και από τότε που θρηνούν
το ξανθό και γαλανό
και ούρανο φώς μου,
μετεβλήθη έντός μου
και ο ρυθμός του κόσμου.
Και αυτό, φαίνεται, συμβαίνει.
Όλα αλλάζουν για τον άσθενή.
Γ. Φαν. (Θεσσαλονίκη)

Ευχαριστούμε για την αναγνώριση των προσπαθειών μας. Όπως και σεις αναγνωρίζετε, προσπαθούμε να ικανοποιήσουμε και σ' αυτόν τον τομέα τις απαιτήσεις των αναγνωστών μας. Όσον αφορά τους στίχους του Βιζυηνού, κλείνουν, πραγματικά, τραγικότητα και ένταση στην λακωνικότητά τους. «Στο κορύφωμα του λυρισμού του φτάνει ο Γ. Βιζυηνός, γράφει ο κ. Κλέων Παράσχος μιλώντας γι' αυτό το ποίημα, στους περίφημους στίχους που έγραψε στο φρενοκομείο, και που είναι ότι πιο όξυ, πιο γνήσιο, πιο παθητικό ανάδραση από την πολυπικραμένη ψυχή του». Οι στίχοι είναι θαυμάσιοι. Δεν αρκούν όμως για να δώσουν μιάν «εκλαϊκευμένην» εικόνα της ασθένειας. Κατά τα άλλα συμφωνούμε.

ΑΝΑΠΗΡΟΙ ΑΘΛΗΤΑΙ

Έ'Από καιρό ήθελα να σου γράψω και να σε παρακαλέσω να δημοσιεύσουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ για τους αθλητικούς αγώνες των αναπήρων. Είμαι ένας πολύ νέος άνθρωπος του άριστου μέρους (μόλις επτά μηνών) και έμαθα πρό καιρού ότι στο «Κέντρον Αποκαταστάσεως Αναπήρων» του Ψυχικού έγινοντο προνήσεις των αναπήρων, που θα έπαιρναν μέρος στους αθλητικούς αγώνες της Γαλλίας. Κάποιος φίλος γάνες της Γαλλίας. Κάποιος φίλος μου ανέφερε εκπληκτικούς χρόνους (13' '8 στα 100 μέτρα) που έπότηχαν αναπήροι μέρους. Δεν θα μπορούσε να δημοσιευθ ή κάτι γι' αυτό το θέμα μαζί με φωτογραφίες;»
Φ. Κ. Ζ.

Ό αώστηρος προγραμματί-

σμός στο ζήτημα της δημοσίε-
σεως διαφόρων έρευνών μας έ-
χει βοηθήσει μέχρι σήμερα ν' α-
ποφύγουμε πολλές παρεξηγήσεις
και παράπονα. Όλα ακολουθούν
κάποια σειρά. Το ίδιο συμβαί-
νει και με το θέμα των αναπή-
ρων μας και τις τόσο αποδοτι-
κές προσπάθειές τους να κερδί-
σουν τη θέση που τους ανήκει:
Μιά θέση χωρίς διαφορές πλάι
στους άλλους ανθρώπους. Είναι
ένα θέμα που μάς απασχολεί σο-
δαρά και έχει ήδη τη θέση του
στις σελίδες μας. Και όχι μόνον
για μία φορά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

«Είμαι κ' εγώ μία από τις πιο
φανατικές αναγνώστριες των ΕΙΚΟ-
ΝΩΝ και συχνά με τη μαμά έχομε
ιστορίες, διότι όταν γυρίσω σπίτι
δεν λέω ούτε καλημέρα καν, κ' ή
πρώτη λέξη που θα δρώλω από το
στόμα μου είναι: «Ήρθαν οι ΕΙ-
ΚΟΝΕΣ!»

Φατεινή Α. 1η Γυμνασίου
Αλεξάνδρεια

Νοιώθουμε ιδιαίτερη χαρά δ-
ταν φθάνουν στα χέρια μας μη-
νύματα του «Έξω Έλληνισμού». Και ή χαρά αυτή μεγαλώνει όταν
διαπιστώνουμε ότι συμβάλλουμε
κ' έμεις στην έπασή των ξενητε-
μένων με την πατρίδα.

Γκρέκα

Γκαζιά ή ήλιου

- Μοντέρνοι σκελετοί
- Κρύσταλλα
- ZEISS - CALOBAR
- CRUXITE-RODESTOCK κλπ.
- Προσεκτική εργασία

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

«ΩΡΕΣ ΖΩΗΣ», ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ Σ. ΒΛΑΧΟΥ. «ΙΚΑΡΟΣ» Άθήνα: 1957. Λιτός, δωρικός, στο ύφος και στην πλοκή, ο Άγγελος Βλάχος μάς προσφέρει μια σελίδα της Κατοχής που θα μπορούσε να σταθή συμβολική κάθε έθνικού αγώνα: μέσ' στον στενόν, σχετικά, χώρο μιάς φυλακής παίζεται ένα δράμα που περικλείει όλα τα βασικά μυστικά της άκμης και της λε-
βεντοσύνης της ελληνικής φυλής.
Κυλάει ή διήγηση, στρωτή, πρός το τραγικό μ' αναπόφευκτο τέλος της, χωρίς καμμία διάνοξη, χωρίς καμμία περιττή παρεμβολή. Όταν φθάση ο αναγνώστης στην τελευταία σελίδα, έχει ο ίδιος περάσει τον έαυτό του από μια χρήσιμη ήθική δοκιμασία, — αυτήν ακριβώς που έχει για κεντρικό του άξονα το καινούργιο αυτό ωραίο μυθιστόρημα του κ. Άγγελου Σ. Βλάχου.

«ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΠΟΧΗ» (ΑΝΟΙΞΙΣ) ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΟΥ-
δέλης, Άθήνα 1957.

Άπό τα περιεχόμενα: «Φόρος τιμής στον Διονύσιο Σολωμό», Άντρεά Καραντώνη «Σολωμός και Παλαμάς», Παναγή Λεκατσά «Γίγαμες — το Βαθυλωνιακό έπος», Καίη Τσιτσέλη «Ο Όρφέας στον Άδη», Γιώργος Βακαλό «Η ζωή και το έργο τους», Χ. Γ. Σακελλαριάδη «Άγνωστες σελί-
δες του Ροΐδη», Helmuth von den steinen «Η Έλλάδα θεμελιώτρια του δυ-
τικού πολιτισμού», Roger Millier «Ο Σολωμός και ή Γαλλία» Θεοδώρου Ξύ-
δη «Υμνογραφικά άπηχματα», Γεωργίου Κανδύλη «Ο Λε Κορμπυζιέ και ή
Έλλάδα», Νικηφόρου Βρεττάκου «Ποιήματα», Άποστόλου Σαχίνη «Το
μυθιστόρημα του Γρηγ. Ξενοπούλου», Γιάννη Χατζίνη «Η περίπτωση Ή-
λια Βενέζη», «Ανθολογία Ήλια Βενέζη» κ.λπ. κ.λπ.

«ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ» ΤΕΥΧΟΣ 2ον ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ.
Κιτσίκης. Άπό τα περιεχόμενα: «Η Πολιτική των έργων» του κ. Κ. Κι-
τσίκης. «Ρόττερνταμ—Μιά νίκη της Όλλανδικής Αρχιτεκτονικής» του κ.
Άγγ. Γ. Προκοπίου «Ο Νέος κτιστός θαλαμοειδής τάφος των Μυκηνών»
του κ. Ι. Παπαδημητρίου. «Η άναστήλωση του θεάτρου της Επιδαύρου»
του κ. Ε. Γ. Στίκα. «Εργατικές κατοικίες» του κ. Α. Κωσταντινίδη. «Η
Αρχιτεκτονική στην Έλλάδα» του κ. Β. Κασσάνδρα. «Καλλιτεχνική δη-
μιουργία και περιβάλλον» του κ. Χ. Σφαέλλου. «Βραβεύσεις μελέται άρ-
χιτεκτονικού διαγωνισμού Ο.Λ.Π.» της Συντάξεως κ.λπ. κ.λπ.

KAZ

Χαρούμενο ξύπνημα!

ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΑ

Βότρου

στην υγείά σου!

Γκρέκα

• Τό ΜΕΚΤΑΡ της μακρο-
ζωίας και της υγείας.
• Μία νέα ζωή όλο σφρίγος
και όμορφιά.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Η μάρκα "ΑΣΤΗΡ",
άποτελεί άπόλυτον έγγυησιν διά
την γνησιότητα.

Χ' Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ Χ'
πρέπει άπαραιτήτως νά
είναι ΦΡΕΣΚΟΣ.

Έλεγχος—Συσκευασία—Πώλησις
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΣΥΝΟΔΕΥΟΜΕΝΗ από
τον θόρυβο του διαζυγίου της
από τον Μωσέ Βιδάνκο, έ-
φθασε στην Άθήνα ή "Υμα
Σουμάκ, για να προσφέρει
και στους Έλληνες θαυμα-
σιάς της την μαγεία της αυ-
θεντικής ερμηνείας των τρα-
γουδιών του Περούβιανού
Ήλιου. Την πρώτη γνωρι-
μία της με την Έλλάδα την
έκανε κατ'ά τον πλοούν του Ά-
ιλιανικού με το «Βασίλισσα
Φρειδερίκη». Έχόρεψε με έ-
πιδεξιότητα την «Γεραίναν»
και ένθουσιάστηκε με το «Γα-
ρύφαλλο σι' ατί», το πρώτο
ελληνικό τραγούδι που άκου-
σε. Η Άθήνα της εφύλαγε,
όπως είπε, μια ευχάριστη εκ-
πληξη, με την απλότητα και
την όμορφιά της. Μοϋ έδω-
σε την γαλήνη, που τόσο γύ-
ρευα τώρα τελευταία», έξω-
μολογήθηκε ή διήγησε τρα-
γουδιάρια. Και οι θαυμα-
σται της διάστησαν να κάνουν
αίνιγμα την αδόκητη αυτή
εκμυστήρευση και να δώσουν
τη σημασία που θέλουν, συν-
δυάζοντας την με τις πρόσ-
φατες εξελίξεις του συγγι-
κού βίου της καλλιτέχνιδος,
για τις όποιες δημοσιεύαμε
στο τεύχος αυτό σχετικό άρθρο

* Λαχεία πρὸς Δρχ. 20.- πωλούνται από σήμερα.

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΑΛΛΑΖΕΙ ΡΥΘΜΟ

ΣΤΟΧΟΣ Η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ: 22 ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ

(Φωτ. Fotokhronika Tass)

ΕΡΧΟΝΤΑΙ και παρέρχονται οι πρωταγωνιστές στο σοβιετικό προσκήνιο. Μόνον ο ανεξιχνίαστος Άννατς Μικογιάν παραμένει άμετακίνητος.

Έγκαινιάζοντας νέα δημοκρατικά μέσα διαφωτίσεως της κοινής γνώμης, το Προεδρείο του Κ.Κ. απέφασε να παρουσιάσει δημόσια, διαπιστώσεις, παρατηρήσεις και προτάσεις για την ανάγκη μιάς ριζικής αλλαγής των διοικητικών μεθόδων της οικονομίας. Στις 30 Μαρτίου στις στήλες του σοβιετικού τύπου εμφανίσθηκαν «θέσεις» του Κρούτσσεφ και κλήθηκε ο λαός να εκφέρει ελεύθερα τη γνώμη του στις προτεινόμενες μεταρρυθμίσεις. Έπειδή όμως η επιστολική μορφή δεν θεωρήθηκε επαρκής για να ξυπνήσει το ενδιαφέρον των πολιτών, αποφασίστηκε η συγκρότηση δημοσίων συγκεντρώσεων για την πληρέστερη εξέταση του προβλήματος. Πραγματικά από τις 30 Μαρτίου ως τις 7 Μαΐου —ήμέρα συγκλήσεως του Άνωτάτου Σοβιέτ— έγιναν 514.000 συγκεντρώσεις σ' όλη τη χώρα, με συμμετοχή 40 εκατομμυρίων εργαζομένων που απασχολούνται σε 300 χιλιάδες επιχειρήσεις και εργοστάσια. Πρέπει να σημειωθεί ότι το κείμενο Κρούτσσεφ, αντίθετα από την σταλινική παράδοση, έλαβε υπ' όψιν τις λαϊκές παρατηρήσεις, αν κρίνουμε από τις διαφορές των αρχικών θέσεων που δημοσιεύτηκαν στον τύπο και τις εισηγήσεις που διαβάστηκαν στην Βουλή. Ύστερα από συζήτηση τριήμερου ημερών, οι προτάσεις, διατυπωμένες σε νόμους, έγιναν δεκτές και μία κολοσσιαία αναπροσαρμογή της οικονομίας μπήκε σ' εφαρμογή.

Κεντρική κατευθύνουσα ιδέα των μεταρρυθμίσεων είναι η διοικητική αποκέντρωση της οικονομίας. Άν, πριν από τριάντα χρόνια, σε μία χώρα χωρίς πολιτική και κοινωνική ομοιογένεια και δίχως ειδικευμένα και κατάλληλα στελέχη, χρειαζόταν, για την άμεση επίδωσή της, μία αυστηρά συγκεντρωτική οργάνωση, σήμερα η διατήρηση του μηχανισμού αυτού αποτελεί εμπόδιο στην κοινωνική εξέλιξη των παραγωγικών δυνάμεων. «Η διοικητική υπερτροφία μας κοστίζει —λέγει ο Κρούτσσεφ— εκατοντάδες εκατομμύρια ρουβλίων κάθε χρόνο. Έχουμε μιά στρατιά από 600 χιλιάδες ελεγκτές της παραγωγής και όμως η κακή ποιότητα των προϊόντων μας μάς стоίχισε στα 1955-56 κάπου 6 δισεκατομμύρια ρουβλίων. Το παράδειγμα αυτό και πολλά άλλα, που ανέφερε ο Κρούτσσεφ, δείχνουν ότι ο ύφιστάμενος κάθετος συγκεντρωτικός μηχανισμός της παραγωγής δεν ανταποκρίνεται πια στο βαθμό αναπτύξεως της σοβιετικής οικονομίας και απαιτείται μία ριζική αναδιάρθρωση, προς την κατεύθυνση της οριζόντιας οργάνωσης. Στο παρελθόν, η επιτακτική α-

νάγκη να εξασφαλισθ η αυτάρκεια της χώρας από την καπιταλιστική εξάρτηση, υπαγόρευσε μιά τεράστια σπατάλη υλικού και ανθρώπων. Η παραγωγή ήταν, στα πρώτα χρόνια του καθεστώτος, κυρίως πολιτική, χωρίς να λογαριάζονται οι οικονομικοί νόμοι. Το σημερινό όμως επίπεδο ανάπτυξεως, η ύπαρξη εκατομμυρίων ειδικευμένων στελεχών και εργατών, επιβάλλουν και επιτρέπουν την στροφή της παραγωγικής λειτουργίας προς μεθόδους περισσότερο σύμφωνες στις επιταγές των οικονομικών αρχών. Η σταθεροποίηση, έξ άλλου, του εσωτερικού καθεστώτος, επιτρέπει ριζικές μεταβολές στους διαφόρους τομείς της σοβιετικής κοινωνίας, χωρίς κινδύνους ανατροπών.

Σύμφωνα με το παλιό σχήμα της κάθετης οργάνωσης, όλη η παραγωγική διαδικασία ήταν εξαρτημένη από κεντρικό οργανισμό στη Μόσχα, που καθόριζε κατ' άπολυτο κρίση και την παραμικρότερη επιχείρηση σ' οποιοδήποτε σημείο της απέραντης επικράτειας. Η απόφαση για τον τόπο της επιχείρησης, για τις εγκαταστάσεις, για τη χρηματοδότη-

ση, για την ποιότητα και το είδος των προϊόντων, τέλος για κάθε λεπτομέρεια που σχετίζεται με τον περίπλοκο μηχανισμό μιάς σύγχρονης διοικητικής επιχείρησης, εκπορευόταν από το κέντρο. Οι τεράστιοι άψυχοι και έμψυχοι πόροι της χώρας και μιά άμελικτη άστυνομική οργάνωση, επέτρεψαν πραγματικά θαυμαστά αποτελέσματα, παρά τις τεράστιες ανθρώπινες απώλειες και την εξωφρενική σπατάλη πρώτων υλών. Άλλά η αντιοικονομική αυτή λειτουργία δεν ήταν πια δυνατόν να συνεχισθ. Η σοβιετική οικονομία έφτασε πια στο σημείο όπου είναι δυνατή η αναπροσαρμογή της χωρίς σοβαρούς κλονισμούς. Έτσι, αποφασίστηκε μιά πλήρης αποκέντρωση του παραγωγικού μηχανισμού. Η παραγωγική πρωτοβουλία μεταφέρεται εις τα Οικονομικά Συμβούλια (91 δια την όμοσπονδον δημοκρατίαν της Ρωσίας, 3 δια την Ουκρανία και από ένα για τις άλλες δημοκρατίες της Ένώσεως), ενώ ο έπιστημονικός, οικονομικός και πολιτικός έλεγχος θα γίνεται συγκεντρωτικά δια του «Κοσπλάν» (Όργανισμός Κρατικών Σχεδίων). Η οικονομία παραμένει σχεδιασμένη και κατευθυνόμενη, αλλά αφήνονται μεγάλα περιθώρια δράσεως στις τοπικές οργάνώσεις, που θα μπορούν να κάνουν προτάσεις για το ύψος των επενδύσεων, τον όγκο και την ποιότητα των προϊόντων και φυσικά θα έχουν όλη την ελευθερία να ρυθμίζουν τις δευτερεύουσες λεπτομέρειες. Τα κριτήρια παντού θα είναι πλέον οικονομικά, δηλαδή, θα υπάρχει σχέση κόστους και αποτελέσματος. Γενικά, εισάγεται και θα εφαρμοσθ παντού η ορθολογιστική αντίληψη της αποδόσεως σχετικά με τις καταβαλλόμενες προσπάθειες. Τα πρώτα διοικητικά αποτελέσματα είναι η κατάργηση 22 υπουργείων και αναριθμίων αρμοσίων και αναρμοσίων κεντρικών υπηρεσιών με την πολυπληθή και πολυτελή γραφειοκρατία τους.

Θα ήταν πλάνη να νομισθ ότι οι επαναστατικές αυτές μεταβολές σημαίνουν κρίση της σοβιετικής οικονομίας. Άν υπάρχει κρίση, αυτή πρέπει να χαρακτηρισθ σαν κρίση αναπτύξεως. Οι λόγοι όμως που την επέβαλαν δεν είναι μόνον οικονομικοί, αλλά και κοινωνικοί και πολιτικοί και στρατιωτικοί. Οι οικονομικοί είναι τρεις: α) Έξοικονόμηση ύλικού και προσωπικού. β) Έξοικονόμηση χρόνου και άρα επιτάχυνση της παραγωγής. γ) Οικονομία στις μεταφορές και στις γραφειοκρατικές δαπάνες.

Οι κοινωνικοί συνοψίζονται στο γεγονός ότι το καθεστώς δεν μπορεί πια να αναβάλλη και να παραγνωρίση τη ζήτηση καταναλωτικών αγαθών από τους εργαζομένους που άρχισαν να προβάλλουν επιτακτικά τις αξιώσεις τους για τη βελτίωση των όρων της ζωής τους. Η ειδικευμένη μάλιστα συμμετοχή τους στην παραγωγή τους δίδει νέα συνείδηση της σημασίας τους και των δικαιωμάτων τους.

Οι πολιτικοί και διπλωματικοί άφορουν τις σχέσεις της ΕΣΣΔ με τους συμμάχους της και τον καπιταλιστικό κόσμο. Η Κίνα και πολλές από τις λαϊκές δημοκρατίες χρειάζονται ένισχυση για την ανάπτυξη της οικονομίας τους, για να σταθεροποιήσουν τα καθεστώτα τους. Τα γεγονότα της Πολωνίας και της Ουγγαρίας έδειξαν ότι δεν είναι δυνατόν να συγκρατηθουν με ύποσχέσεις και τη βία οι λαοί που βρίσκονται υπό κομμουνιστικών έλεγχος. Έξ άλλου, προς τα έξω του κομμουνιστικού κόσμου βρίσκονται πολλές υπανάπτυκτες χώρες, που είναι ακόμη αναποφασιστες για τους προσανατολισμούς τους και που θα κλίνουν προς το μέρος άπ' όπου θα τους προσφερθ ουσιαστική βοήθεια. Μιά επιτυχή πολιτική προς την κατεύθυνση αυτή προϋποθέτει ισχυρά οικονομία με δυνατότητες εξαγωγής γεωργικών πλεονασμάτων και διοικητικών προϊόντων. Τέλος, υπάρχει το πρόβλημα του θανασμού ανταγωνισμού με τον καπιταλιστικό κόσμο, ο ό-μείς την Αμερική, ποιος, μ' επικεφαλής την Αμερική, είναι ισχυρότατος και διαθέτει τεράστια οικονομικά και στρατιωτικά δ-πλα. Η Ρωσία είναι ύποχρεωμένη, για να διατηρήση τις κεκτημένες θέσεις της, να έντεινι τον οικονομικό και στρατιωτικό εξοπλισμό της και των εξαρτημένων χωρών. Άν μάλιστα μπορή να θεωρηθ ως βάση ή έλπίδα ότι η άμοιβαία κατοχή των πυρηνικών όπλων είναι δυνατόν ν' αποκλείση, για μακρά περίοδο, τον πόλεμο σαν μέσο άσκησης της πολιτικής επικράτησης, τότε μοιραία ο πολιτικός ανταγωνισμός θα διεξαχθ μόνο με οικονομικά μέσα. Η ρωσική

οικονομία καθυστερεί σχετικά με την άμερικανική και θα χρειασθ τουλάχιστον μιά δεκαετία για να φθάση τα σημερινά επίπεδα της άμερικανικής παραγωγής και να καταστή ικανή να δώση ανταγωνιστική μάχη επί αναπεπταμένου πεδίου. Οι σοβιετικοί ήγέτες έχουν πλήρη συνείδηση των προοπτικών αυτών και γι' αυτό προσπαθούν πάση θυσία να κερδίσουν χρόνο.

Στους παράγοντες αυτούς πρέπει να προστεθουν και οι λόγοι άσφαλείας για την περίπτωση πολέμου. Η συντελούμενη αποκέντρωση ύποβοηθει την στρατιωτική οργάνωση της χώρας. Η κατασπορά των παραγωγικών κέντρων καταργεί τα νευραλγικά σημεία, άφαιρώντας από την στρατηγική άεροπορία του αντίπαλου το πλεονέκτημα για άποφασιστικά κτυπήματα, ενώ διευκολύνει τον άνεφοδιασμό των άμυντικών δυνάμεων επί τόπου.

Δεν υπάρχει άμφιβολία ότι τα νέα μέτρα θα προκαλέσουν μεγάλες ανατατώσεις στη σοβιετική κοινωνία. Τεράστιοι πληθυσμοί θα μετακινηθουν από τα κέντρα προς τους νέους τόπους παραγωγής δημιουργώντας πολεοδομικά, στεγαστικά, συγκοινωνιακά και άλλα πολύπλοκα προβλήματα. Άλλά το δίκτυο μεταφορών και συγκοινωνιών θα άνακουφισθ και θα χρησιμοποιηθ περισσότερο για τη διαμετακόμιση έτοιμων προϊόντων, παρά των δαρέων πρώτων υλών. Έτσι, θα επιταχυνθ ο ρυθμός κυκλοφορίας των αγαθών και θα ικανοποιηθον ταχύτερα οι καταναλωτικές άνάγκες του πληθυσμού, ενώ θα μειώνεται η τιμή τους. Θα πρέπει όμως ν' άναμένωνται βαθείες κοινωνικές ζυμώσεις και μεταβολές.

Η αποκέντρωση θα είναι όπωσδήποτε ένα κτύπημα κατά της γραφειοκρατίας και του άστυνομικού καθεστώτος. Η ανάπτυξη νέων πόλεων με αυτόνομες οικονομικές δυνατότητες, οι διαγραφόμενες προοπτικές για την προσέγγιση των χωριών προς τα άστικά κέντρα με όλα τα έκπολιτιστικά έπακόλουθα, η γενίκευση της παραγωγικής άπασχολήσεως του πληθυσμού θα ώθήσουν την σοβιετική κοινωνία προς δημοκρατικές εξέλιξεις. Τέλος, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι η πια αναπτγυμένη οικονομία —ή άμερικανική— έφθασε πραγματικά στο κρίσιμο σημείο της υπερανάπτύξεως και πρέπει ν' άναμένεται η κάμψη της προς τα κάτω, ή σοβιετική, με την νέα διάρθρωσή της, θα επιδιώξη ν' αποδείξει ότι έχει άπεριόριστες δυνατότητες ανάπτυξεως, ώστε να προκύψη άδίσταστο συμπέρασμα ότι η οικονομική εξέλιξη εξαρτάται από το πολιτικό σχήμα...

Τ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ

ΔΕΝ ΘΥΜΙΖΕΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ «ΔΥΤΙΚΗ» ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗ Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΚΟΥ ΔΡΟΜΟΥ.

ἔρχεται
πέρας

8

ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΛΛΑ

ΑΔΙΑΦΕΥΣΤΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗ

Ο ΚΥΩΝ ΤΗΣ ΠΕΛΛΑΣ. Άριστούργημα του 460 π.Χ. Υπάρχουν άλλοι δύο: Στο Μουσείο της Ακροπόλεως και στο Μουσείο της Βασιλείας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ. Καθώς έσκαβε στο υπόγειο του σπιτιού του, η άξινα του έγινε άφορμη να δρεθί ή ακριβής τοποθεσία της αρχαίας Πέλλας. Οι αρχαιότητες ήταν σε ελάχιστο βάθος.

Είς τὸ Τορόντο τοῦ Καναδά, εἰς τὴν Ἰνδιανάπολιν τῶν Ἠνωμ. Πολιτειῶν, εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ τῆς Βοστώνης, εἰς τὰ Σκόπια τῆς Γιουγκοσλαβίας, εἰς τὴν Σόφιαν καὶ, πρὸ πάντων, εἰς τὴν Μόσχαν, ἡ παλαιὰ ἐπίθεσις ἐξακολουθεῖ. Καὶ ἀντικειμενικῶς τῆς σκοπὸς εἶναι ὁ ἴδιος: Νὰ θεμελιωθῇ ἐπιστημονικῶς ἡ θεωρία, ὅτι οἱ Μακεδόνες δὲν εἶναι Ἕλληνες καὶ δὲν ὑπῆρξαν ποτέ. Ὅτι ὁ πολιτισμὸς τοῦ Κράτους τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου δὲν ἦτο ἑλληνικὸς καὶ ἡ ζωὴ τῶν Μακεδόνων ἐκείνων δὲν ἦτο ζωὴ ἑλληνική. Χρειάζεται εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ θεμελιώσις, διότι βοηθεῖ τὸ σχέδιόν των διὰ νὰ πάρουν τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὸ Τορόντο καὶ τὴν Ἰνδιανάπολιν γίνεται τεραστίᾳ ἐμακεδονική» προπαγάνδα, εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ γίνεται προσπάθεια δημιουργίας ἐμακεδονικῆς γλώσσης, ἀπὸ τὰ Σκόπια ἐξεδηλώθη προχθὲς ἀκόμη μία θεωρητικὴ ἀ-

παίτησις εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ ἡ Σόφια καὶ ἡ Μόσχα μὲ καθὲ τρόπον ὑποδοχοῦν τὴν ἐπίθεσιν.

Αὐτὰς, ὅμως, τὰς ἡμέρας, ὁ ἐχθρὸς ἔχει σοβαροὺς λόγους νὰ ἀνησυχῇ. Ἐνας ἀπαίδευτος Μακεδὼν χωρικός ἠνάγκασε τοὺς Ἕλληνας ἀρχαιολόγους νὰ ἐκτελέσουν ἕνα καθήκον τῶν, τὸ ὁποῖον ἀπὸ μακροῦ εἶχον παραμελήσει καὶ νὰ ἀπαντήσουν ὀριστικὰ εἰς τὴν μακράν, συνεχὴ καὶ ὑπουλον ἐπίθεσιν. Εὗρηκε τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Καὶ εἶναι δέδεικται, ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς θὰ ἀποδείξουν μὲ μνημεῖα ὅτι οἱ Μακεδόνες ἔζων ζωὴν ἑλληνικὴν, ὠμίλουν τὴν γλῶσσαν τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἦσαν Ἕλληνες. Ὅχι, ὅτι ἐπιστημονικῶς ἡ ἀλήθεια αὕτη δὲν ἔχει ἀποδειχθῇ... Ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Πέλλας πρόκειται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν.

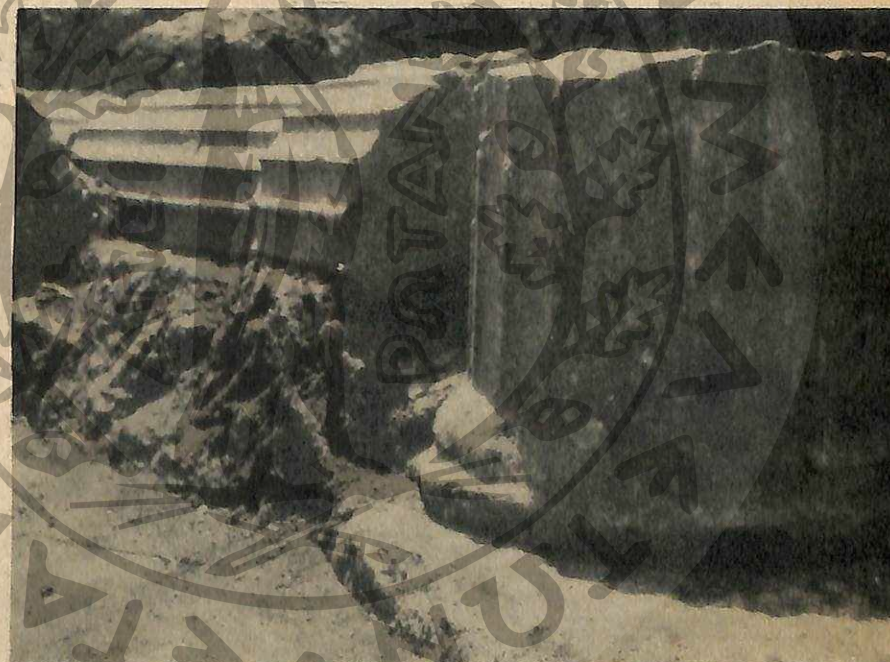
(Φωτ. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ καὶ ΚΕΣΙΝΗ)

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ. ΟΛΣΕΝΑ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΥΓΜΑΤΑ, ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΦΩΣ ΧΑΛΚΙΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΓΓΕΙΑ ΑΡΙΣΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

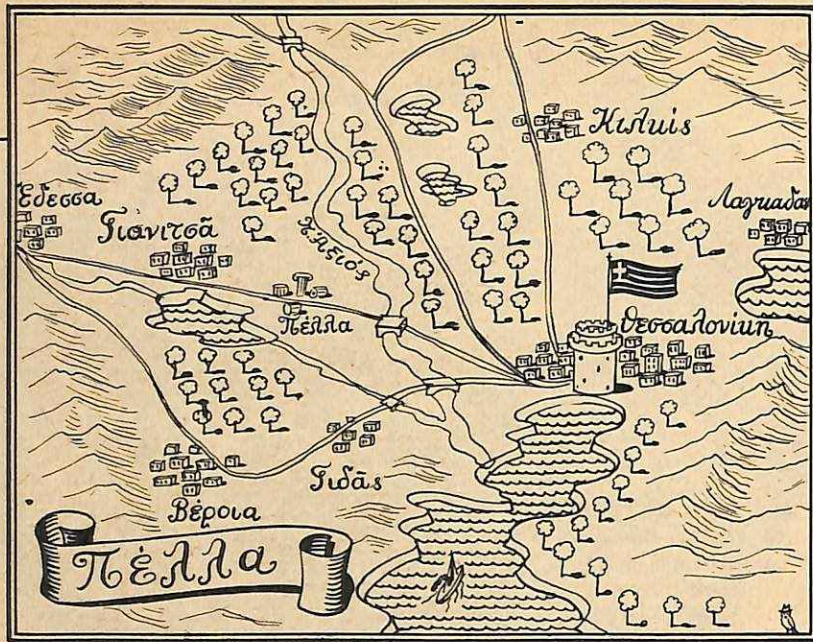

Ενας Μακεδὼν χωρικός, ὁ κ. Βασίλειος Στεργίου, τριάντα ἐτῶν, μὲ δύο παιδιά, ἔχει ἕνα καινούργιο σπιτάκι —δύο δωμάτια καὶ χῶλ σὲ μιὰ κομόπολιν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, νομὸς Πέλλας, κάτοικοι 2.400, ποῦ ἄλλοτε τὸ ὄνομά της ἦτο Ἁγιοὶ Ἀπόστολοι καὶ τώρα Παλαιὰ Πέλλα. Εἶναι τὸ τελευταῖο σπιτί, πέτρα καὶ κόκκινο τοῦβλο, πρὸς μεσημέριαν τοῦ κυρίως χωριοῦ. Πιο κάτω περνᾷ ὁ δρόμος Θεσσαλονίκης - Ἐδέσσης καὶ ἀπὸ τὴ νότια παρυφῇ τοῦ δρόμου ἐκτείνεται μιὰ θάλασσα ἀπὸ πράσινα στάχυα ποῦ κυματίζουν ἀνάλαφρα στὶς ριπὲς τοῦ ἀνέμου. Στὴ θέση τοῦ θρισκόταν ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια —πρὶν ἀποξηρανθῇ— ἡ λίμνη τῶν Γιαννιτσῶν καί, ἐκεῖ καὶ πολλὰ χρόνια, στὸν καιρὸ τοῦ Φιλίππου, ἔφθανε ἡ θάλασσα τοῦ Αἰγαίου. Ἡ κομόπολις εἶναι ἐπ' αὐτὸν τὸν λόφον, μέσα σὲ πράσινα φυλλώματα καὶ εἶναι ἕνα καθαρό χωριὸς λίγο πρὶν παλὶ ἀπὸ τὴν διπλάνη, πρὸς δυσμὰς, Νέα Πέλλα, οἰκισμὸς προσφύγων.

Ὁ Βασίλης Στεργίου ἔσκαβε ἕνα πρωινὸ γιὰ νὰ ἀνοίξῃ ὑπόγειο κάτω ἀπὸ τὸ σπιτί του —τοῦ χρειάζοταν γιὰ ἀποθήκη— καὶ ὁ κασμάς του ἔπεσε ἐπάνω σὲ μάρμαρα. Εἰδοποίησε τὸν σταθμὸ χωροφυλακῆς τοῦ χωριοῦ καὶ ὁ σταθμὸς τὴν διοίκησιν χωροφυλακῆς τὴν Ἐδέσσαν καὶ αὕτη τὸν νομάρχη Πέλλας κ. Γ. Νταουντάκη.

ΤΡΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΟΙΚΙΑΙ δρέθηκαν ὡς τώρα. Οἱ ἰωνικὲς κολῶνες σμιλεύτηκαν γύρω στὸ 300 π.Χ., τὴν ἐποχὴ τοῦ μακεδονικοῦ μεγαλείου.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΟΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΙΣΩΣ Η ΑΡΧΑΙΑ ΠΕΛΛΑ

Αυτός ο νομάρχης είναι ένας πολύ ικανός και δραστήριος άνδρας. Πέρυσι, όταν πρωτοπήγε στη θέση του, έτυχε να περνά δίπλα στην πρώην λίμνη των Γιαννιτσών και να δει κάποιους χωρικούς που γκρέμιζαν ένα αρχαίο τείχος. Τους σταμάτησε. Και έκηρυξε την περιοχή αρχαιολογική και όχι μόνον αυτό: "Αρχισε να μαζεύει χρήματα για μερικές πρόχειρες ανασκαφές που ήθελε να γίνουν. Συνεκέντρωσε καμιά τριανταπενταριά χιλιάδες δραχμές... Γιατί

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟ. ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ, ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ, ΜΑ ΚΙ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΟΙ, ΚΑΘΩΣ ΛΕΝΕ, ΣΥΡΡΕΟΥΝ

Κ' ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΛΕΓΕΙ Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ, ΕΙΝΑΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΙ ΕΚΕΙ

ο νομάρχης ήθελε να γίνουν ανασκαφές; "Ήξερε, αυτό δεν είναι ιέο, πώς σ' εκείνη εκεί την περιοχή, κάτω στην παλαιά λίμνη, στους λόφους μεταξύ λίμνης και Παλαιάς και Νέας Πέλλας θρικόταν ή αρχαία Πέλλα—δρμητήριο του γένους των Έλλήνων προς την 'Ασία, μέχρι του 'Ινδού και προς τις ακτές της 'Αφρικής. "Ένας παλαιός αρχαιολόγος, ο Γεώργιος Οικονόμου, είχε κάμει τὸ 1913 1914 μιὰ ἀπόπειρα ἀνασκαφῶν. Στὸ περιοδικὸ τοῦ Γερμανικοῦ 'Αρχαιολογικοῦ 'Ινστιτοῦτοῦ 'Αθηνῶν, (MITTEILUNGEN DES DEUTSCHEN ARCHAEOLOGISCHEN INSTITUTS), εἶχε δημοσιευθῇ μιὰ ἀνακοίνωσή του γιὰ χάλκινα εὐρήματα ποὺ εἶχε φέρει στὸ φῶς ἡ σκαπάνη του. "Εκτοτε ἐπηκολούθησεν ἐπιστημονικὴ σιωπὴ. Γιὰ δύο λόγους: Εἶχε μεσολαθῇσῃ ὁ πρῶτος Παγκόσμιος πόλεμος καὶ εἶχε νομισθῇ τότε ὅτι, ἂν ὑπῆρχαν στὴν περιοχή ἀρχαιοτῆτες, αὐτὲς οἱ ἀρχαιοτῆτες θὰ ἔπρεπε νὰ θρικόταν σὲ μεγάλο θάθος. Αὐτὸ, τὸ μεγάλο θάθος, εἰσήμαινε πολλὰ ἔξοδα ἀνασκαφῶν. Καὶ ἔκτοτε δὲν ἔγινε τίποτε. 'Ο κασμάς, ὅμως, τοῦ Στεργίου εἶχε θρῆ μαρμαρίνες στῆλες, ἀγγεῖα, χαλκὰ ἀντικείμενα σὲ θάθος οὔτε μισοῦ μέτρου ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ πρῶτο ἐπιστημονικὸ νέο: ὅτι τὰ ἀρχαῖα τῆς Πέλλας θρικόταν σὲ μικρὸ θάθος. 'Επομένως μποροῦν νὰ γίνουν ἀνασκαφές, χωρὶς μεγάλα ἔξοδα.

'Ο νομάρχης Πέλλας εἰδοποίησε τὸν ὑπουργὸ-γενικὸ διοικητὴ Βορείου 'Ελλάδος κ. Β. Παπαρηγόπουλο καὶ ἐκεῖνος διέταξε τὸν ἑφορον ἀρχαιοτήτων Θεσσαλονίκης κ. Πέτσον νὰ πάη καὶ νὰ δῇ. 'Επήγε μαζί με τὸν ἐπιστημονικὸ βοηθὸ του, ἕναν ἱκανώτατο ὀφροδιδανὸ ἀρχαιολόγο καὶ ὑψηλὴν στὸ πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, τὸν κ. 'Εμ. 'Ανδρόνικον, καὶ μετὰ τὴν τριάντα πέντε χιλιάδες δραχμῆς ποὺ εἶχε, προ-

νοητικώτατα, μαζέψει ὁ νομάρχης, μέχρι τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Μαΐου εἶχον ἔλθει στὸ φῶς τρία σπῖτια καὶ ἕνα ἐργοστάσιο κεραμικῆς ἢ ἀποθήκη ἐμπορίου. "Όλα σὲ μικρὸ θάθος. "Όταν ἐπῆγε ἐπάνω ὁ διευθυντὴς τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου κ. Σ. Μαρινάτος ἦτο εἰς θέσιν, μετὰ τὴν αὐθεντίαν ποὺ τοῦ παρέχει τὸ ἐπιστημονικὸν τοῦ κύρος, νὰ δηλώσῃ:

—'Επὶ τέλους γνωρίζομεν τώρα τὴν ἀκριβῆ τοποθεσίαν τῆς ἀρχαίας Πέλλης.

Αὐτὸ εἶναι τὸ δεύτερον ἐπιστημονικὸν εὐρημα: 'Η ἀκριβὴς τοποθεσία τῆς ἀρχαίας Πέλλης.

'Η ἔκτασις ἐκάστης τῶν τριῶν οἰκιῶν καὶ ὁ δρόμος ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἦσαν κτισμένες ἀποδεικνύουν δύο πράγματα: "Ένα, ὅτι ἦσαν σπῖτια πλουσίων, προκρίτων. Διότι ἦσαν μεγάλα καὶ διότι τὸ ὕλικὸν καὶ ἡ τέχνη τοῦ κτισμάτος τῶν ἦτο πολυτελής. Δύο, ὅτι φέρουν τὴν σφραγίδα καθαρῆς ἐλληνικῆς τέχνης. 'Ακριβῶς σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο οἱ ἀρχαιολόγοι μας ἐθυμήθηκαν «τὸν σκύλο τῆς Πέλλης». Κοιτάξτε τὸν σπῖτον φωτογραφία. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ τρία ὑπάρχοντα μοναστικά ἀριστουργήματα κλασσικῆς ἐποχῆς ποὺ ἀπεικονίζουν σκύλο. Τὰ ἄλλα δύο θρικόταν τὸ ἕνα στὸ μουσεῖο τῆς Βασιλείας ('Ελβετία) τὸ ἄλλο στὸ μουσεῖο τῆς 'Ακροπόλεως. Αὐτὸν τὸν σκύλον εἶχε θρῆ μιὰ γριά χωρική τῆς Πέλλας στὸ χωράφι τῆς καὶ τὸν εἶχε μεταφέρει στὴν ἀποθήκη τῆς. Κάποιος τῆς εἶπε νὰ τὸν δώσῃ στὸ δάσκαλο τοῦ ἐρευνώμενου δημοτικοῦ σχολείου τῆς Πέλλας καὶ ἐκεῖ ἔμεινε. Βρῆκαν ἱωνικοῦ κίονας, ἀγγεῖα ἀρίστης τέχνης καὶ ὁλόκληρη ἡ Μακεδονία κατελήφθη ἀπὸ ἕνα μεγάλον ἐνθουσιασμό. Γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνασκαφὴς τῆς 'Ολύμπου, ποὺ ἔκαμε τὸ ἀμερικανικὸ πανεπιστήμιον Τζῶν Χόκινς, ἄλλες μεγάλες ἀνασκαφές δὲν εἶχαν γίνῃ ἐκεῖ ἐπάνω. Οἱ ἀρχαιολογικὲς μας ἐργασίαι ἔχουν περιορισθῇ στὰ θυζαντινὰ τῆς Μακεδονίας. Οἱ Μακεδόνες, ὅμως, πιστεύουν ὅτι ἡ ἀποκάλυψη τῆς ἀρχαίας Πέλλης θὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὸν ἐλληνικὸν πολιτισμὸ τῆς γῆς τους καὶ πιστεύουν ὅτι θὰ βοηθῇ τὸν τουρισμὸ ἐκεῖ ἐπάνω. Κομμάτι, ζηλεύουν οἱ Μακεδόνες τὴν Παλαιὰ 'Ελλάδα γιατί μετὰ τὴν κλασσικὴ ἀρχαιότητές της συγκεντρώνει τὸν μεγάλον διεθνῆ τουρισμὸ. Καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους τῶν παραπάνω τους εἶναι ὅτι δὲν ἔχουν ἀποκτήσῃ ἀκόμη στὴ Θεσσαλονικὴ οὔτε καν ἀρχαιολογικὸ μουσεῖο. Δύο χιλιάδες ἐπισκέπται ἐφθασαν στὴν Πέλλα ὅταν ἔγινε γνωστὸ ὅτι ἀρχίζουν οἱ ἀνασκαφές. Καὶ τώρα ἡ καρδιά τῶν Μακεδόνων κτυπᾷ μετὰ ἀγωνία γιὰ τὴν συνέχισή τους.

'Ο πρωθυπουργὸς τῆς χώρας, Μακεδὼν ὁ ἴδιος, καὶ γι' αὐτὸ ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητος στὴς δονήσεις τῶν καρδιῶν τῶν συμπατριωτῶν του, ἐφρόντισε προσωπικὰ νὰ δοθῇ μιὰ σημαντικὴ πίστωση. Τριακόσιαι χιλιάδες δραχμῆς γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἀνασκαφῶν. Εἶναι σημαντικὴ ἡ πίστωση διότι αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ δουλειὲς προχωροῦν μετὰ ἀργὸν ρυθμὸ. 'Απαιτοῦν ἐξειδικευμένους ἐργάτες—ποὺ εἶναι λίγοι— καὶ ἀρχαιολόγους καθοδηγοῦντας καὶ ἐποπτεύοντας ποὺ εἶναι ἀκόμη λιγώτεροι.

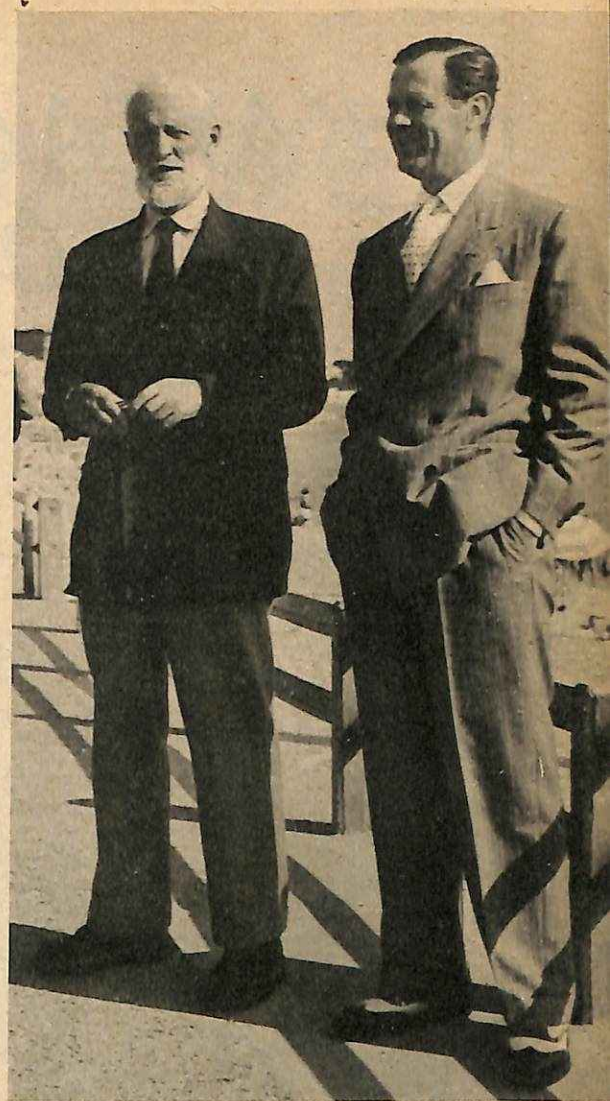
Θὰ μπορούσε νὰ ρωτήσῃ κανεὶς: Τί, ἐπὶ τέλους, μπορεῖ νὰ ἐλπίζεται ὅτι θὰ εὐρεθῇ στὴν Πέλλα; 'Ο Κωνσταντῖνος Παπαρηγόπουλος ἔχει γράψῃ: «Κατὰ τὴν ἀνοδὸν τοῦ Φιλίππου εἰς τὸν θρόνον, ἡ Πέλλα ἦτο ἄσμος, ὅταν δὲ ἀπέθανεν ἡ πόλις αὕτη ἦτο οὐ μόνον φρούριον ὄχυρόν καὶ ταμεῖον ἀσφαλὲς τοῦ βασιλικοῦ θησαυροῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ κυριωτάτη ἐστία τῆς μεγάλης ἐκείνης στρατιωτικῆς δυνάμεως, διότι ἐνταῦθα καὶ μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς μοναρχίας ὑπῆρχον τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον καὶ τὸ λογιστήριον τοῦ στρατιωτικόν καὶ τὸ ἵπποτροφεῖον καὶ οἱ παιδεύται τῶν πολεμικῶν καὶ πᾶν ὅ,τι συνετέλει εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ στρατοῦ».

'Η Πέλλα ὑπῆρξεν ἡ πρωτεύουσα τῆς πρώτης αὐτοκρατορίας τοῦ κόσμου. Μιὰς αὐτοκρατορίας γιὰ τὴν διαδοχὴ τῆς ὁποίας παλεῖον ἀκόμη τὰ μεγάλα κράτη. Καὶ ἡ γενέτειρα, θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεὶς, τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Διότι ἀπὸ ἐκεῖ ἐξεκίνησεν ὁ Φίλιππος γιὰ νὰ ἐνώσῃ τὸν ἐλληνικὸν κόσμον καὶ ὁ 'Αλέξανδρος γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐλληνοποίησιν τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου. Αὐτὴ ἡ ἐλληνοποίησιν ὑπῆρξεν ἡ πρωτοπορεία τῆς δυτικοποιήσεως. Τὴν μακεδονικὴν—ἐλληνικὴν αὐτοκρατορία διεδέχθη ὁ Ρωμαῖσμός καὶ γιὰ τὴν διαδοχὴ τοῦ μεγάλου ρωμαϊκοῦ κράτους ἀγωνίζονται τώρα ἀπὸ τὴν μία μεριά οἱ 'Αμερικανοί, ποὺ θέλουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν «Πᾶξ 'Αμερικάναν», καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ Ρῶσοι, ποὺ θέλουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν 'Ερυθρὰν Εἰρήνην. 'Ο 'Αλέξανδρος ἐδημιούργησε τὸ Παγκόσμιον Κράτος καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος φιλοδοξοῦν νὰ τὸ ἐπανιδρύσῃ οἱ σημερινοὶ μεγάλοι. Κάποια ἰδιαιτέρη σημασία θὰ ἔχῃ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὅταν ἡ πρωτεύουσα τοῦ πρώτου Παγκοσμίου Κράτους, ὅπου ἐδίδασκεν ὁ 'Αριστοτέλης, ἀποκαλυφθῇ.

Πιο κάτω, μέσα στὴν ἄλλοτε λίμνη τῶν Γιαννιτσῶν, ὑπῆρχε ἕνα μικρὸ νησάκι—ὁ Φακός. 'Η παράδοση συνεχίζεται, ὅτι ἐκεῖ ἐφυλάσσοντο οἱ θησαυροὶ τοῦ 'Αλεξάνδρου. Ποιὸς ξέρει τί ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ στὸ φῶς ἡ σκαπάνη τοῦ ἀρχαιολόγου;

A. A. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ (δεξιά) κατάρθωσε νὰ συμβληθῇ μετὰ τοὺς γνωστότερους Παρισινούς ζωγράφους, γιὰ τὴν ἀποκλειστικὴ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἔργων τους. Τὸ συμβόλαιόν του μετὰ τὸν Μωρίς Οὐτρίλλο ἰσχύει μέχρι τὸ 1960 'Αλλὰ καὶ μετὰ τὸν φημισμένο ζωγράφον Βᾶν Ντόνγκεν, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν φωτογραφία μας, οἱ σχέσεις του εἶναι ἀγαθές (Φωτ. Photo Lido)

ΑΥΤΟΙ

ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

'Ανταλλάσσοντας κοστούμια με πίνακες, ἕνας Κύπριος ράπτης, ἔγινε σήμερον ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐμπόρους τέχνης

Στὴς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας, ὁ Παῦλος Πετριδῆς, ἔτρεχε ξυπόλητος στὰ ὁμορφα ἀμπελῖα τοῦ χωριοῦ του, στὴν Κύπρον, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει μ' ὅλα τὰ παιδιὰ τῶν χωριῶν. Οἱ γονεῖς του ἦσαν ἀνάστες καὶ δὲν εἶχαν, βέβαια, τὰ μέσα νὰ σπουδάσουν τὰ πολυάριθμα παιδιά τους. 'Ετσι, καὶ τὸ δέκατο τρίτο, ὁ Παῦλος, ἀναγκάστηκε νὰ σταματήσῃ τὸ σχολεῖο τοῦ χωριοῦ καὶ, δώδεκα χρόνων, μῆπκε μαθητευόμενος κάλφας σ' ἕνα ραφτάδικο τῆς Πάφου, γιὰ νὰ μυηθῇ στὰ μυστικά τῆς δελόνας καὶ τοῦ ψαλιδιοῦ.

'Ενθουσιῶδης ἐκ φύσεως, λαχταροῦσε ν' ἀποκτήσῃ ἕνα δίπλωμα κοπτικῆς, γιὰ νὰ τελειοποιήσῃ τὴν δουλείαν του. Δεκάρα-δεκάρα μάζεψε τὰ ἔξοδα τοῦ εἰσιτηρίου του γιὰ τὴν 'Αλεξάνδρεια, ὅπου δρέθηκε στὰ 1918. Γρήγορα οἱ φιλοδοξίες του ἐπεξετάσθησαν καὶ τώρα ἔβαλε γιὰ στόχον τοῦ τὸ Παρίσι. Βέβαια, εἶχε γίνῃ στὸ μεταξύ τέλειος τεχνίτης καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα δῆματά του στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα ἀναγνωρίστηκε ἡ ἀξία του καὶ προσελήφθη σὲ γνωστότατους οἴκους. Στὰ 1927 ἐργαζόταν πᾶ στυλ Μαζέλλαν, ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ φημισμένους ράφτης ἦταν καὶ γνωστότατος γιὰ τὴ συλλογὴ τῶν πινάκων του.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Παύλου ἐστράφη στὴν ζωγραφικὴ. 'Αρχισε νὰ δι-

αθέτῃ ὅλες τὶς οἰκονομίες του στὴν ἀγορὰ πινάκων νέων ζωγράφων. 'Αλλὰ ὁ νεαρὸς φιλότεχνος ράφτης ἀρχισε νὰ ἐφαρμόζῃ καὶ ἕνα ἄλλο πρῶτοτυπο σύστημα, τὴν ἀνταλλαγή. 'Υπῆρχαν ἀρκετοὶ ζωγράφοι ποὺ εἶχαν, βέβαια, ἀποκτήσῃ κάποιον ὄνομα, ὅχι ὅμως καὶ τὰ μέσα γιὰ ν' ἀνταποκριθῶν σὲ ἕνα κομμὸ καὶ εὐπρεπὲς ντύσιμο. 'Ο Πετριδῆς ἀνέλαβε νὰ τοὺς ντύνῃ καὶ πληρωνόταν σὲ πίνακες. Μετὰ τὸ σύστημα αὐτὸ γνωρίστηκε μετὰ τὸν Μωρίς Οὐτρίλλο. 'Ένα ὥραϊο μπῆξ παλὸ καὶ ἕνα κοστούμι ἀσσορτί, ἀντὶ ἑνὸς πίνακος τῆς Μονμάρτης, θεμελίωσε τὴ συνεργασίαν τους.

'Αλλὰ μόλις στὰ 1933 ὁ συλλεκτης-ράφτης ἐγκαταλείπει τὰ ψαλῖδια του καὶ πωλαεῖ τὸ μαγαζί του, γιὰ ν' ἀφιερῶθῃ στὸ ἐμπόριον τῶν πινάκων ποὺ εἶχε συγκεντρώσει μετὰ τὴν μέθοδον τῆς ἀνταλλαγῆς. 'Η ἐκθεσὴ μετὰ τὸν Μωρίς Οὐτρίλλο, ποὺ ἀνοίξε στὰ 1938, τὸν καθιέρωσε στὸ καινούργιον τοῦ ἐπάγγελμα. Σήμερα, τὸ ἄλλωτε χωριατόπουλο τῆς Πάφου εἶναι πλουσιώτατος ἐπιχειρηματίας καὶ τὸ ὄνομά του ἀκούγεται στοὺς κύκλους τῶν φιλοτέχνων ὅλου τοῦ κόσμου. 'Εχει συναλλαγὰς μετὰ τὶς μεγαλύτερες πινακοθήκες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς 'Αμερικῆς.

ΕΛΕΝ ΚΕΡΝΕΛ

ΟΙ ΚΑΥΓΑΔΕΣ - ΚΑΥΓΑΔΕΣ Κ' ΟΙ ΜΠΙΖΝΕΣ - ΜΠΙΖΝΕΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΜΩ'Υ ΣΗ ΒΙΒΑΝΚΟ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΡΥΛΙΚΗΣ ΥΜΑ ΣΟΥΜΑΚ

Η ΥΜΑ, που είναι προικισμένη με την καταπληκτικότερη φωνή του κόσμου, υπέρφηται πώς είναι απόγονος του τελευταίου αυτοκράτορα των Ίνκας Αταχουάλτα. «Ψέματα! Εγώ τὰ δημιούργησα όλα!», κραύγασε ο άντρας της την ώρα του... ξεμαλλιάσματος, τον περασμένο Άπριλ. Τώρα που οι δυο συνεταίροι τὰ ξανάφτιαξαν, ο Βιβάνκο ισχυρίζεται και πάλι πώς η γυναίκα του κρατάει, πραγματικά, από βασιλική γενιά.

Η "Υμα Σουμάκ, ή θρυλική Περουβιανή τραγουδίστρια με την εκπληκτική φωνή, που πιάνει και τις πέντε οκτάδες (είναι δηλαδή μαζί σοπράνο, κοντράτο και μπάσσα), βρίσκεται ανάμεσά μας. Μαζί της έχει έρθει κι ο σύζυγός της, ο μαέστρος Μωύσης Βιδάνκο, που είναι βέβαια περισσότερο γνωστός ως άντρας της "Υμα, παρά ως μαέστρος, στο διεθνές κοινό...

"Όπως ξέρουν όλοι, ή "Υμα Σουμάκ, ή εξωτική τραγουδίστρια, που λέγεται ότι κατ'άγεται απ' τους βασιλιάδες των Ίνκας, έπρόκειτο ναρθή στην Ελλάδα πολύ νωρίτερα, κ' ή άφιξή της είχε αναγγελθῆ δυο φορές. Οι φιλόμουσοι είχαν μάλιστα αγοράσει τὰ εισιτήρια των συναυλιών αυτών που ματαιώθηκαν, και είδοποιήθηκαν πώς θα ίσχυαν για τὲς τελικές, τὲς οριστικές συναυλίες. Τι είχε συμβῆ; Γιατί αυτή ή άναστολή; Στην άρχή, ο κόσμος νόμισε πώς έπαγγελματικοί λόγοι —τίποτα άνειλημμένες υποχρεώσεις, που έγιναν στο άναμεταξύ επείγουσες— άνάγκασαν την "Υμα να καθυστερήσει την άφιξή της. "Όμως, ο διεθνής τύπος δὲν άργησε ν' άποκαλύψει τὰ αίτια: Οι σχέσεις της Σουμάκ με τὸν σύζυγό της, απ' τὸν όποιο είχε ζητήσει κιόλας διαζύγιο, ήταν ή άφορμή όλης της ιστορίας.

Σύμφωνα με τὸς επίσημους βιογράφους της —όπως εἶα θυμούνται οι άγνωστές μας από τό άρθρο για την Περουβιανή τραγουδίστρια, που είχαμε δημοσιεύσει πρό όλίγου καιρού— ή "Υμα γεννήθηκε στο χωριό Ίκοσάν, σὲ ύψος 5.000 μέτρων, κοντά στην κορυφή του όρους Κουμπέμυτα. Σ' αυτά τὰ μέρη ήκμασε, πριν από αἶνες, ο πολιτισμός των Ίνκας. Οι κάτοικοι του Ίκοσάν είναι καθαρόαιμοι απόγονοι των Ίνκας, και ή "Υμα κατ'άγεται απ' εὐθείας απ' τὸν αυτοκράτορα Αταχουάλτα, που σκοτώθηκε απ' τὸν Ίσπανό Φρανσίσκο Πιζάρρο, στὰ 1533. Οι γο-

Τὴν άνοιξη τοῦ 1941, ή "Υμα πήγε στην πρωτεύουσα για νὰ μετάσχει σ' ένα φεστιβάλ λαϊκών τραγουδιών. Έκεἰ την άνακάλυψε ο ιερός τότε μουσικός Βιδάνκο, και την παντρεύτηκε σχεδόν άμέσως —σὲ ήλικία 13½ μόνον ετών!

Η "Υμα Σουμάκ, όμως, δὲν ήταν τυχερή στη συζυγική της ζωή. Η κρίση στὲς σχέσεις της με τὸν Βιδάνκο άρχισε πριν από δυο χρόνια, αλλά τὰ γεγονότα έγιναν, με βεβαιότητα εύρύτερα γνωστά, μόλις τελευταία. Στὰ 1955, ή γραμματεὺς της Σουμάκ, Μώρην Σή, έφερε στὸν κόσμο δυο δίδυμα κ' έκανε άγωγή εναντίον του Μωύση, για νὰ τὸν ανάγκασῃ νὰ τ' άγνωρίσει ως δικά του. Ο Βιδάνκο καταδικάστηκε απ' τὸ δικαστήριο νὰ πληρώνη 150 δολάρια τὸ μήνα στην Μώρη. Από κείνη την εποχή, ή "Υμα έπαψε ν' αγαπάτῃ τὸν άντρα της. Έμεινε όμως μαζί του ως τὲς 18 Δεκεμβρίου τοῦ 1956. Έκείνη την ήμέρα έφυγε απ' τὸ σπίτι της, ζήτησε διαζύγιο και πήρε μαζί της τὸν Πάπουσκα, τὸ αγοράκι πουχαν άποκτήσει στὲς εύτυχισμένες μέρες τοῦ γάμου τους. Ο Βιδάνκο πάλι κατηγόρησε την "Υμα για μείχεια.

Τὴ νύχτα της Τρίτης, 23ης Άπριλίου, ο μουσικός είχε μόλις γυρίσει σὲ θύλα του, στὸ δυτικό λὸς "Αντζελες, όταν άκουσε νὰ χτυπή ή πόρτα. Μπήκαν μέσα μερικοί δημοσιογράφοι και φωτογράφοι, για νὰ τὸν πάρουν συνέντευξη για τὸς λόγους που έκαναν τῇ Σουμάκ νὰ τὸν χωρίσει. Φαίνεται όμως ότι οι ρεπόρτερς είχαν μάθει πὸς ή Σουμάκ σκόπευε νάρθῃ εκείνο τὸ δρόμο άπρόσκλητη στὸ σπίτι τοῦ Βιδάνκο, κ' έβγασαν για ν' άπαθανάτισουν τὲς σκηνές που

θα έπακολουθούσαν.

Πραγματικά, σὲ λίγη ώρα κατέφθασε κ' ή "Υμα, με τρεῖς ιδιωτικούς άστυνομικούς κ' έναν άλλο ρεπόρτερ. Τὸ πρόσχημα της έπισκέψῆς της ήταν νὰ πάρῃ μερικά άτομικά της πράγματα —ιδίως φορέματα κι άλλα ρούχα— που είχε αφήσει στὸ σπίτι τοῦ τέως συζύγου της. Στην πραγματικότητα, όμως, είχε την έλπίδα ότι θα πιανε τὸν Μωύση Βιδάνκο επ' αὐτοφώρῳ με μιὰ καμαριέρα του, τέως τραγουδίστρια, την Έσμίλα Τσεμπάλλος, που είναι γνωστό πὸς είναι τώρα φιλενάδα του. "Όσα έπακολούθησαν δὲν είναι πολὺ σαφή.

Οι ρεπόρτερς που παρακολούθησαν τὴ σκηνή, είδαν την "Υμα νὰ λογοφέρνῃ με τὸν τέως σύζυγό της, την Έσμίλα και μιὰ άλλη υπῆρετρία νὰ μπαίνουν στη μέση και νὰ την βρίζουν. Την "Υμα νὰ παθαίνῃ ύστερική κρίση και νὰ σκαμπιλιζῇ την Έσμίλα, την άλλη υπῆρετρία ν' άρπάξῃ απ' τὰ μαλλιά τὸν ένα ντετέκτιβ της "Υμα, και την Έσμίλα νὰ χτυπάτῃ την κυρά της. Τελικά, ο Βιδάνκο έβωσε μιὰ γροθιά στὸ πρόσωπο της "Υμα και της έκανε τὸ μάτι της μαύρο. «Τὰ οὐρλιάσματα ήταν τόσο δυνατά—λένε οι μάρτυρες— ώστε νόμιζε κανείς πὸς σ' εκείνο τὸ διαμέρισμα είχαν όλοι τρελλαθῇ». Στὸν καυγά που δάσταζε μισή ώρα, έλαδε μέρος κ' ένας μεγάλος σκύλος. «Η "Υμα —εἶπε κάποιος— έβριζε τὸν Βιδάνκο σὲ πέντε οκτάδες...».

Στὸ άναμεταξύ, οι γείτονες φώναξαν τέσσερις άστυνομικούς, που ήρθαν και τὸς χώρισαν. Μπροστά τους, ο Μωύσης, άποκήρυξε τὸ άριστοκρατικό παρελθὸν της γυναίκας του: «Είναι ψέμα — φώναξε — πὸς είναι πριγκίπισσα των Ίνκας! Εγὼ τάφτιαξα όλα! αυτά! Δὲν είναι τίποτα —άπολύτως τίποτα!».

Τὴν άλλη μέρα, ο Βιδάνκο κατήγγειλε τὴ γυνίκα του για παραβίαση τοῦ οικιακοῦ του άσύλου, έδική έπίθεση και σώματικές βλάβες, ζητώντας ένα σημαντικό ποσὸ για ψυχική δδύνη. Αυτό όμως δὲν τὸν εμπόδισε νὰ τῇ συνοδέψῃ στην Αθήνα ως ίμπρεσαδόρις και μαέστρος της! Οι καυγάδες-καυγάδες, και οι μπίζνες-μπίζνες...

ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΛΗ της Έσμίλας Τσεμπάλλος, (δεξιά), ο Μωύσης άπαρνήθηκε την "Υμα και έπρόδωσε την συζυγική πίστη. Τὸ στιγμιότυπο είναι από την τραγελαφική νύχτα της 23ης Άπριλίου.

ΙΠΤΑΜΕΝΕΣ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ «ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ ΤΩΝ ΑΙΘΕΡΩΝ» ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΙΠΤΑΜΕΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΗΣ Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΕΙ Μ' ΕΝΑ ΓΛΥΚΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥΣ ΕΠΙΒΑΤΕΣ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΜΕ ΤΙΣ ΚΟΠΕΛΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΝΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΒΑΣ. ΜΗΓΚΟΥ

Όταν ο άγέννητος ακόμα Ιστορικός του μέλλοντος αναζητήσῃ ένα σύμβολο τοῦ εικοστοῦ αἰώνα, πιθανότατο είναι ότι θα διαλέξῃ την Ιπταμένη συνοδό. Γιατί άναμφίβολα, περισσότερο από τὸν καθένα, ή Ιπταμένη συνοδὸς συνέβαλε, στὴ διάρκεια του αἰώνα που είδε τὴ γέννηση της αεροπλοίας, στὸ νὰ άποκτήσουν οι άνθρωποι τὴ συνήθεια τὸν αεροπορικῶν ταξιδιῶν.

Δὲν χρειάστηκε νὰ πάω μακριά για νὰ συλλέξω τὸ ὕλικό τοῦ πορτραίτου της Ιπταμένης συνοδοῦ. Βέβαια, τὸ αεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ δὲν συγκρίνεται με τὰ γιγαντιαία διεθνή αεροδρόμια, όπως τὸ Αἰντλουάιλντ, της Ν. Υόρκης, τὸ Κρόϋντον τοῦ Λονδίνου ή τὸ Όρλύ τοῦ Παρισιῦ. Ὡστόσο, και τὸ

Ἑλληνικό μας είναι πεδίο πλούσιας παρατηρήσεως. Η γεωγραφική του θέση στην νοτιοανατολική έσχάτιά της Εὐρώπης τὸ καθιστὰ σταυροδρόμι τὸν μεγαλύτερων αεροπορικῶν γραμμῶν μεταξύ Δύσεως και Ἀνατολῆς.

Σχεδὸν ἐπὶ ένα δεκαπενθήμερο έγιναν τακτικός θαμὼν τοῦ Ἑλληνικοῦ. Σάν κυνηγὸς έστησα καρτέρι για τὸ θήραμά μου —τὲς Ιπταμένες συνοδοῦς. Και κατάρθωσα νὰ «τσακώσω» ένα σωρό. Μερικὲς τους έμεναν 40 λεπτά, ἴσα-ἴσα δυο χρειάζόταν για τὸν ανεφοδιασμό τοῦ αεροπλάνου πριν συνεχίσει τὸ ταξίδι του. Ἄλλες πέρασαν τὴ νύχτα τους στην Αθήνα. Με τὲς δεύτερες μπόρεσα νὰ μιλήσω διά μακρῶν. Στὲς επόμενες σελίδες ακολουθοῦν τὰ άποτελέσματα αὐτῆς της έρευνας.

1. Για να προσληφθῇ μιά κοπέλα στην ΣΟΥ-Ι-ΣΑΙΡ πρέπει να είναι τουλάχιστον 22 χρονών και να ἔχη προϋπηρεσία σὲ ἄλλη δουλειά. Ἡ Σὺλ-δια Γκέσσι, πού γεννήθηκε πρὸ 25ετίας στην Πράγα, παραιτήθηκε ἀπὸ γραμματεὺς προκειμένου νὰ γίνη συνοδὸς στην Ἑλβετικὴ Ἑταιρία.

3. Στην Ἀλίκη Βεράγκεν, τῆς SABENA, ἀρέσει τόσο πολὺ νὰ πετάη, ὥστε ἤθελε νὰ γίνη πιλότος. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι εὐκολο γιὰ μιά γυναῖκα. Ἐγινε λοιπὸν ἵπταμένη συνοδός. «Μιά δουλειὰ πού ταιριάζει στὴ γυναικεία ἰδιοσυγκρασία», λέει.

2. Ἡ Μαριάννα Γκρένλαντ ὑπηρετεῖ συνοδὸς στην S.A.S. ἀπὸ τὴν ἐποχὴ σχεδὸν τῆς ἰδρύσεώς της μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα πῆρε δυὸ χρόνια ἄδεια γιὰ νὰ πάρῃ τὸ δίπλωμα Καλῶν Τεχνῶν ἀπὸ τὸ παινετ. τῆς Οὐψάλα.

4. Ἡ γαλανομάτα Λίζα Σίμπλυ, τῆς B.E.A., πού εἶναι 23 χρονῶν καὶ ὁμορφὴ σὰν τὴ θεὰ Ἀφροδίτη, ἀγαπάει τὴν Ἀθήνα γιὰ τὸ κολύμπι, τὴ Ρώμη γιὰ τὰ φαγητὰ της καὶ τὸ Παρίσι γιὰ τὸ κέφι του. Ἐμαθε καὶ κάτι ἑλληνικὸ: «Εὐχαρίστω»

ΤΕΣΣΑΡΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΧΩΡΕΣ, ΕΝΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ, ΕΝΑ ΥΦΟΣ

ΙΠΤΑΜΕΝΕΣ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ: ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΟΨΗ, ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΟΣ, ΥΓΕΙΑ ΓΡΑΝΙΤΕΝΙΑ. ΝΕΥΡΑ ΓΕΡΑ, ΤΑΚΤ ΚΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΖΕΣΤΗ ΚΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ

Ο συνοπτικώτερος καὶ ἀπλούστερος ὁρισμὸς τῆς ἵπταμένης συνοδοῦ ὀφείλεται στην Ἀλίκη Βεράγκεν, μιά νέα κοπέλα εἰκοσι-δύο χρονῶν, γεννημένη στὴς Βρυξέλλες. Ἡ Ἀλίκη μόλις τελευταία ἔγινε καὶ ἡ ἴδια συνοδός.

Ἡ ἵπταμένη συνοδὸς εἶναι μιά οἰκοδόμοινα πού προσπαθεῖ νὰ κάνῃ τὴ σύντομη παραμονὴ τοῦ ταξιδιώτη εὐχάριστη, μού λέει σὲ μιά ἀπὸ τὶς πέντε γλώσσες πού μιλάει ἀνετα.

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ὑποτίθεται πὺς εἶναι μιά συνοδός. Πρὶν ἀνέβῃ ὁ ἐπιβάτης στὸ ἀεροπλάνο στρατιά ὁλόκληρη ἔχει κινητοποιηθῇ γιὰ νὰ τὸν πείσῃ νὰ κάνῃ αὐτὸ τὸ ταξίδι—διαφημιστικὲς ἐπιχειρήσεις, ταξιδιωτικὰ γραφεῖα, ἀεροπορικὲς ἐταιρίες. Οἱ συνδυασμένες προσπάθειές των θὰ καταλήξουν στὸ μὴδὲν, ἂν δὲν ἔλθῃ ἡ ἵπταμένη συνοδὸς νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργο πού ἀρχισαν. Ἡ ἀποστολὴ τῆς εἶναι νὰ κάνῃ τὸν ταξιδιώτη νὰ αἰσθάνεται ἀνετα καὶ νὰ εὐχαριστηθῇ τὸ ταξίδι του. Πρέπει: νὰ τοῦ ἱκανοποιήσῃ κάθε του ἀνάγκη. Καὶ τὸ εὐχάριστο χαμογελαστὸ παρουσιαστικὸ της, πρέπει νὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνη.

Εκεῖνος πού πρωτοσκέφθηκε νὰ χρησιμοποίησῃ συνοδοὺς στὰ ἐπιβατικὰ ἀεροπλάνα, ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ ἦταν μεγαλοφυΐας. Ἡ δημιουργία αὐτοῦ τοῦ εἰδους συνέβαλε περισσότερο ἀπὸ ὅσο μπορούμε νὰ φαντασθούμε στην ἐξέλιξη τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας.

Δεδομένης, λοιπόν, τῆς σπουδαιότητος τῆς ἵπταμένης συνοδοῦ, εἶναι προφανές ὅτι τὸ πρόσωπο πού καταλαμβάνει αὐτὴ τὴ θέση, πρέπει νὰ διαθέτῃ ἐξαιρετικὰ προσόντα. Πρέπει νὰ εἶναι εὐχάριστη στὴν ὄψη, νὰ ἔχῃ σωματικὰ ὁ χαρακτήρα νὰ εἶναι ὑγιεινὸς καὶ νὰ ἔχῃ σταθερότητα νεύρα. Πρέπει ἀκόμα νὰ εἶναι γλωσσόμαθης—ὅσες περισσότερες γλώσσες ξέρει, τόσο πλεονέκτημα εἶναι. Στὴν κορυφὴ τοῦ καταλόγου τῶν ἐπρεπείων βρίσκεται ἡ πλήρης γνώση τῆς ἀγγλικῆς, ἡ ὁποία ἔχει γίνη ἡ ἀπαραίτητη ἀεροπορικὴ γλῶσσα. Πρέπει μάλιστα νὰ εἶναι ἀρκετὰ καλλιεργημένη ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀνταποκριθῇ σὲ μιά συζήτηση μετὰ τοὺς ἐπιβάτες, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ εἶναι ὅτιδήποτε, ἀπὸ ἀτομικοὶ ἐπιστήμονες μέχρι πρωθυπουργοί, ἀπὸ πολυκατομιμουρῶχοι μέχρι διανοητὴς φημῆς σολίστ. Κι' ἀκόμα οἱ θεωρητικὲς τῆς γνώσεις γύρω ἀπὸ τὴν ἀεροπορία, πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὰ βαθεῖς ὥστε νὰ τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ἀπαντᾷ ἱκανοποιητικὰ σὲ ἀπλοῖκές ἐρωτήσεις, σὰν κι' αὐτὴ: «Γιὰτὶ δὲν πέφτει τὸ ἀεροπλάνο ὅταν πετάη;». Πρέπει, ἀπαραίτητα, νὰ ξέρῃ νὰ νταντεύῃ καὶ παιδιὰ καὶ νὰ μπορῇ νὰ παρέχῃ πρώτες βοήθειες. Καὶ τέλος, πρέπει νὰ διαθέτῃ τάκτ καὶ νὰ «συντονίζῃ» τὴν συμπεριφορὰ τῆς μετὰ τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν ἐπιβατῶν, ὥστε ὅλοι νὰ φέρεται μὲ ἕναν Ἀνατολίτη ἡγεμόνα, π.χ. καὶ ἀλλιῶς μὲ ἕναν Ἀμερικανὸ γεροισαστή.

Ἀλλὰ ἴσως τὸ κυριώτερο προσόν πού ἀπαιτεῖται ἀπὸ μιά συνοδὸ — μολονότι δὲν πρέπει νὰ τὸ θρῖτε σὲ κανένα κανονισμὸ — εἶναι μιά καλὴ καὶ ζεστὴ καρδιά καὶ μιά ἐπιδεξιότητα νὰ προδιαθέτῃ τὸν καθένα νὰ τῆς ἀνοίγῃ τὴν ψυχὴ του.

Μὰς λέει ἡ Μαριάννα Γκρένλαντ, πού γεννήθηκε στὴ Στοκχόλμη.

«Μιά ἵπταμένη συνοδὸς μπορεῖ νὰ μεταβάλῃ τὴ δουλειὰ της σὲ ἀπλὴ ρουτίνα — νὰ σερβίρῃ τὰ ποτὰ καὶ τὰ γεύματα, νὰ δίνει πληροφορίες ὅποτε τῆς ζητήσουν, νὰ βοηθᾷ τοὺς ταξιδιώτες νὰ δένουν καὶ νὰ λύνουν τὶς ζώνες ἀσφαλείας — καὶ κατὰ τ' ἄλλα νὰ μένῃ ὁλόκληρη κλεισμένη στὸν ἑαυτὸ της. Ἀλλὰ δὲν φθάουν αὐτά, γιὰτὶ ἂν δὲν νοιώσῃ ὁ ἐπιβάτης ὅτι ἔχει κοντὰ του μιά φιλικὴ ψυχὴ, ἡ ἀποστολὴ τῆς συνοδοῦ μένει ἀνεκπλήρωτη».

Ἀναρίθμητες εἶναι οἱ ἐξομολογήσεις πού ἀκουσε ἀπὸ μοναχικοὺς ἐπιβάτες στὴ διάρκεια μεγάλων πτήσεων (50 ὥρῶν) πρὸς τὸ Τόκιο ἢ τὸ Λὸς Ἀντζελες. «Ὅλοι ἦσαν ἄνθρωποι πού ἀντιμετώπιζαν προβλήματα — ἡλικιωμένοι πού πῆγαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ ἐγγόνια τους πού δὲν τᾶχαν ξανασυναντήσῃ ποτὲ, μετανάστες πού γύριζαν στὴν πατρίδα τους ἔπειτα ἀπὸ πολυχρονὴ ἀπουσία καὶ ἔπειτα ἀπὸ μιά πολὺμοχθὴ ζωὴ, ἄντρες ἢ γυναῖκες πού ἐπρόκειτο σὲ λίγο νὰ συναντήσουν τὸ τρυφερό τους ἡμισυ ὕστερα ἀπὸ ἕνα καυγᾶ... Τοὺς ἀνακουφίζει νὰ μιλάνε στὴ Μαριάννα γιὰ τὶς προσωπικὲς τους σκοτούρες. Ἀκόμη καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς στὰ κύματα τῶν ἐξομολογήσεων τοὺς περιορίζοντες εἰς ἕνα «ναὶ» ἢ «ὄχι» καὶ σὲ ἕνα ἀφῶνο φιλικὸ χαμόγελο, ριγμένο ὅμως στὴν κατάλληλη στιγμή...

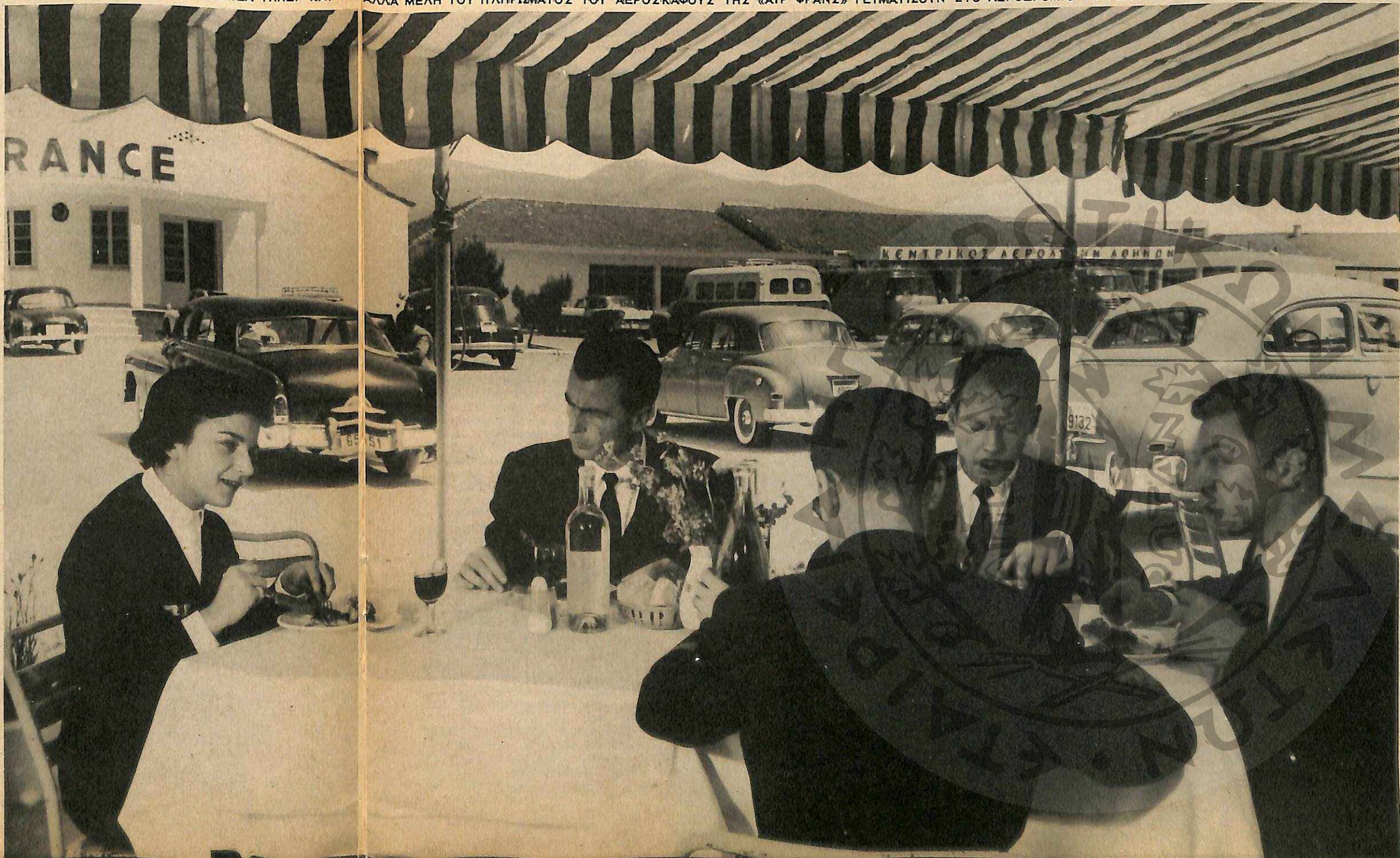
Ἐνὰ παράδειγμα ὅπου ἡ φιλικὴ διάθεση τῆς συνοδοῦ ἔχει ζωτικὴ σημασία γιὰ τὸν ταξιδιώτη, εἶναι στὶς περιπτώσεις τοῦ φόβου.

«Πέρασα ὥρες καὶ ὥρες κοντὰ σὲ πανικόβλητες ἡλικιωμένες κυρίες, κρατώντας τὰ χέρια τους γιὰ νὰ τὶς βοηθῶ νὰ καταπνέουν τὸν ἀδίκαιολόγητο τρόμο πού τὶς κατελάμβανε ὅταν τὸ ἀεροπλάνο χοροπήδαγε καθὼς περνούσαμε μέσα ἀπὸ θύελλες», λέει ἡ Ἄννε-Λίζε Μπόρζ, ἀπὸ τὸ Ὁσλο.

Χρειάζεται τὸ ἐξηκνημένο μάτι τῆς συνοδοῦ νὰ καταλάβῃ τὸ φόβο πού πιάει τοὺς ἐπιβάτες, γιὰτὶ συνήθως ντρέπονται νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἀδυναμία τους. Ἐξ ἄλλου, τὰ ἀεροπορικὰ ταξίδια εἶναι τόσο σύνθετες περιστατικὸ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε οἱ περιπτώσεις φόβου ὁλοένα σπανίζουν μετὰ τῶν ἐπιβατῶν...

Ἐν εἶναι εὐκολο νὰ εἶναι κανεὶς συνοδός. Ἀντίθετα ἡ δουλειὰ εἶναι δύσκολη. Στὶς μεγάλες ἀεροπορικὲς γραμμὲς ὅπου ἔχει τὴ φροντίδα 60-72 ἐπιβατῶν, ὁ κόπος εἶναι ἀφάνταστος. Χωρὶς νὰ γίνη λόγος, φυσικὰ, γιὰ τὶς

ΣΤΑΘΜΟΣ 40 ΛΕΠΤΩΝ. Ἡ ΝΤΑΝΙΕΛ ΥΠΠΕΡ ΚΑΙ Τ' ἌΛΛΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣΚΑΦΟΥΣ ΤΗΣ «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ» ΓΕΥΜΑΤΙΖΟΥΝ ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΡΙΝ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

«ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΑΤΕ ΑΝ ΣΥΜΠΑΘΕΣΤΑΤΟΣ ΝΕΑΡΟΣ ΕΙΠΒΑΤΗΣ, ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΣΕ ΝΑ ΒΗΓΉ ΜΑΖΙ ΕΞΩ, ΣΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ;»

νυκτερινές πτήσεις, ή για τις πτήσεις με οποιαδήποτε καιρικές συνθήκες, που εκτελούνται για να μη καθυστερήσουν τα δρομολόγια της εταιρίας. Ούτε και ή αμοιβή είναι ανάλογη, αν συγκριθί ή δουλειά της συνοδού, με τις άλλες «επίγειες» εργασίες που μπορεί να κάνει μια γυναίκα. Τότε τί είναι εκείνο που τραβάει τις κοπέλες να γίνονται συνοδοί;

«Να γυρίσω τόν κόσμο, να γνωρίσω ανθρώπους»

Υπέβαλα την ερώτηση σε όλες τις συνοδούς που συνήντησα. Και άσχετως αν ήσαν Ολλανδέζες, Σουηδέζες, Νορβηγίδες, Γαλλίδες, Βελγίδες, Άγγλίδες, Έλβετίδες ή Αμερικανίδες, όλες μου έδωσαν περίπου την ίδια απάντηση. «Δεν μ' αρέσει ή καθιστική ζωή, θέλω να ταξιδεύω, να δώ και λίγο τόν κόσμο, να γνωρίσω ανθρώπους...».

Να γνωρίσουν ανθρώπους! Δεν φαίνεται να είναι οι χώρες και τα μνημεία που τις ενδιαφέρουν, όσο οι άνθρωποι. Ενδιαφέροντες άνθρωποι — γοητευτικές προσωπικότητες — άνθρωποι της ημέρας — άνθρωποι που γράφουν την ιστορία — ή έστω άνθρωποι αλλιώτικοι από τις ίδιες, με διαφορετικές συνήθειες, διαφορετικό τρόπο ζωής και διαφορετική νοοτροπία.

1½ εκατομμύριο μίλλια —τό «άτου» της Ντόροθ

Στο κεφάλαιο «άνθρωποι» κανείς δεν μπορεί να πη περισσότερα από την Ντόροθ Μπασόνγκ, την «Ντόττυ». Και δεν είναι διόλου παράξενο, αφού συμβαίνει να είναι μια από τις πιο πολυταξιδευμένες

συνοδούς στην πρόσφατη ιστορία της πολιτικής αεροπορίας. Στα έντεκα χρόνια που κατέχει τη θέση της έχει διανύσει περίπου ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες μίλλια!

Είναι συλλαριστικό να την ακούς να σου περιγράφει τις ρομαντικές φουσιονωμένες με τις οποίες συνταξίδευσε. Ο πρίγκιπ της Υέμνης με το γιαταγάνι του, κλεισμένο σε αδαμαντοπόκιλο μαργαριταρένιο θηκάρι — ο Έμιρης του Κουβαίτ («θεώρατος, με μάτια σαν πυρωμένα κάρδουνας») — ή η αραία αυτοκράτειρα Σοράγια («μακρύα μάτια, καταπράσινα, αμυγδαλωτά») — ή βασίλισσά μας Φρειδερίκη («χαριτωμένη και απλή, με εξάισιο χαμόγελο»).

«Ένα ευθραυστο θαύμα, που κρύβει τόσο δύναμη»

Άλλα ό ταξιδιώτες που έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση στην «Ντόττυ» φαίνεται ότι είναι ο Κάλ Πόρτερ, ο «Αμερικανός τραγουδιστής που γοήτευσε μια δλιάκληρη γενιά με μερικές από τις ωραιότερες μελωδίες που έγραψε ποτέ ο άνθρωπος».

«Είναι ένας μικροσκοπικός άνθρωπάκος σχεδόν παράλυτος. Είναι καταπληκτικό να σκεφθί κανείς ότι αυτό το ευθραυστο θαύμα κρύβει μέσα του τόση δημιουργική δύναμη. Όστόσο, μόλις αρχίζει να μιλά σε συναρπάζουν τα μάτια του. Είναι τόσο φοβερά ζωντανά!»

Και ή «Ντόττυ» συμπλήρωσε τις αναμνήσεις της με μια παρατήρηση. «Κάποια μέρα, όταν θα χορτάσω να πετάω σε καμιά κατοστή χρόνια περίπου, θα γράψω τ' απομνημονεύματά μου».

Πρέπει να σημειώσω εδώ ότι ή Ντόροθ Μπασόνγκ είναι ή μεγαλύτερη συνοδός που συνήντησα. Είναι τριαντάξέι έτών. Άλλα έτυχε να είναι και ή πιο γοητευτική — έτσι όπως μονάχα οι Γαλλίδες «ξέρουν» να είναι. Μολοντί εργάζεται για μια αμερικανική εταιρία (την TWA) και οι γονείς της είναι Γάλλοι και μένει στο Παρίσι.

Όταν τη ρώτησα πώς γίνεται και δεν παντρεύτηκε ακόμη, είπε ότι οι προτάσεις που της έγιναν ως τώρα δεν ήσαν «άρκετά ενδιαφέρουσες». Εκείνο που προφανώς έννοουσε είναι ότι ή ίδια δεν ένδιαφερόθηκε αρκετά για κανένα από τους επίδοξους μνηστήρες, ώστε να τόν προτιμήσει από τα ταξίδια. Γιατί για μια συνοδό, ό γάμος συνήθως σημαίνει το τέλος της καριέρας της. Η Σκανδιναβική SAS είναι ή μόνη από τις μεγάλες εταιρίες που επιτρέπει στις συνοδούς της να κρατούν τη δουλειά τους και μετά τό γάμο τους.

Ό γάμος —αρχή νέας ζωής τό τέλος μιας καριέρας

Και μια που μιλάμε για γάμο, ας αναφέρωμε εδώ ότι είναι ανακριβής ή πεποίθηση ότι οι συνοδοί συνήθως παντρεύονται επιβάτες. Όποτε δεν παντρεύονται παιδικούς φίλους, διαλέγουν τό σύζυγό τους από τα μέλη του πληρώματος —τους πιλότους, τους καμαρότους κλπ.

Φυσικά, οι άρρενες επιβάτες συμβαίνει καμιά φορά και παρκετρέπονται όποτε ή κατάσταση γίνεται προβληματική. Να π.χ. ένα διασκεδαστικό περιστατικό, που

μάς διηγήθηκε ή «Υγκριντ Χούρτμαν, μια κοπέλα 24 χρόνων, γεννημένη στις δλλανδικές ανατολικές Ίνδίες».

Πετούσαμε από τό «Αμστερνταμ στη Βιάννη. Διέσχισα τό διάδρομο κρατώντας στο κάθε χέρι από ένα δίσκο, και κατευθυνόμουν για τό κουζίνακι. Ξάφνου ένας ταξιδιώτης, ένας θερμόαιμος Ούγγρος, πήδησε από τό κάθισμά του, έπεσε στα γόνατα και άγκαλιάζοντάς με μου ψιθύρισε ασθμαίνων γαλλικά. — «Ραία μου, θέλω να σε παντρευτώ».

Κάτι που δεν προέβλεψαν καθόλου οι κανονισμοί

«Έγινε κατακόκκινη και προσπάθησα να θυμηθώ τί προβλέπει ό κανονισμός για παρόμοιες περιπτώσεις. Άλλα ή φαντασία του συντάκτου του κανονισμού δεν είχε φτάσει ως εκεί. Έτσι περιορίστηκα απλώς να τόν ρωτήσω αν αισθάνεται καλά. «Υστερ' απ' αυτό και μέχρι τό τέλος της πτήσεως όλοι οι επιβάτες χτυπούσαν τό κουδούνι και μου ζητούσαν να τούς παντρευτώ. Τους έλεγα «ναί». Σε όλους».

Άλλη μια δύσκολη κατάσταση που είχε να αντιμετωπίσει ή «Υγκριντ σε κάποιο άλλο ταξίδι, ήταν με έναν «Αμερικανό ό οποίος σ' όλη τη διάρκεια της πτήσεως της ζητούσε τό τηλέφωνό της και στο τέλος, σαν τελευταίο μέσο έκδισμού, κλειδώθηκε κατά την προσγείωση στην τουαλέττα και άπειλούσε να μείνη εκεί αν δεν τού έδινε τόν αριθμό της».

Πειρασμοί που ένεδρεύουν μέσα στό... αεροσκάφος!

Ό υπάλληλοι τών αεροπορικών συγκοινωνιών ξέρουν καλά τούς κινδύνους και τούς πειρασμούς που συνδεονται με τη δουλειά τους. Μια συνοδός, που έπιθυμούσε να μην αναφερθί τ' όνομά της, μου είπε ότι ό εξέτασεις που ύπέστη πριν προσληφθί περιλάμβαναν και τις ακόλουθες δύο ερωτήσεις.

Ερώτηση 1

«Υποθέσατε ότι καθώς περνάτε από τό διάδρομο ακούτε ένα επιβάτη να λήι στό διπλανό του: Τί θαυμάσιες γάμπες. Τί θα κάνετε; Θα γυρίζατε και θα τού κάνετε παρατήρηση; Ή τί άλλο;»

Ερώτηση 2

«Σέ ένα μακράς διαρκείας ταξίδι γνωρίζετε με μια ηλικιωμένη κυρία ή όποια συνταξιδεύει με τόν συμπαθέστατο γιό της, ας πούμε στη Νέα Υόρκη. Έπειτα από μια ευχάριστη συζήτηση, ό γιός σας προτείνει να βγάτε μαζί του και να περάσετε τη βραδιά σας στη Νέα Υόρκη. Τί θα κάνετε;»

Πριν προχωρήσετε παρακάτω, αγαπητή μου αναγνώστρια, προσπαθήστε να βρήτε μόνη σας την απάντηση, — τί θα κάνετε έσεις σ' αυτές τις δύο περιπτώσεις;

Στην ερώτηση 1, ή συνοδός αποκρίθηκε ότι θα προσποιηθί πως δεν άκουσε τίποτα.

Στην ερώτηση 2, μου όμολόγησε ότι ή πρώτη της σκέψη ήταν ν' απαντήση πως αν της άρεσαν ό νεαρός και ή μητέρα του, θα δέχόταν την πρόσκληση. Άλλα σκέφθηκε τότε ότι ίσως αυτό να μην ευχαριστούσε την έξεταστική επιτροπή. Και έπειδή ήθελε να προσληφθί αποκρίθηκε περίεχνα.

«Δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα δέχονται την πρόσκληση ενός άγνωστου, γιατί δεν είμαι σίγουρη μέχρι ποίο σημείο θα μπορούσα να συγκρατήσω τόν έαυτό μου». Για να καταδειχθί πόσο άνοητες είναι μερικές τέτιες ερωτήσεις.

Τετρακόσιες αλήθειες για 15 νέες θέσεις

Τό ρεπορτάζ μου θα έμενε άσυμπλήρωτο αν δεν λέγαμε λίγα λόγια για τις δικές μας Ιπτάμενες συνοδούς. Σήμερα ό αριθμός τους άνέρχεται εις 27. Από την ήμέρα που ή ΤΑΕ περιήλθε στα χέρια του μεγιστάνος πλοιοκτήτη Άριστοτέλη Ύνάση και μετονομάσθηκε σε ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ και εύρίσκονται σε εξέλιξη τα σχέδια επέκτάσεως του δικτύου της, προέκυψε ζήτημα αύξήσεως του αριθμού των κατά 15.

400 αλήθειες έχουν κιόλας υποβληθί από αυτές τις 15 κενές θέσεις.

Στην έκλογή τών υποψηφίων μεγάλη σημασία θα δοθί στην εξωτερική εμφάνιση. Χωρίς να χρειάζεται να είναι καλλονή, ή Ιπταμένη συνοδός της «Όλυμπιακής Αεροπορίας» θα πρέπει να είναι κομψή, ούτε πολύ κοντή (τό λιγώτερο 1.56) ούτε πολύ ψηλή (τό περισσότερο 1.66). Ηλικία μεταξύ 20 και 24 γιατί δεν πρόκειται να μείνη στην εταιρία περισσότερο από 5 χρόνια. Επί πλέον πρέπει να είναι προικισμένη με ευχάριστο χαρακτήρα, να έχη τελειώσει τό γυμνάσιο και να έχη έξερη τουλάχιστον μια ξένη γλώσσα—Άγγλικά.

Οι Έλληνίδες συνοδοί θα έχουν ένα πλεονέκτημα άπέναντι στις ξένες συναδέλφους τους,—μια στολή σχεδιασμένη από τόν Ζαν Ντεσέ.

Κείμενο και φωτογραφίες ΒΑΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ

Πλένεσθε κάθε μέρα... Όμως αυτό δεν άρκει. Ό Ιδρώς, τό καλοκαίρι Ιδώς, φέρνει δυσοσμία που χρειάζεται ειδική φροντίδα. Τό BAC-STICK, τό νέον Γερμανικό, θαυματουργόν άποσμητικόν χάρις εις τό μοναδικόν Βακτηριοκτόνον BAC 43 και άλλα συστατικά, έμποδίζει την άποσύνθεσι του Ιδρώτος και άπαλλάσσει, τελείως, από την ένυχλητική δυσοσμία. Δροσίζει και άρωματίζει.

Bac-Stick ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ

Με μια έλαφρά έπάλειψι Φεύγει ή κακοσμία Έχετε φρεσκάδα, χάρη άρωμα, και γοητεία.

Διά τούς Κυρίους: Bac-fort πράσινο με άνδρικό άρωμα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ BAC-STICK ΚΟΚΚΙΝΟ ΔΡΧ. 22.— BAC-FORT ΠΡΑΣΙΝΟ ΔΡΧ. 24.—

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ) ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Η ΝΤΟΡΟΘΥ ΜΠΑΣΟΝΓΚ άπολαμβάνει την άττική λιακάδα από τη βεράντα του δωματίου της στο ξενοδοχείο «Κίνγκ Τζωστς», όπου καταλύουν οι συνοδοί της TWA, όταν βέβαια πρόκειται να περάσουν τη νύχτα τους στην Αθήνα. Τό βιβλίο που κρατάει στα χέρια της είναι μια μελέτη σχετική με... τόν πολιτισμό τών Χιττιτών.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΑΡΗ ΤΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΦΑΝΤΟΜΑ;

Σε ηλικία 86 ετών πεθαίνει στο Παρίσι ο Συριανός Νικόλαος Ζαρίφης, έχοντας στο ένεργητικό του μυθιστορηματικές άπατες διεθνούς όγκης και στο παθητικό του μισό μόνο σύλληψη: την προηγούμενη του θανάτου του! Κι αφήνει στην γαλλική αστυνομία σωρούς από διαμάντια, ζαφείρια και χρυσάφι, που τους διεκδικούν άπíθανοι κληρονόμοι, πιθανά θύματα και πιθανώτατοι άπατεώνες. Ένα άποκαλυπτικώτατο ρεπορτάζ

ΟΛΕΣ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΕΣ ΤΟΝ ΑΝΑΖΗΤΟΥΣΑΝ. ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΖΕ

ταλούς άριστοκράτες, ή σέ Γάλλους μεγαλοβιομηχάνους; Μία μεγάλη στρατιά άπατημένων ζητά σήμερα να της επιστραφούν τα χρήματα, που με τόσο μαεστρία τους απέσπασε ο Συριανός Νίκος Ζαρίφης.

Ό γερο-φαντομάς κράτησε για πρώτη φορά στη ζωή του το λόγο του: Λίγους μήνες μετά τη σύλληψή του, πέθανε μέσα σ' ένα άνθλιο κελλί της φυλακής... Εύχαριστημένος που ούτε και τώρα αντίκρισε τη Δικαιοσύνη.

Η μόνη του καταδίκη

Αν ο Νίκος Ζαρίφης ζητούσε αντίγραφο πρηνικού μητρώου, σ' αυτό δεν θα υπήρχε παρά μία μόνο μικρή ποιη έξαμηνου φυλακίσεως για πλαστογραφία ενός μπλόκ εισιτηρίων κάποιου πειραιϊκού μεταναστευτικού γραφείου. Η καταδίκη αυτή είναι ή μόνη που του έπεβλήθη, σέ ηλικία 25 χρονών.

Από την ημέρα που δόνηκε από τη φυλακή, ο νεαρός τότε Συριανός, χάθηκαν τα ίχνη του από την Ελλάδα. Κέντρο της δράσεώς του ήταν τώρα το Παρίσι, όπου κατώρθωσε να εξαργυρώσει αρκετά πλαστά τσέκ και να γυρίζει ελεύθερος, μένοντας στα πιο καλά ξενοδοχεία, μεταμφιεζόμενος πότε σε πλούσιο γαιοκτήμονα, πότε σε Άμερικανό τουρίστα και πότε σε Άνατολίτη έμπορο.

Σάν κόλλησε μερικά χρόνια στο Παρίσι, γύρισε μία μέρα στην Ελλάδα με άλλο όνομα κι άλλο... πρόσωπο. Κανείς δεν μπορούσε να φαντασθή ότι ο κοντόχονδρος κύριος που έμενε στα καλύτερα ξενοδοχεία και συνωδευόταν πάντοτε από ώρσιες γυναίκες, ήταν ο καταζητούμενος από τη γαλλική αστυνομία Νίκος Ζαρίφης. Λίγες μέρες μετά την άφιξή του γνωρίστηκε μ' έναν Πατρινό σταφιδέμπορο, στον οποίο έπρότεινε να συνεργασθούν στην εξαγωγή πολλών χιλιάδων τόννων σταφίδας στη Γερμανία. Ό άνύποτος Πατρινός τον συναντούσε κάθε μέρα κ' αίσθανόταν εύτυχης που ανέκαλυψε έναν τόσο πλούσιο και τίμιο συνεταίρο. Ό Ζαρίφης όμως δεν χρειαζόταν για τίποτα άλλο τον συνεταίρο του, παρά για να δει την ύπογραφή του και να μάθι άν είχε μεγάλες καταθέσεις στην Τράπεζα. Έτσι, μία μέρα, ένεφανίσθη στην Ιονική Τράπεζα, κρατώντας μια έπιταγή του «συνεταίρου» του. Ό ταμίας, όταν είδε πως το ποσόν της έπιταγής ήταν μεγάλο, πρόσεφε καλά την ύπογραφή και την παρέβλεπε με το δείγμα της ύπογραφής του σταφιδέμπορου, που είχε μπροστά του. Τότε γέλασε για τις ύποψιες του και πλήρωσε άμέσως το ποσόν στον καλοντυμένο κύριο, γιατί ή έπιταγή ήταν κάτι περισσότερο από γνήσια...

Άφου έβαλε στο χέρι τον Πατρινό σταφιδέμ-

ΟΤΑΝ Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΗΜΑΝΣΗ κατώρθωσε, επί- τέλους, να δώσει τη μοναδική φωτογραφία του Νίκου Ζαρίφη, ήταν πιά άργά, γιατί ο άπόμαχος φαντομάς ήταν 86 χρονών και σέ λίγο πέθανε.

(Φωτ. International, Unitld Press, Brown Brothers)

έκει ύποκαταστήματος της Τραπεζής και τόν... είσαγγελέα! Σάν πέρασε μία δδομάδα, και άφου σκόρπισε σέ προκαταβολές πολλές χιλιάδες προπολεμικές δραχμές, είπε ένα βράδυ στον διευθυντή του ύποκαταστήματος:

—Άγαπητέ μου, είμαι πολύ στενοχωρημένος. Μου τελείωσαν τα χρήματα που είχα μαζί μου και φοβάμαι ότι μέχρις ότου λάβω άλλα από την Άθήνα θα χάσω αρκετές άγορές καπνών. Γι' αυτό, θα σέ παρακαλέσω, άν σου είναι δυνατόν, να μου έξοφλήσης μια έπιταγή... Και λέγοντας αυτά δίνει στον άνύποτο διευθυντή μια έπιταγή μ' ένα άστρονομικό ποσόν για την εποχή εκείνη. Ό τραπεζίτικός τ' άχασε. Στο ύποκατάστημα δεν υπήρχαν τόσα χρήματα, αλλά έπρεπε να τ' άρει για να μη χάσει ή Τράπεζά του έναν τόσο καλό πελάτη! Έτσι, φεύγει άμέσως και μαζεύει από τα πλησιέστερα ύποκαταστήματα δσα χρήματα μόρρεσε και την έπομένη τ' άρωί, δινόντας τα στον άξίότιμο καπνέμπορο, του λέγει:

—Κατώρθωσα να συγκεντρώσω το ήμισυ σχεδόν του ποσού της έπιταγής σας. Άν θέλετε μπωρώ να σας δώσω τα χρήματα αυτά για να κάμει τη δουλειά σας σήμερα και έν τ' ά μεταξύ θα τηλεγραφήσω στο κεντρικό να μου στείλουν τα ύπόλοιπα αύριο.

—Τότε κρατήστε την έπιταγή, του άπάντησε ο Ζαρίφης, και αύριο κανονίζουμε το λογαριασμό μας. Ό διευθυντής του ύποκαταστήματος τ' άχασε με την τιμιότητα και την έμπιστοσύνη που του έδειξε ο πλούσιος καπνέμπορος. Ούτε λίγο, ούτε πολύ του έμπιστευόταν μια άνεξόφλητη έπιταγή, που έφερε φαρδεία-πλατεία την ύπογραφή του... Εύκολα μπορεί να φαντασθή κανείς πως το έπόμενο πρωινό μάταια έψαχνε ο τραπεζίτικός για να δει τον Ζαρίφη.

Το μόνο που άπεκαλύφθη από τις άνακρίσεις που έγιναν ήταν ότι ο φαντομάς μας νοίκιασε τη νύκτα ένα ταξί που τον μετέφερε μέχρι το ξενοδοχείο «Μεντιπερανέ» στη Θεσσαλονίκη. Άμέσως είδοποιήθηκαν τα φυλάκια έξεδου της χώρας για να συλλάβουν τον Ζαρίφη, άν προσπαθούσε να δραπετεύσει στο έξωτερικό, αλλά τίποτε άλλο δεν κατώρθωσαν από το να συλλάβουν το δημοσιογράφο κ. Νίκο Ζαρίφη, ενώ κατευόνοτο για δημοσιογραφική άποστολή στο Βελιγράδι!..

Μπλόκο στο «Κοσμοπολίτ»

Έν τ' ά μεταξύ, και ενώ γινόντουσαν έντατικές έρευνες για την άνεύρεση και σύλληψη του Ζαρίφη, ή Γενική Άσφάλεια Άθηνών έπληροφορήθη ότι ο καταζητούμενος πλαστογράφος έδιεμε στο

ΔΗΜ. Ι. ΜΑΡΟΥΔΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

πορο, ο Ζαρίφης, έξηφανίσθη από την Άθήνα για να ξαναβρεθούν τα ίχνη του στη Βουδαπέστη. Έκει, μετά πολλών μηνών παραμονή, κατάρρε να ξεγελάσει τη γυναίκα ενός Ιταλού κόμισ, την οποία έπεισε να τον ακολουθήσει στην Άμερική, ενώ συγχρόνως, πλαστογραφώντας το διαβατήριό του συζύγου της, σήκωσε από την Τράπεζα δλες τ' ά καταθέσεις του, άνερχόμενες σέ πολλές χιλιάδες λιρέτες, κ' έφτασε στη Νέα Υόρκη σάν Ιταλός κόμης. Ό δυστυχής ευγενής πλήρωσε πολύ άκριβά τη γνωριμία του με τον Ζαρίφη.

Στο Σικάγο, ο Ιταλός ψευδοκόμης, διαπραγματεύεται την ίδρυση μιάς μεγάλης έταιρίας πετρελαίων, έχδίδει μετοχές, εισπράττει αρκετές χιλιάδες δολάρια και, μία νύχτα, εξαφανίζεται μαζί με τα διαμαντικά της κόμισσας. Το δρομολόγιο του είναι για το Κάιρο. Έκει παρουσιάζεται σάν Γάλλος μεγαλοεπιχειρηματίας και προτείνει στον πάτερα του Φαρούκ να αναλάβη την κατασκευή ολοκλήρου οδικού δικτύου. Έτσι «εσπεύνει» την προκαταβολή από το αίγυπτιακό δημόσιο και «μην τόν είδατε».

Επιστροφή στην Ελλάδα

Το 1927 φτάνει στην Άθήνα ένας ζάπλουτος άμογενής. Μένει στο ξενοδοχείο της «Μεγάλης Βρετανίας» και σκόρπίζει κυριολεκτικώς «παρά με ούρά», σ' άποιον του ζητήσει. Καθημερινά κάνει δωρεές σε φιλανθρωπικά σωματεία και συλλόγους και μέσα σέ λίγες μέρες γίνεται γνωστός παντού. Πίσω από το μακιγιαρισμένο πρόσωπό του, κανείς δεν ύποψιάζεται ότι κρύβεται ο Νίκος Ζαρίφης. Κάνει όμως ένα βασικό σφάλμα. Γεμάτος νοσταλγία για την ίδιαίτερη πατρίδα του, τη χλιοστραγουδημένη Σύρα, πηγαίνει εκεί για να δει το χωριό του. Δεν πρόφτασε όμως να μείνει δυο μέρες και άναγνωρίζεται από τους Συριανούς. Λίγο έλειψε, ο παμπόνηρος φαντομάς, που κατώρθωνε να ξεφύγει από τα καλύτερα λαγωνικά του κόσμου, να συλληφθή από έναν Έλληνα ένωμοτάρχη. Έπιτέλους, κατορθώνει να ξεφύγει από τη Σύρα κ' ύστερα από τέσσερις μέρες έμφανίζεται στις Σέρρες, σάν μεγάλος καπνέμπορος. Νοικιάζει ένα αυτοκίνητο και περιοδύει τα καπνοχώρια. Ζητάει να αγοράσει μεγάλες ποσότητες καπνών και πληρώνει αρκετά περισσότερα από τους άλλους καπνιμπόρους. Στις τιμές που προσφέρει κανείς δεν μπορεί να τον συναγαγίσθ. Στο πολλές περιπτώσεις δίνει και προκαταβολές. Στο ξενοδοχείο που μένει, μια δλοκληρη ούρα από παραγωγούς τον περιμένει κάθε μέρα για να κλείσει συμφωνία μαζί του... Τά βράδια, ο μεγαλοκαπνέμπορος, κουρασμένος από την κοπιαστική δουλειά της μέρας, κάνει συντροφιά με τον διευθυντή του

ΙΒΑΡ ΚΡΟΥΓΚΕΡ: Όταν ήτύονήσε στα 1932, τα θύματά του είχαν χάσει κιόλας 1 δισεκατομμύριο δολάρια. Έπί 10 χρόνια άλώγιζε εξαλίνωτες προσπάθειες να οικειομένη το παγκόσμιο μονοπώλιο σπέρτων. Το άρχ το 29 τόν άπεκαύψε.

ΤΖΟΣΕΦ ΟΥΕΙΛΑ: Περιφρονεί τους σημεινούς άπατεώνες που κλέβουν χήρες και όρφανά. «Στον καιρό μου, δεν πέφταμε κάτω από τραπεζίτη. Άφου πούλησε εκατομμ. άνύπαρκτες μετοχές, σήμερα στα 81 του χρόνια «έγινε άγγελος» καθώς λέει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΑΒΙΝΣΚΥ: Οι παλιόγνωστες άπατες του «Έσας» στοίχισαν 60 αυτοκτονίες (μαζί με τη δική του). Έρριξαν δυο κυβερνήσεις στη Γαλλία, και κατεργάσαν την Γ' Δημοκρατία λίγο πριν της καταφέρει τελειωτικό πλήγμα ο Χίτλερ.

ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΡΟΥ: Ένας από τους χαρακτηριστικώς κακαοπαγείς του 19ου αιώνα. Απέκτησε καλοσυναιτία περιουσία πουλώντας γελάδια, άφου τ' άπότρε με νερό μέχρι κόρου. Οι σιδηροδρομικές επενδύσεις τόν έξένιζαν και πέθανε στην φάβα.

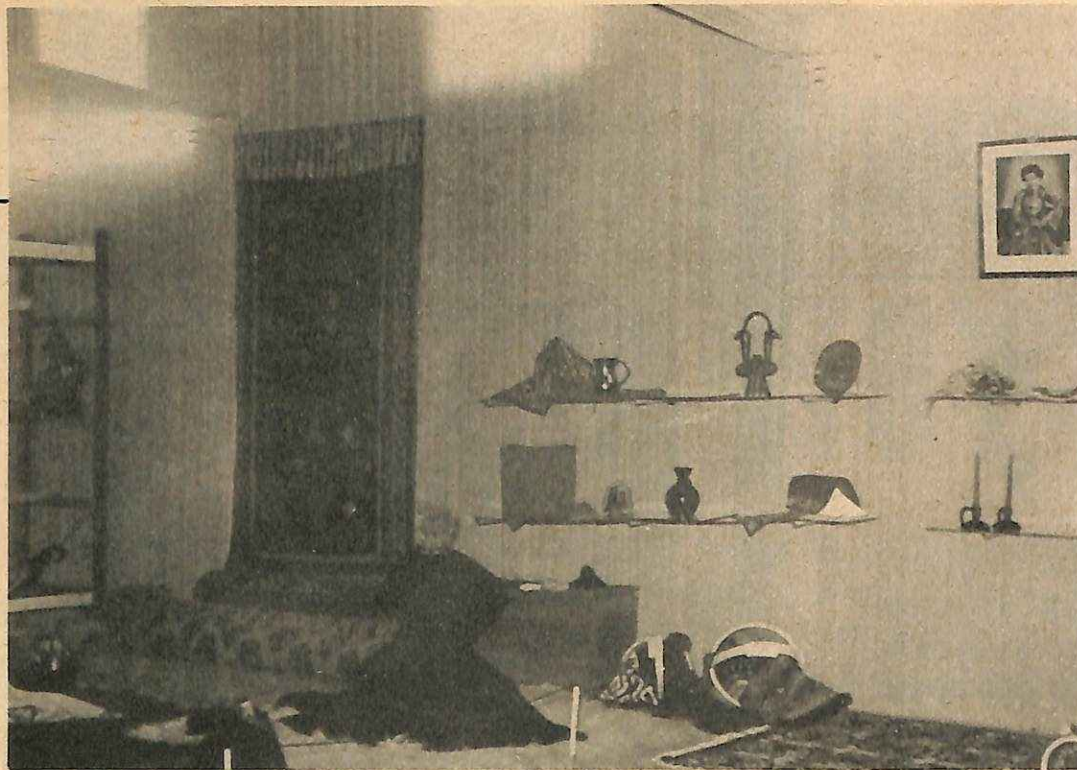

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καταζητείται ο: Έδωσαν 3.000 λίτρων Άγγλικς οιά της μεθόδου τ' άλαστών τσέν, έπαυαν με τ' ά κατ' χαρακτηριστικά. Έλίκας 50 έτι τσέν, άναστήματος μύλων κοντινών, σωματόδους, πρόσωπον έσογμένο, στρογγυλόν και έστραφόν, γελαστόν και μελίκιον, εστιασμένον, χείλη μύλων παχέα, όδοντοί γαλανοί, μύκροί, με βλέμμα πονηρόν, θύς Πολωνοεραίου ή Γερμανοεραίου, έμσννισις εδνετής και ύποκρευτική, καστανόξανθος με σελάνκαν, όδοντοσύνθετος διόπτρας ήλιου (μαδρας) και όδοντις εισέρχεται εις διόπτρα κέντρο άρειρεί τσέν και ειδικώς κατά τας χρηματικές συναλλαγές όδοντις διόπτρας λευκής. Ένδομασία λευκή, γαλάνη κοινόν, ύποκείμεον χρώμα κρόμ, τραβέταν κλαδωτή, κατ' έσοποιητικόν έμπορεύον Έπιμελρίον άδρου με τ' άνοματευόμενον Ζαρίφης Νικόλαος.

(Το ποτ' τμήματος Γενικής Άσφαλείας Άθηνών).

ΤΑ ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ της ελληνικής λαϊκής οικόπεχνης, στην "Εκθεση της Φλώρεντίας, προκάλεσαν την προσοχή των επισκεπτών και ήδη δημιουργείται μία αξιόλογη κίνηση παραγγελιών που θα τονώσει αίσθητά τον άνεμετάλλευτο, ως τώρα, αυτόν κλάδο της εθνικής μας οικονομίας.

(Φωτ. Heinz Fr. Vosenbeck)

ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΟΡΟΦΟ του κολοσσιαίου «Μεγάρου των Έθνών», στο Μιλάνο, δρίσεται το ελληνικό περίπτερο. Τα εθνικά μας προϊόντα προεβλήθησαν κατά τρόπον άρεκατά ίκανοποιητικό.

Η ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΣΕ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

προσελκύουν τόν θαυμασμό τών ξένων

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΗ ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑΣ ΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ ΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΜΑΣ ΕΘΡΙΑΜΒΕΥΣΑΝ

Η έφετεινή συμμετοχή του Έρανού Βασιλίσσης στην Διεθνή "Εκθεση Οικόπεχνης της Φλώρεντίας, απέτελεσεν άλλο ένα σημαντικό δόγμα στην προσπάθεια προβολής τών προϊόντων της ελληνικής οικόπεχνης στο έξωτερικό. Με τη δοθήθεια του ύπουργείου Έμπορίου και του Έλληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας, στήθηκε στο χώρο της Έκθεσης, και μάλιστα σε μέρος τιμητικά εξέχον, ένα περίπτερο που απέτελεσε πράγματι τιμή για τόν τόπο μας, και ειδικότερα για εκείνους που, υπό την έμπνευση και ήγεσία της Βασιλίσσης, προσπαθούν να δώσουν μία καινούργια πνοή στην ελληνική λαϊκή οικόπεχνη.

Τα εκθέματα; Είναι άκριδώς εκείνα που καμαρώνει κανείς κάθε μέρα στη θαυμαστή έκθεση του Έρανού Βασιλίσσης, δίπλα στο παράρτημα της Έμπορικης Τραπεζής της Ελλάδος, στην άρχη της λεωφόρου Βενιζέλου: Φλοκάτες κάτασπρες, χνουδάτες, κασσέλες μεσοβίτικες, ταγάρια άπ' τη Φλώρινα, κιλίμια της Καστοριάς, κι όλα εκείνα τα πανέμορφα κεντήματα γυναικεία έξαρτήματα, μπλουζες και φούστες και ζακέτες, που ύφαινον οι άργαλειοί άπ' τα Γιάννενα ως τόν Έβρο...

Τι να πρωτοκαμαρώσει κανείς άπ' όλον αυτόν τόν πλούτο της γησίνας ελληνικής παραδόσεως που φέρουν στην επιφάνεια ο Έρανός Βασιλίσσης και οι συνεργαζόμενοι μ' αυτόν όργανισμοί, —τό Έθνικόν Ίδρυμα, ή Μακεδονική Γωνία, τό Έργαστήριον Άτόρων Γυναικών, ο Έλληνικός Ταπητουργικός Όργανισμός ή και Έλληνες καλλιτέχνες, όπως ή Τζού Γκλαβάνη, ο Βαλσαμάκης, ή Γιάννα Περασάκη κ. ά.;

Σερβίτσια του τσαγιού και καλαίσθητα τραπεζομάνηλα, κοσμήματα άπό χρυσάφι ή χαλκό, φιγούρες και καντηλέρια, πιάτα και ύδριες, δίσκοι άσημένιοι και γιανιώτικα μπακιρικά, πήραν μία θέση άντάξια άνάμεσα στα εκθέματα τών οικόπεχνηών όλης της γής, που συγκεντρώθηκαν τούς μήνες αυτούς στην Φλώρεντία.

Η άγοραστική κίνηση ήταν σημαντική, —μάς εξήγησε ή κ. Έλένη Βογιατζή, που μαζί με τήν κ. Έβαν Περούτση είχαν τήν εύθύνη της όργανώσεως του Περιπτέρου της Φλώρεντίας.

Σοβαροί ίταλικοί οίκοι ένδιαφέρθηκαν για ένα μεγάλο αριθμό προϊόντων ελληνικής οικόπεχνης, και οι σχετικές παραγγελίες έχουν ήδη δι-οχετευθή στις πόλεις και τα χωριά της ύπαιθρου.

Μά και ή κίνηση άπό άπόψεως διακεκριμένων έπισκεπτών ύπήρξε σημαντική, με έπί κεφαλής τήν βασιλομήτορα Έλένην, τήν δούκισσα της Άόστης πριγκίπισσα Ειρήνη της Ελλάδος και τήν πριγκίπισσα Όλγα, που περιέβαλαν τό Έλληνικό Περίπτερο με όλο τό ένδιαφέρον τους και έδωσαν με τήν παρουσία των ένα παράδειγμα που τό μιμήθηκε όλόκληρη ή άνωτάτη ίταλική κοινωνία.

Άκόμα και όσοι δέν άγόρασαν τίποτα στην έκθεση, απέκόμισαν κάτι έξ ίσου σημαντικό για τήν διεθνή προβολή της Ελλάδος: Ένα άπό τα πλέον καλαίσθητα και καλοτυπωμένα λευκώματα που έχουν ποτέ κυκλοφορήσει στο έξωτερικό, — έκδοση του Έρανού Βασιλίσσης και του Έλληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας, με έξαιρετικές φωτογραφίες του κ. Ίωάννη Χαρισιάδη. Ό-ραιότερες Έλληνίδες τών Άθηνών και του έξωτερικού, όπως ή Άλέξια Στεφανίδου και ή Ίωάννα Διαμαντοπούλου, έχουν ποζάρει για μοντέλα, φορώντας τις πρωτότυπες ένδυμασίες που κατασκευάζει τό Πρατήριον του Έρανού Βασιλίσσης πάνω σε ελληνικά μοτίβα, — και ή τρί-γλωσση παρουσίαση τών κειμένων γίνεται με τρόπο που προδίδει τήν έξαιρετική προσοχή που άποδίδουν σε κάθε λεπτομέρεια οι κυρίες του συμβουλίου του Έρανού Βασιλίσσης.

Έξ άλλου ή έκπροσώπηση της Ελλάδος στην έκθεση του Μιλάνου ήταν και έφέτος έπιτυχής, όπως κάθε χρόνο, χάρη στις φροντίδες της Διευθύνσεως Έκθέσεων του ύπουργείου Έμπορίου. Δύο ύπάλληλοι της ύπηρεσίας, οι κ.κ. Ταμπουράκης και Ξηρός, έμπορικός σύμβουλος της έν Ρώμη πρεσβείας μας, προσέδωσαν στο Περίπτερο μία νέα όψη, ώστε ο χώρος του Περιπτέρου, που ως γνωστόν είναι πάντα ο ίδιος, να παρουσιάσει άρκετή πρωτοτυπία.

Πρωτότυπια έπίσης παρούσαν όρισμένα άπό τα ελληνικά εκθέματα που έπιδεικνόνταν για πρώτη φορά στην Έκθεση του Μιλάνου. Είδικη προσοχή, π.χ. δόθηκε στον βάμβακα, του οποίου αι έξαγωγή μας στην Ίταλία συνεχώς αύξάνουν. Με τήν φοντίδα του Όργανισμου Βάμβακος δόθηκε μία πλήρης εικών της ελληνικής παραγωγής, με είδικές προθήκες για τα βαμβασκερά ύφασματα της Πειραιϊκής — Πατραϊκής. Σ' άλλες προθήκες έξετέθηκαν κασμήρια τών ελληνικών έργαστασίων καθώς και μάλλινα ύφασματα, που και γι' αυτά έπιδεικνύεται ένδιαφέρον στην ίταλική άγορά.

Τα εθνικά μας προϊόντα — ο καπνός, ή σταφίδα, οι έλές, τό λάδι, τα κρασιά — προεβλήθησαν κατά τρόπον άπόλυτα ίκανοποιητικών και προσετέθη σ' αυτά κ' ένα άλλο προϊόν, τα ελληνικά μάρμαρα: 15 είδη άπό τούς 32 τύπους ελληνικών μαρμάρων, που έξάγονται σήμερα στο έξωτερικό, είχαν τήν τιμητική τους θέση στο Περίπτερο, δίπλα σ' ένα άλλο αξιόλογο πλέον ελληνικό προϊόν, τα ελληνικά μεταλλεύματα (βαξίτες, μαγγάνιον, σιδηρομεταλλεύματα).

Άλλα και γενικότερα, ή Έκθεση του Μιλάνου είχε έφέτος ίδιαίτερη έπιτυχία. Μόνο τις ήμέρες του Πάσχα, ύπολογίζεται πώς έπεσκέφθησαν τήν περιοχή της Έκθεσεως πάνω άπό 1.000.000 άτομα.

Πολλές χιλιάδες αυτοκίνητα και κάθε λογής άλλα όχήματα, που χρησιμοποιούν κάθε έλεύθερο χώρο για να παρκάρουν, κατακλύζουν τόν τεράστιο χώρο της Έκθεσεως, όπου 47 χώρες έπιδεικνύουν τα προϊόντα τους. Οι 47 αυτές χώρες άντιπροσωπεύονται άπό 13.100 εκθέτες (έπιχειρήσεις, βιομηχανίες, έργαστασία).

Η Έκθεση του Μιλάνου άποτελεί μία άπ' τις σπουδαιότερες της εύρωπαϊκής ήπείρου, γιατί οι όργανωται της προσπαθούν πάντα να τήν κρατούν στην πρώτη σειρά. Άς σημειωθή ότι είναι μία άπ' τις λίγες εκθέσεις που κρατούν όλο τό χρόνο.

Η πρώτη Έκθεση του Μιλάνου έγινε τόν Άπρίλιο του 1920. Τότε, ο αριθμός τών εκθετών ήταν 1.233, ένώ ο χώρος της έκθεσεως έφτανε μόνο τα 15.736 τετραγωνικά μέτρα. Σήμερα, άντιθέτως, ο συνολικός χώρος της έκθεσεως φτά-νει τα 374.452 τετραγωνικά μέτρα.

Η επέκταση του χώρου της έκθεσεως έγινε κατά στάδια, ίδιως στα τελευταία χρόνια, κ' είχε ως συνέπεια να άνεγεγθούν ένα σωρό καινούργια περίπτερα και κτίρια. Μία άπ' τις σπουδαιότερες καινοτομίες είναι ή άνέγερση ένός πενταόροφου κτίριου, που έχει τόν αριθμό 27)40 και που προορίζεται για τις εκθέσεις ναιτικών ειδών, χρυσαφικών και άσημικών.

Τό κτίριο αυτό καταλαμβάνει μία επιφάνεια 1.200 τετραγωνικών μέτρων. Τό συνολικό όμως έμβαδόν τών πέντε μεγάλων όρόφων του είναι 6.000 μέτρα. Είναι ένα πολύ σύγχρονο και φωτεινό κτίριο, με δυο γυριστές σκάλες, που οδηγούν στο πρώτο και στο δεύτερο πάτωμα.

Ο ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ στη Ρώμη, κ. Άθυσόπουλος και αι κ.κ. Έλένη Βογιατζή και Έβαν Περούτση, ύποδέχονται τόν πρόεδρο της Ίταλικής Δημοκρατίας, κ. Γκρόνκι, ο οποίος έπεσκέφθη τό Έλληνικό περίπτερο, κατά τήν ήμέρα τών εγκαινίων της Έκθεσεως της Φλώρεντίας.

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΣΣΑΝΣΕΡ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ενα άλλο σημαντικό επίτευγμα είναι η συμπλήρωση της κατασκευής της αίθουσας υπ' αριθ. 30 για τα τμήματα ύφασμάτων, έτοιμων ένδυμα-σιών και τυπωποιημένων φορεμάτων.

Στο ίδιο κτίριο υπάρχει το μεγαλύτερο άσανσερ του κόσμου, που μπο-ρεί να ανεβάσει αυτόκίνητα μέχρι 20 τόννων ή 150 άτομα απ' το ισόγειο στο πρώτο πάτωμα.

Εκτός απ' αυτό έχουν γίνει στον πρώτο όροφο αυτού του επίδελτικού κτιρίου αρκετές άλλες βελτιώσεις που επιτρέπουν τώρα να εκτίθενται πλάι στις μηχανές κατεργασίες δερμάτος, τα ωραιότερα προϊόντα της ύποδημα-τυποίας. Χιλιάδες ανδρικά και γυναικεία παπούτσια των καλύτερων έργο-στασιών του κόσμου, σε μοντέλα κλασικά ή έντελώς μοντέρνα, βρίσκονται σ' αυτό το τμήμα.

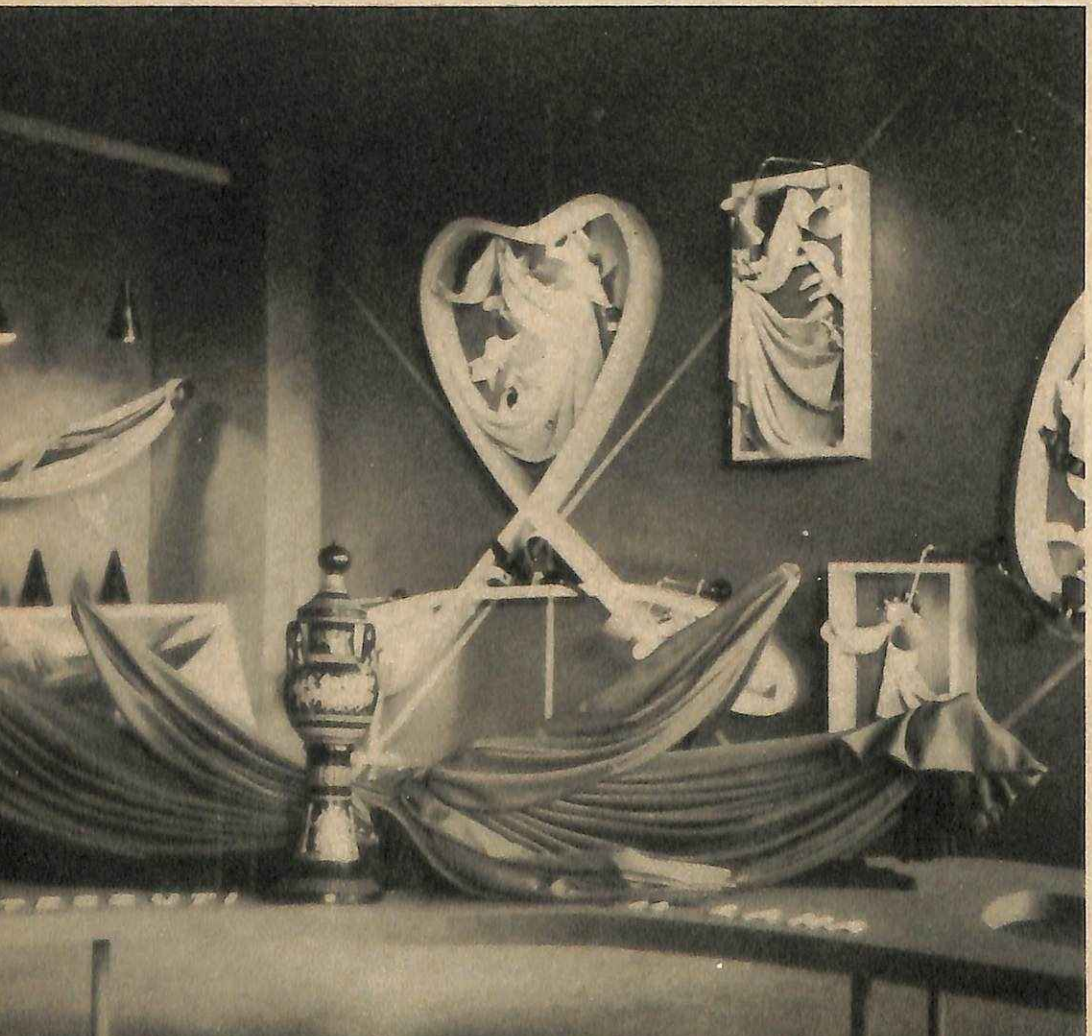
Ετσι, ο επισκέπτης παίρνει μια ιδέα όχι μόνο για τις τελευταίες προόδους της υποδηματοποιίας, αλλά και για τον τρόπο, με τον οποίο κατασκευάζονται τα μηχανοποίητα παπούτσια.

Ενδιαφέρον προκαλεί και ο «Οίκος του Γάλακτος», ένα καινούργιο πε-ρίπτερο, που έχει ειδικά τμήματα — ένα ζωστικό, ένα αργοτικό και ένα τμήμα τροφίμων.

Το περίπτερο αυτό καταλαμβάνει έκταση 21.000 τετραγωνικών μέτρων και περιλαμβάνει μια επίδειξη κατεργασίας του γάλακτος και του τυρού από διάφορες μεγάλες γαλακτομικές επιχειρήσεις, καθώς κ' έναν υποδει-γματικό σταύλο για άρμεγμα, όπου ο επισκέπτης βλέπει τις εφαρμογές των τελευταίων τεχνικών προόδων στον τομέα του μηχανικού άρμεγματος.

Η ποικιλία των γαλακτομικών και τυροκομικών προϊόντων που υπάρχει στο ειδικό τμήμα του περιπτέρου αυτού είναι αφάνταστη: Εκείνο όμως που κάνει περισσότερη εντύπωση στους επισκέπτες είναι οι τρόποι της κατεο-γασίας των διαφόρων τύπων τυριών. Βλέπει κανείς εκεί πώς κατασκευάζεται η γραβιέρα, η παρμεζάνα, το ροκφόρ κι' άλλα φημισμένα τυριά.

ΩΡΑΙΑ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ η διακόσμηση των τοίχων με ελληνικά ύφασματα στο τμήμα ύφασμάτων και ένδυμασιών της έκθεσης. Η ιταλική αγορά ενδιαφέρθηκε σοβαρά για την παραγωγή μας.

ΜΙΑ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ «ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ», η οποία βρίσκεται στη μέση της Έκθεσης Φλωρεντίας. Άριστοτε, το «Μέγαρο των Εθνών».

Οί διεθνείς εκθέσεις αποτελούν ένα πολύτιμο δεσμό για την προβολή της μέσης και μικρής βιομηχανίας

Μ' αυτές τις καινοτομίες της και με τις πολλές άλλες εκπλήξεις της η Έκθεση του Μιλάνου όχι μόνο αποδεικνύει πως η διεύθυνσή της προσπαθεί διαρκώς να διαθέτει περισσότερο χώρο για τους εκθέτες όλων των εθνών, αλλά και να την καταστήσει υποδειγματική, να την κάνει έναν τόπο συναντήσεως των επιχειρηματιών και βιομηχάνων όλων των χωρών, με σκοπό την ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου.

Ειδικά για τη μέση και μικρή βιομηχανία, η Έκθεση του Μιλάνου αποτελεί ένα σπουδαίο θε-σμό, γιατί συμβάλλει στη διάδοση των προϊόντων τους στις εξωτερικές αγορές.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλες οι εκθέ-σεις, όλες οι διεθνείς «εμποροπανηγύ-ρεις», εξυπηρετούν όχι μόνο τα ιδιωτικά συμ-φέροντα, την συγκεκριμένη εμπορική επιχεί-ρηση, που παρουσιάζει τα προϊόντα της, άλ-λά και την οικονομία ενός ολοκληρωμένου τόπου. Γι' αυτό οποιαδήποτε προσπάθεια στον το-μέα της ευπρόσκλητης προβολής των ελλη-νικών προϊόντων στο εξωτερικό — των προϊόντων που έχουν αναμφισβήτητη υπεροχή ά-πέναντι πολλών ξένων — είναι εθνικά αναγ-καία.

Για τον λόγο αυτόν ακριβώς η επιτυχία των εκθεμάτων, ιδιαίτερα στην Έκθεση της Φλωρεντίας, δημιουργεί αισιόδοξες προοπτι-κές. Στο παρελθόν είχαμε συχνά αποτύχει.

Ελλιπή οργανώσεις, διασύνες, επιπολαιό-ητες, αναμείξεις αναρμοδίων προσώπων, πα-ραλείψεις, δεν μπορούσαν παρά να έχουν τον δυσμενή αντίκτυπό τους. Δεν είναι μακρινή η εποχή που τα ωραιότερα ελληνικά μάμα-ρα έφθαναν στον χώρο της εκθέσεως σπα-σμένα και που διάφορα άλλα δείγματα δεν είχαν τις στοιχειώδεις επεξεργασίες στην έπι-γραφή τους. Δικαιολογημένη τότε η γκρίνια. Δικαιολογημένος τώρα ο έπαινος για την έλ-πιδοφόρο αρχή.

Η προσωποποίηση της Έσθης

Ένα μικρό άριστούργημα
του ΠΙΕΡ ΛΟΥΪ

Καθώς φυλλομετρούσα έναν κατάλογο παλιών βιβλίων, συνάντησα στη μέση μιας σελίδος το ακόλουθο παράξενο έργο:

«ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟ. Αποσπάσματα ιδιωτικού ή-μερολογίου (1836-1839), υπό διδως Έσθης Βάν Γκόμπσεκ, Ολλανδής φιλοσόφου.....50 φράγκα. »Ενδιαφέρον ντοκουμέντο. Περιέχει ανέκδο-το υλικό για τον Φίχτε».

Όσο λίγο κι αν είναι θαυμαστής του Μπαλ-ζάκ ένας αναγνώστης, δεν μπορεί να μην ξέρη την Έσθης Γκόμπσεκ. Μία ώρα αργότερα βρι-σκόμουν στο κατάστημα, και το ντοκουμέντο έγι-νε ιδιοκτησία μου. Δεν άφησα να μου το πω-λύ-σουν, κι άρχισα να το ξεετάζω στο άμαξι που μ' έφερνε στο σπίτι.

Η πρώτη σελίδα είχε τον τίτλο:

«Δεύτερο βιβλίο του ήμερολογίου μου.

»Τό άρχισα στις 5 Μαρτίου 1836 (ήμέρα των γενεθλίων μου!)».

Ο κατάλογος έλεγε την αλήθεια. Η δεσποι-νίς Γκόμπσεκ μολύσε για τον Φίχτε. Δεν τον ε-χε γνωρίσει (ο φιλόσοφος είχε πεθάνει στα 1814) μ' είχε άκουσει το γιό του Χέρμαν, σε μια επί-σκεψη του στην Πρωσία.

Ήταν επίσης αλήθεια πως η κυρία αυτή ήταν απ' την Ολλανδία, και φιλόσοφος. Τίποτα δεν της φαινόταν αλλήθινο, σωστό ή πιστευτό, αν δεν στηριζόταν σε κάποια φιλοσοφική διδασκαλία.

Τα χρόνια 1836 και 1837 δεν έφεραν κανένα σημαντικό γεγονός στη ζωή της. Στα 1838 επι-σκέφθηκε την Πρωσία, για να συμπληρώσει τις μελέτες και τη μόρφωσή της.

Επειτα απ' αυτόν τον πρόλογο, που γράφτηκε για να είναι κατατοπισμένος ο αναγνώστης, θα περιοριστώ στη μεταφορά των τελευταίων σελί-δων του ήμερολογίου που βρίσκεται μπροστά μου, χωρίς να προσθέσω τίποτα στο εκπληκτικό περιε-χόμενό του.

28 Μαρτίου 1839.

Η Μίνα ήρθε να με δει στις 5½ το πρωί. Έπειδή συνήθως δεν συναντιόμαστε παρά πολύ αργότερα, η εμφάνισή της με παραξένεψε πολύ.

—Τί τρέχει; τη ρώτησα.

—Ω, Έσθης! Έκαν' εκείνη.

Κρατούσε στα χέρια της δυο βιβλία και μου τάδειξε, λέγοντας:

—Διάβασε και μόνη σου!

Διάβασα: «Όνορό ντε Μπαλζάκ: Γυναίκα με άνταρση».

—Ε, λοιπόν; είπα.

—Έχεις δίκιο ν' άπορής, άπάντησε. Άλλά οι δυο αυτοί τόμοι περιέχουν τρεις ιστορίες, κ' ή τρίτη σε παρουσιάζει σαν μια γυναίκα της ά-πωλείας...

Τα λόγια της ήταν τόσο άπροσδόκητα, ώστε άμέσως λιποθύμησα. Μόλις μόρεσα να την ξα-νακούσω, η Μίνα εξακολούθησε:

—Ναι, ναι, είναι τρομερό, αλλά πρέπει να το διαβάσεις, Έσθης, πρέπει! Η γυναίκα αυτή είναι Ολλανδέζα, λέγεται Έσθης, όπως έσύ, Γκόμπσεκ, όπως ο πατέρας σου... Τ' όνομά σου βρίσκεται σε κάθε σελίδα αυτού του τρομερού βιβλίου! Άν συνεχιστή η πώληση του άπαισίου αυτού έργου, δά δυσφημιστής τρομερά! Δεν κα-ταλαβαίνεις; Πρέπει να π' άμέσως στο Παρίσι, να μιλήσεις στον συγγραφέα...

—Κύριε, έλέησον! Τέτοιο τρομερό πράγμα να συμβή σ' έμένα!

Η Μίνα μούδειξε λίγες σελίδες. Η τρίτη ιστορία λεγόταν «Η τορπίλη» (1)... Η Έσθης Γκόμπσεκ βρισκόταν παντού...

Μουον πραγμα-...

1) Το πρώτο μέρος της σειράς εδόξε και αθλι-όητετα εμφανίστηκε μ' αυτό τον τίτλο τον 'Ο-κτώβριο του 1838, μαζί με τη «Γυναίκα με άνα-τροφή» και το «Σπίτι του Νύσινγκεν».

τικά εγώ, το πατρικό μου όνομα... με ποιές συν-τροφίες, άλίμονο, σε τί σπίτι! Ώ, τί τρομερό, τί τρομερό! Να σκεφτή κανείς πως είχα ζήσει τόσο διακριτικά εικοσεφτά δόλοληρα χρόνια, και μερικές φορές διεξάγοντας τόσο σκληρό άγώνα έναντι των φυσικών μου κλίσεων!

Τί πρέπει να κάνω; Πως θα με δεχτή ο συγ-γραφέας αυτός αν το μ' ήσω να τον επισκεφτώ;

Παρίσι, 12 Άπριλιου.

Τί παράξενος άνθρωπος είναι αυτός ο συγ-γραφέας!

Στις έφτά ή ώρα πήρα το λεωφορείο των Σεβρών, στο Καρρουζέλ. Βρήκα το σπίτι χωρίς δυσκολία. Βρίσκεται κοντά σ' ένα πάρκο, με πρόσψη προς το νότο, με μια θαυμάσια θέα μπροστά του. Παντού δέντρα, δάση και κοιλάδες. Τό πρώνό ήταν τόσο γλυκό και δροσερό, ώστε αισθανόμουν γεμάτη δύναμη κι άποφασιστικό-τητα, όταν χτύπησα την πόρτα.

Ένας υπηρέτης μου άνοιξε.

—Ο κύριος ντε Μπαλζάκ;

—Ο κύριος μόλις έπεσε στο κρεβάτι του.

—Είμαι άρρωστος;

—Όχι, κυρία. Ο κύριος πέφτει στο κρεβάτι κάθε πρωί στις όχτώ. Ο κύριος εργάζεται τη νύχτα. Η κυρία μπορεί να γυρίσει στις έξη τ' άπόγευμα...

Θά ξαναγυρίσω, λοιπόν, άλλ' αυτή ή μέρα της άναμονής μου άναστατώνει τα νεύρα...

16 Άπριλιου, δρόμω.

Πήγα στις έξη. Η υπηρέτρια με άνάγγειλε. Έμεινα πέντε λεπτά στο χώλ. Οι τέσσερις τοί-χοι του ήταν άσπροι, και πάνω στο σοβά ήταν γραμμένα με κάρβουνο: «Αυτή ή τοιχογραφία είναι του Ντελακρουά. Αυτή ή ταπετσαρία είναι Γκομπλέν». Και άλλα τέτοια... Πρός στιγμή, είχα την εντύπωση πως βρισκόμουν στο σπίτι ένος τρελλού! Άλλά όχι... δεν είναι τρελλός... Έ-γώ είμαι τρελή άπόψε. Αυτός έχει δίκιο... άπό-λυτο δίκιο!

Μιά πόρτα άνοιξε, έκανα μερικά δήματα και στην άρχη δεν είδα κανένα. Σαφνικά, μια τρο-μερή φωνή φώναζε απ' το βάθος του δωματίου:

—Ποιός σ' έδωσε την άδεια, δεσποινίς, να πάρτε τ' όνομα της Έσθης Γκόμπσεκ;

—Ω, τί φωνή! Άκόμα άντηχεί στο καμένο το μυαλό μου...

Τ' όψωσα τα μάτια μου. Ένας άντρας στεκό-ταν μπροστά μου, χοντρός, άσχημος, κι όμως με-γαλοπρεπής, με μακρύα μαλλιά, σαν των Πρώσ-ων φρουτών. Στεκόταν όρθιος π' άνω από ένα γραφείο, όπου θά ύπηρχαν κάπου δέκα χιλιάδες φύλλα χαρτιού, άνακατωμένα σαν τ' άγρια κύ-ματα της θάλασσας.

—Ω, κύριε, ψιθύρισα, έτοιμη να λιποθυμή-σω. Τα λόγια έσθηςσαν πάνω στα χείλη μου.

Χτύπησε το γραφείο με τη γροθιά του και ξανάπε:

—Ποιός σ' έδωσε το δικαίωμα; Ποιός;

Δεν ξέρω πως όρθια τη δύναμη να ψιθύριζω:

—Κύριε, είπα, ή Έσθης Γκόμπσεκ!

Με συνέτριψε με το βλέμμα του κ' έσκασε σ' ένα γέλιο που μοιάζε με έκρηξη βόμβας:

—Έσείς! έλεπε. Έσείς! Η Έσθης Γκόμ-σεκ!...

Έσκηνα το κεφάλι μου.

—Δεσποινίς, συνέχισε με ήρεμότερο τόνο, αυ-τό το άστείο σας είναι άξιοβήρητο. Άν θέλετε να κρύψετε την ταυτότητά σας, έχετε κάθε δι-καίωμα να το κάνετε. Πάρτε ένα ψευδώνυμο, άλ-λά μην κλέβετε τα όνόματα των άλλων!

Με τρεμάμενο χέρι άνοιξα την τσάντα μου και τοίδωσα το διαβατήριό μου.

—Έξείστε το, παρακαλώ, κύριε... Είναι επί-σημο έγγραφο...

Τό διάβασε, τό ξαναδιάβασε, κ' έλεπε:

—Παράξενο... πολύ παράξενο! Πάντως, σ' άς παρακαλώ να μου δώσετε άμέσως μερικές πλη-ροφορίες που μου είναι άπαραίτητες. Τί έπιπλα είχατε στην κρεβατοκάμαρά σας, όταν σ' ά-νησαν στην «Όπερά» ως μπαλαρίνα;

—Μπαλαρίνα! Έκανα με άγανάκτηση. Μά, κύριε, δεν ύπηρξα ποτέ μπαλαρίνα! Είμαι φι-λόσοφος, έφημενητρια του Φίχτε!

Ο Μπαλζάκ έλασε πάνω την ψυχραιμία του, και ξαναχτύπησε τη γροθιά του:

—Δεσποινίς, σ' άς το ξαναλέω πως τ' άστεία σας είναι άγουστα. Άν έλστε ή Έσθης Γκόμ-σεκ, τότε έλστε ή «Τορπίλη»!

—Η Τορπίλη; Έγώ; ψέλλισα.

—Μά δέβαια! Γεννηθήκατε στα 1805. Η μη-

τέρα σας λεγόταν Σάρα φόν Γκόμπσεκ, ο πατέ-ρας σας ήταν άνώστου έπωνύμου. Δολοφονήθηκε από έναν άξιωματικό τον Δεκέμβριο του 1818. Ήσαστε τότε 13 ετών, και είχατε κιάλας, υπό την καθοδήγηση της μητέρας σας Σάρας, ζήσκει τη δυστυχισμένη ζωή άνήλικης κοινής γυ-ναίκας. Τότε μπήκατε στην «Όπερά». Σ' άς ύ-ποστήριξαν πολλοί έπαινετές, κι άνάμεσά τους ό Κλεμάν ντε Λυτά. Θάταν πολύ σημαντικό για μένα να μου άποκαλύπτετε τί έπίπτωση είχατε στην κρεβατοκάμαρά σας εκείνη την έποχή, μά άφού δεν θέλετε, δεν έπιμένω. Στα 1823 συναν-τήσατε τον Λυσιέν ντε Ριμπτακρέ τυχαία στο θέ-ατρο. Τόν πήρατε στο διαμέρισμά σας της ό-δου ντε Λανγκλάντ. Τόν λατρεύατε, τον αγα-πήσατε, κι όπως ξέρετε πολύ καλά, μέσω του Βετρέν, ό δαφνώος Νύσινγκεν σ' άς έσωσε απ' την οικονομική κατάρρευση κ' έσ' άς και τον Λυ-σιέν! Και τώρα, άκούστε με προσεχτικά.

Τόν έβουνα, γεμάτη φρόνη.

—Ο Νύσινγκεν είναι σιχαμερός, τόν άπεχθά-νεσθε. Είναι 38 χρόνια μεγαλύτερός σας, άπο-χρουστικός. Στις 13 Μαΐου, έπειτα από μια δε-ξίωση που θά δοθ' προς τιμήν του, θά καταπείτε ένα μαύρο μαργαριτάρι, που θά περιέχει κάποιο δηλητήριο της 'Ιάδας, και θά πεθάνετε άμέσως!

Αυτή είναι ή τύχη που σ' άς έχω επιφυλάξει...

Έτρεμα σαν τό φύλλο.

—Πως τό ξέρετε, κύριε; ρώτησα.

—Πως τό ξέρω; φώναξε. Τί γελοία έρώτη-ση! Μά έγώ σ' άς δημιούργησα!

17 Άπριλιου.

Τώρα καταλαβαίνω. Ξαναποκτώ σιγά-σιγά τη λογική μου.

Πιστεύω (πιστεύω) πως είμαι 27 ετών, πως γεννήθηκα στο Μάιστριχτ στα 1812, πως έχω τ' όνομα του πατέρα μου, και πως έζησα πάντα μια πολύ έντιμη ζωή. Μά τί άπόδειξη έχω για δ' αυτά; Καμιά! Η μνήμη μου κ' ή μαρτυρία των άλλων δεν έχουν καμιά άξία, και να γιατί:

Ο άνθρωπος που μου μίλησε χτες είναι ό-πωσδήποτε πιο έξυπνος από μένα. Θάταν τρέλλα να υποθέσω πως το μυαλό του είναι κατώτερο απ' το δικό μου. Η μνήμη μου, λοιπόν, δεν μπο-ρεί με κανένα τρόπο να θεωρηθή έξόχιστη. Φαί-ται πως όσα θυμάμαι για την περασμένη ζωή μου είναι όνειροφαντασίες...

18 Άπριλιου.

Όστε, λοιπόν, είμαι μια απ' αυτές τις γυ-ναίκες... Ξέέ μου! Πόσο λίγο τό υποπευθύνω!

Δεν έβλεπα την αλήθεια. Μά θάταν τρέλλα να τό άρνθώ, τρέλλα! Άλλοστε, ή άγνόησις μου είναι καθαρά πνευματική, διανοητική. Τό σώμα μου έχει τις έπιτακτικές αισθήσεις μιας έταιρας.

Κατατρώγεται από μια έσωτερική φλόγα. Πως μπορώ να τό διαφύσω, άλίμονο!

19 Άπριλιου.

Άπόψε όγήνα έξω για να εκπληρώσω τόν προορισμό μου. Τί παράξενη μεταμόρφωση έχει γίνει μέσα μου! Ξέχασα όλωσδιόλου τις παλιές συνήθειές μου. Η άπλή ιδέα πως θά μπορούσα να ξαναγυρίσω σ' αυτές με τρομάζει.

Ένας έξνος, που τόλημνα να τόν πλησιάσω στο δρόμο, θά με πήρε ασφαλώς για καμιά ζη-τιάνα, γιατί μου πέταξε πενήντα λεπτά και δεν με κάλεσε να τόν ακολουθήσω. Ίσως δεν φο-ράω τα κατάλληλα ρούχα... και δεν έχω την κα-τάλληλη φωνή...

5 Μαΐου.

Τό τέλος πλησιάζει, τό τέλος της θλιβετής μοίρας μου. Ξέρω καλά, αν και δεν το μω να τό γράψω, ξέρω πολύ καλά γιατί στις 13 Μαΐου, όπως μου τό προφήτεψε ό κ. ντε Μπαλζάκ, θά πεθάνω καταπίνοντας ένα μαύρο μαργαριτάρι...

Ένα μαύρο μαργαριτάρι, που θά περιέχει κάποιο δηλητήριο της 'Ιάδας... Που θά το δορώ, όμως, αυτό το μαύρο μαργαριτάρι, που έχει την αιωνιότητα μέσα του; Πηγαίνω από κατάσταση σε κατάσταση, σε χημικούς, σε βοτανολόγους...

Μου προσφέρουν δηλητήρια, μά όχι αυτό... (Ω, Ξέέ μου, τί φορική που είναι ή ζωή, τί γλυκός που θάται για μένα ό θάνατος!)... Πρέπει να δω ένα δηλητήριο της 'Ιάδας, ένα δηλητήριο της 'Ιάδας μέσα σε μαύρο μαργαριτάρι... Έτσι διατάζει ό κ. ντε Μπαλζάκ...

(Τό χειρόγραφο τελειώνει έδώ. Άκολουθούν 41 λευκές σελίδες).

ΤΟ ΡΟΚ ΕΝΤ ΡΟΛΛ ΠΕΘΑΝΕ...

Ο ΝΕΟΣ ΟΠΕΡΑΤΕΡ ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΡΟΣ ΓΥΡΙΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ, ΟΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ «ΡΟΚ-ΕΝΤ-ΡΟΛΛ»

ΖΗΤΩ ΤΟ ΚΑΛΥΨΩ!

↑ Η ΕΥΠΛΑΣΤΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ του Χάρρυ Μπελαφόντε καταγράφει, σαν ευαίσθητο όργανο, κάθε μεταβολή των συναισθημάτων, από την ικανοποίηση και την τρυφερότητα, μέχρι τη συντριβή, καθώς ο τραγουδιστής αναθυμιάται πως ένα τετραπέρατο θηλυκό, που άκουγε στο όνομα Ματίλντα, τσούκασε για τη Βενεζουέλα, μαζί με το κομπόδεμά του. Η «Ματίλντα» είναι ένα από τα πιο δημοφιλή τραγουδάκια του Μπελαφόντε.

Με την εύκαιρία της νέας "δυέλλης,, πού εξαπολύει ο Χάρρυ Μπελαφόντε "Ένας άπολογισμός του "πυρετού της εποχής,, πού φλέγει ακόμη τη νεολαία

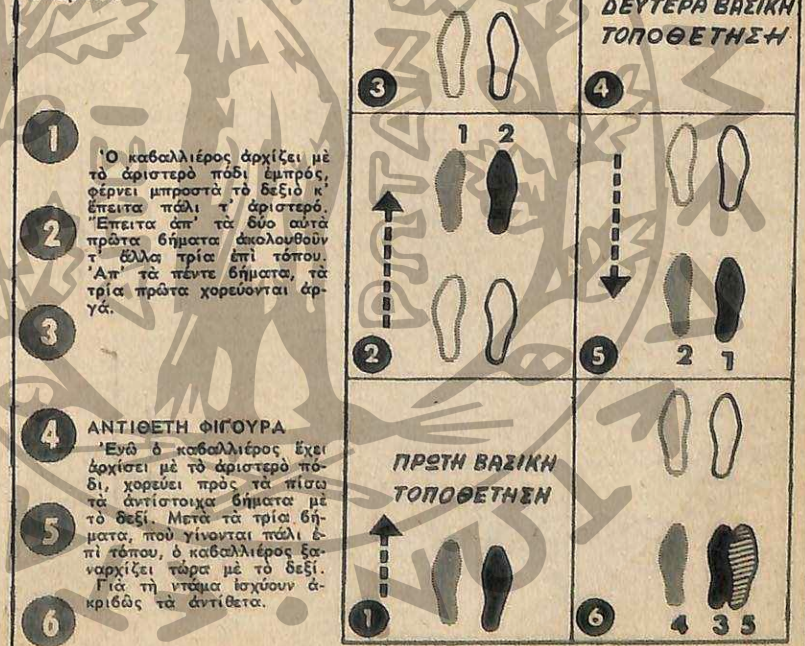
Καλυψώ, όπως θα γνωρίζουν ασφαλώς όσοι ξέρουν να... διασφαίνονται τα επερχόμενα παλινδρομικά κύματα του συρμού, ονομάζεται ο νέος χορός που λανσάρει ο Χάρρυ Μπελαφόντε. Ο καταπληκτικός αυτός νέγρος, που πριν έξη χρόνια τηγάνιζε λουκάνικα σ' ένα χωριό του Γκρήνουϊτς και σήμερα κερδίζει 300 χιλιάδες δολάρια το χρόνο από τη φωνή του και τις παραστατικές του... γκριμάτσες, έχει θαλθή να καλύψει την περίοδο 1957 - 1958 με ένα χορό ο οποίος να είναι αποκλειστικά συνδεδεμένος με τ' όνομά του. Το ενδιαφέρον του Μπελαφόντε και του δαιμόνιου μανάτζερ του Τζάου Κέννεντυ είναι εύλογο, γιατί αν τελικά το «Καλυψώ» επιβληθεί — όπως τουλάχιστον δείχνουν όλα τα σημεία — οι δίσκοι του νέγρου τραγουδιστού θα πουληθούν κατά έκτακτο μύθριο στην Αμερική και σ' όλο τον κόσμο.

Και τίποτε δεν δείχνει ότι το άστρο του Μπελαφόντε πηγαίνει προς τη δύση του. Προς το παρόν οι εμφανίσεις του στα διάφορα νυκτερινά κέντρα προκαλούν τέττα κοσμοσυρροή, σε σημείο που να χρειάζεται να επέμβει η αστυνομία για να επιβάλει την τάξη. Είναι ο πρώτος νέγρος που τραγουδούσε στο «Πάλμερ Χάουζ» του Σικάγου και όταν ένεφανίσθη στο «Γκρήκ Θήατερ» του Λος Άντζελες, αποθεώθηκε κυριολεκτικά. Έχει γυρίσει μέσα στο 1956 δυο κινούμενες ταινίες, και ο πασίγνωστος βασιλεύς των ξενοδοχείων Χίλτον του προτείνει ένα δελεαστικώτατο συμβόλαιο για την αποκλειστική παρουσίασή του στις ξενοδοχειακές του επιχειρήσεις σ' όλο τον κόσμο. Παράλληλα μ' όλα τα αυτά, η επιθεώρηση που παίζει ακόμη στο Μπροντγουάι, «Οι τρεις μας απόψε», θριαμβεύει. Δεν είναι άσχετα όλα αυτά με τους έξυπνους χειρισμούς του Κέννεντυ, ο οποίος έχει αναλάβει να αξιοποιήσει το χρυσωρυχείο του μαύρου.

Αλλά τότε, αν κυριαρχήσει το «Καλυψώ», τί θ' απογίνει ο μεγάλος ταρραξίας του 1956, το «Ρόκ-Έντ Ρόλλ»; Απλούστατα θα ξεχαστεί. Μήπως θυμάστε το «τσάρλεστον», το «οὐάν στέπ», το «λάμπεθ γουάκ»; Κι όμως η αίσθηση που είχαν κάνει στην εποχή τους δεν ήταν μικρότερη. Αυτή είναι η μοίρα των εγκοσμίμων, και μάλιστα των χορευτικών, που εναλλάσσονται στο προσκήνιο με κινηματογραφική ταχύτητα. Και αν δεν είναι το «Καλυψώ» που θα το δώσει τη χαριστική βολή, ασφαλώς θα είναι κάτι άλλο. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, νομίζουμε πως δικαιολογείται ένας άπολογισμός του αθηναϊκού «Ρόκ-Έντ Ρόλλ», τώρα που διατρέχει τα τελευταία του θήματα. Πολλοί, θέθαια, θα σουρώσουν τα χείλια με δυσφορία και περιφρόνηση, αλλά αναμφισβήτητα εξ ίσου σημαντικό μέρος των άγνωστων μας θα ενθουσιαστεί. Και, τέλος πάντων, οι άσπονδοι έχθροι του, ως θεωρήσουν το κομμάτι αυτό σαν... επικήδειο και ως επιδείξουν τον δέοντα σεβασμό!

Γι' αυτό διδαχθίτε Καλυψώ

Η βασική φιγούρα του «Καλυψώ» αποτελείται από 5 βήματα σε ρυθμό 8/8. Επειδή η «Καλυψώ» ήταν αρχικά ένα τραγούδι κι όχι χορός, οι ειδικοί σκέφτηκαν πως να μεταμορφώσουν αυτό το ρυθμό σε χορό. Βρήκαν λοιπόν πως το «Μάμπο» ή το «Τσά-τσα» είναι οι πιο κατάλληλοι χοροί για το τραγούδι «Καλυψώ». Έδώ δειχνουμε τις φιγούρες του «Τσά-τσα», σύμφωνα με τις οποίες χορεύεται στην Αμερική η «Καλυψώ». Δεν είναι καθόλου δύσκολες. Πρέπει κανείς να στέκεται απέναντι στον καθαλιέρο ή στην ντάμα του όπως στη ρούμπα ή στο «Μάμπο».

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ "ΡΟΚ,, ΗΣΑΝ ΠΟΛΛΟΙ. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ. ΑΚΟΜΗ ΠΙΟ ΠΟΛΛΟΙ ΟΙ ΟΥΔΕΤΕΡΟΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΑΙ

Ας ελθωμε τώρα στο κύριο όντικείμενο του απολογισμού μας. Δεν υπάρχει αμφιβολία πώς παρ' όλες τις γκρίνιες, τις εірωνείες, τη δυσφορία των συντηρητικών, και σε ώρισμένες περιπτώσεις τούς σαρκασμούς του τύπου, το «Ροκ-Έντ-Ρόλλ» επέτυχε μια αίσθητη παρουσία στην Αθήνα του 1956-57. Τους φίλους του τούς συνάρπασε και τούς χάρισε μίαν απόλαυση και την ψευδαίσθηση ότι... κάτι κάνουν. Για τούς γκρίνιάρδες στάθηκε ένα αξιόλογο έρεθισμα για να διςχετεύσουν την έμφυτη μωρμούρα τους και να γεμίσουν τις ώρες τους με ατέλειωτες επικρίσεις, που μαζί με την ψευδαίσθηση ότι κάτι δέν κάνουν αποτελούν και αυτές αναντίρρητα μίαν απόλαυση.

Επειτα πρέπει να ομολογήσουμε ότι στις τάξεις των οπαδών του δεν συγκαταλέγονται μονάχα οι νέοι. Αντίθετα η «επιδημία» κατέλαβε και ανθρώπους που διατρέχουν την τετάρτη και την πέμπτη δεκαετία στην «κοιλιά» των διακρύων. Από... κοινωνιολογικής απόψεως, νομίζουμε ότι το μόνο που δεν χωράει είναι ο ταξικός διαχωρισμός. Αναφέρονται χαρακτηριστικά τα παραδείγματα ακαδημαϊκών, που έβυσαν ή.. θα έπιθυμούσαν να θύσουν στην Εξάλλη Τερψιχόρη. Αλλά ανάμεσα στους φανατικώτερους οπαδούς του υπάρχουν και φοιτητές και εργατάκια και υπαλληλόπουλα, που κάθε άλλο παρά για το φουσκωμένο πορτοφόλι τους διακρίνονται. Συμπέρασμα: Έχθροι πολλοί και πικρόχολοι, αλλά και φίλοι έξ' ίσου πολλοί και φανατισμένοι. Απήχηση καθολική, αδιακρίτως ηλικίας, σοδαρότητος και σέπης. Το μέλλον, αδέβαιο...

Δεν πρέπει, ωστόσο, ν' αγνοήσουμε και τον αριθμητικό παράγοντα, και αυτό μας επιβάλλει: να στρέψωμε ειδικώτερα την έρευνά μας στην κατηγορία εκείνη που, χωρίς άλλο, συγκινήθηκε περισσότερο από το «Ροκ-Έντ-Ρόλλ», —τη νεολαία. Στα πάρτυ, στις ιδιωτικές συγκεντρώσεις, αλλά και στα χορευτικά κέντρα, κοσμικά και μη, όπου τα ξέγνοιστα νεύατα αποτελούσαν την πλειοψηφία, χορεύτηκε και.. κακοποιήθηκε άγρίως. Έξαλλοσύνες και ομαδικές ύστεριες, απ' αυτές που ανέγραψαν οι έφημερίδες ότι παρουσιάστηκαν επανειλημμένα στο έξωτερικό, στην Αθήνα ήσαν ελάχιστες, σχεδόν ανύπαρκτες. Φαίνεται ότι κυριάρχησε το ελληνικό απολλώνιο μέτρο που έρεει να συνταιριάξη αρμονικά όλα τα διίστάμε-

ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ αυτό σάλτο χάρισε στον νεαρό Γ. Φ. τον επίζηλο τίτλο του πρωταθλητού του αθηναϊκού «ρόκ-έντ-ρόλλ» της χρονιάς 56-57

ΟΛΟ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ έγιναν τακτικοί έβδομαδαίοι διαγωνισμοί «ρόκ-έντ-ρόλλ» σε γνωστά κέντρα της πρωτευούσης. Η συμμετοχή των νέων, αλλά και των μη νέων επίσης υπήρξε αξιοσημείωτη. Φωτ. Β. ΜΑΡΟΥ, Β. ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗ)

να. Μία «αυθόρμητη» υπαίθρια επίδειξη στο Ζάππειο, όπου έπαιζε κάποια περαστική αμερικάνικη μπάντα, αναφέρομε για τη χρονογραφική ακρίβεια, και μερικά χοροπηδητά από τούς ένθουσιώδεις θεατές σε μιά-δυο κινηματογραφικές αίθουσες, όταν προβάλλονταν ταινίες με το σχετικό περιεχόμενο, και τα πραγματικά έκτροπα που συνέβησαν σε κάποιο κέντρο, όπου έγιναν όλα γυαλιά καρφιά.

Αυτοί δεν ήσαν συνειδητοί ροκ-έντ-ρολλίστες. Τους αποκλείσαμε από τον κύκλο, μας βεβαιώνει με αγανάκτηση ο νεαρός Γ. Φ., πρωταθλητής των διαγωνισμών που ώργάνωνε συστηματικά κάθε Πέμπτη, σ' όλη τη διάρκεια του —Ήρθε μιά ταινία «Roc around the clock»

Και αυτό ακριβώς πρέπει ν' αναφέρομε τέλος, το ζήτημα των διαγωνισμών «Ροκ-Έντ-Ρόλλ», που απορροφήσαν συστηματοποιημένα την υπερχειλίζουσα ζωτικότητα των θερμότερων πιστών του.

—Δεν είμαστε επαγγελματίες χορευτές, συνε-

χίζει ο πρωταθλητής. Απλώς μας άρεσει να χορεύουμε, μας ένθουσιάζει ο ρυθμός του και οι κινήσεις που επιβάλλει. Δεν καταλαβαίνω γιατί οι έφημερίδες μας εірωνεύονται.

Τόν καθησυχάζουμε.

—Πού μάθατε να χορεύετε «Ροκ-Έντ-Ρόλλ», έφ' όσον τα χοροδιδασκαλεία...

—Στόν κινηματογράφο, προλαβαίνει την άπορία μας, και σπεύδει να δώσει τις αναγκαίες εξηγήσεις.

—Ήρθε μιά ταινία «με τον Μπίλλυ Χάλλεϋ και τούς κομήτες του. Είναι ή όρχήστρα που λανσάρησε το χορό στην Απαίζονται συνήθως την προηγούμενη έβδομάδα, μερική. Από τις μικρές σκηνές του έργου που ένθουσιαστήκαμε.

—Ποιοι έστε;

—Είμαστε ένας κύκλος που μας άρεσει ο χορός. Πέρσι χορεύαμε τσά-τσά-τσά.

—Και του χρόνου, «Καλυψώ»;

—Ασφαλώς, αφού είναι ώραίο.

Νομίζομε πως δεν θα έχουν αντίρρηση ούτε οι φίλοι, ούτε οι έχθροι του «Ροκ-Έντ-Ρόλλ», αν αναφέρωμε σάν το θετικώτερο επίτευγμα της «επιδημίας» μιά... ταινία. Ο κ. Βασίλης Μάρος είναι ένας νεαρός όπερατέρ, που μας έχει δώσει επανειλημμένως δείγματα των ικανοτήτων του, και που αυτές ακριβώς τις ικανότητες του εκτιμώντας μιά μεγάλη ξένη εταιρία επικαίρων, του έχει αναθέσει να παίξει το ρόλο του ματιού της στην Ελλάδα. Ο κ. Μάρος συνέλαθε τόν πυρετό που προκαλούσε ο κάπως έξαλλος ρυθμός του «Ρόκ». Αποτέλεσμα αυτής της δευδερκειας και ένός επίμοχθου ζήλου που κράτησε δυο ολόκληρους μήνες, ήταν μιά ταινία μικρού μήκους—μόλις 600 μέτρων και διαρκείας 15 λεπτών—που προβλήθηκε στούς αθηναϊκούς κινηματογράφους στις αρχές της ανοίξεως. Τράβηξε σκηνές όπου του προσφέρονταν, για να συνθέση τόν πίνακά του — από χορευτικά κέντρα, από θέατρα, από μουσικά πρωίνα, από διαγωνισμούς «Ροκ-Έντ-Ρόλλ»— ξετρύπωσε σπαρταριστά στιγμιότυπα, μετέφρασε στην κινηματογραφική γλώσσα, δηλαδή σε εικόνες, τις γνώμες γνωστών προσωπικοτήτων και του τύπου.

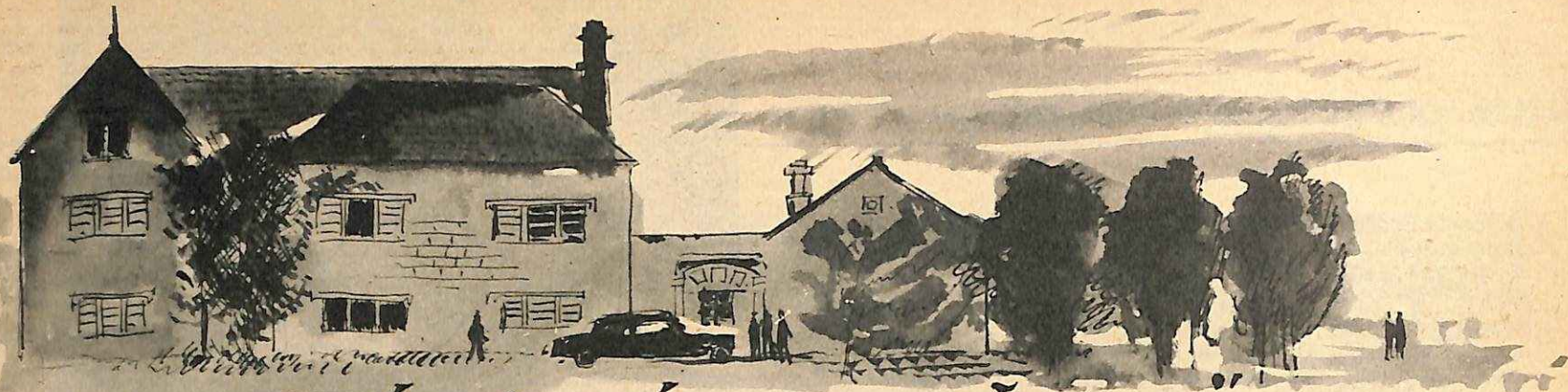
Το μοντάζ έγινε έξ ολοκλήρου από τόν κ. Μάρο στο σπίτι του, χωρίς, φυσικά, τα κατάλληλα μηχανήματα, και γι' αυτό το λόγο έχομε το δικαίωμα να ονομάσουμε κατά κάποιο τρόπο έναν τεχνικό θάλο την εργασία του. Από τα 3.000 μέτρα του άρνητικού, που γύρισε, βγήκε ο «Πυρετός της εποχής μας», που τόσο ένθουσίασε όσους τόν είδαν.

ΣΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΜΟΥΣΙΚΑ πρωίνα «ρόκ-έντ-ρόλλ» ανέδειχθη και ο Έλλην Έλδης Πρίσλεϋ. Είναι ο συμπαθέστατος Άγγελος Ίωάννου.

ΣΠΑΡΤΑΡΙΣΤΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΣΑΝ ΚΙ ΑΥΤΟ, ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΥΝ ΤΟΝ «ΠΥΡΕΤΟ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ», ΤΗ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ κ. Β. ΜΑΡΟΥ

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΓΓΗΣ

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα της M. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Μόιρα Λέιν, νέα και όμορφη, φιλοξενείται στο πλούσιο σπίτι των Θόρν —του Ρίτσαρντ και της Άλνις Θόρν— μαζί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την άρχιτική λαίδη Κορνέλια Καρμάικελ, σ' ένα προάστιο της Νέας Υόρκης. Η Άλνις όμως, η ώραιότατη και τέλεια Άλνις, δε μένει σ' αυτό το σπίτι, μ' όλο που, κατά κάποιο τρόπο, η παρουσία της είναι διάχυτη παντού. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστεί σε ισόβια για τον φόνο του Τζακ Μάντερς, ενός γείτονα των Θόρν και στενού φίλου τους. Άδελφή της, η Μόιρα Λέιν, ερωτεύεται τον Ρίτσαρντ και για να ξεριζώσει απ' την καρδιά της αυτό το αίσθημα αποφασίζει να φύγει και να εγκατασταθεί στη Ν. Υόρκη, κοντά στον αδελφό της Τίμ. Αναγγέλλει την απόφασή της πρώτα στη μίς Κορνέλια κ' έπειτα στον Ρίτσαρντ. Ο Ρίτσαρντ ακούει το νέο με πρόδηλη λύπη. Προτείνει στη Μόιρα να κάνουν ένα περίπατο στο δάσος. Έκει, για πρώτη φορά, της εξομολογείται πως κι αυτός την αγαπά. Είναι αποφασισμένος να ζητήσει διαζύγιο απ' την Άλνις. Μια γυναίκα καταδικασμένη να περάσει όλη της τη ζωή δεν πρέπει να σταθεί εμπόδιο στην ελπίχια τους. Η Μόιρα είναι πανευτυχής, αλλά διστάζει. Γυρίζουν στο σπίτι. Από μακριά βλέπουν όλα τα παράθυρα φωτισμένα.

4

“Άξαφνα, σάν άστραπή πέρασε απ' το μυαλό της ή σκέψη: ‘Ο Ρίτσαρντ μ' αγαπά.”

Η αγάπη του πάντως της άνηκε. Κανείς δε μπορούσε να της την πάρει. Ήταν ο θρόνος που πάνω του θ' άγκιστρωνότανε μέσ' στη θύελλα, ήταν ή φωτιά που θα ζέστανε την καρδιά της. Ακόμη κι αν δε θα ξανάβλεπε τον Ρίτσαρντ ποτε πιά σ' όλη της τη ζωή, ακόμη κι αν δε θ' άκουγε με τεντωμένο αυτί τόν ήχο τών δημάτων του και δε θα ένοιωθε τó σφίξιμο τού χειριού του όταν την χαιρετούσε, αυτό θα της έμενε. Πάντοτε.

‘Ο Ρίτσαρντ στάθηκε. Την άρπαξε άξαφνα απ' τó μπράτσο και την έβαλε να σταθεί αντίκρυ του.

—Άκουσε, Μόιρα, είπε. Έξαντίλησαμε δ,τι είχαμε να πούμε πάνω σ' αυτό τó θέμα. Τά βάλαμε όλα κάτω και τά συζητήσαμε και δεν καταλήξαμε πουθενά. Τποθέτω πως έπρεπε να γίνει αυτή ή συζήτηση, αν όχι για τίποτ' άλλο, τουλάχιστο για να καταλάβουμε πως κάνουμε λάθος.

—Λάθος;

—Μεγάλο λάθος, είπε ο Ρίτσαρντ.

Ξέπασσε σ' ένα γέλιο χαρούμενο και συνέχισε:

—Όλα μας τά επιχειρήματα ήτανε λόγια, μόνο λόγια! Ένα πράγμα μονάχα έχει σημασία. Θα σέ παντρευτά.

Την τράνταξε λιγάκι. Τό πρόσωπό του φάνταζε σάν άσπρο μέσ' στη νύχτα.

—Καταλαβαίνεις τί σου λέω, Μόιρα; Θα παντρευτούμε.

Κάτι σά να τράβηξε τó βλέμμα του πάνω απ' τόν όμο της. Κοίταξε σαστισμένος τά παράθυρα.

Δεν άποτελείωσε τη φράση του. Παράτησε τη Μόιρα κι άρχισε να τρέχει, διασχίζοντας την σκοτεινή άλληα. Η Μόιρα τόν άκολούθησε. ‘Ο Ουίλλυ χοροπηδούσε πλάι της. Θάλεγε κανείς πως τó

σπίτι φλεγότανε. Φώς άπλετο ξεχυνότανε στη βεράντα απ' τις μπαλκονόπορτες.

Έφτασαν στα σκαλοπάτια της βεράντας. Τρέχοντας πάντοτε μπροστά, ο Ρίτσαρντ έφτασε πρώτος στη μιά απ' τις μπαλκονόπορτες και την άνοιξε διάπλατα.

Μιά γυναίκα καθότανε στη βαθυκόκκινη πολυθρόνα κοντά στο τζάκι. Τό γούνινο παλτό της ήτανε πεταμένο επάνω στο τραπέζι. Χαμογελούσε. Τά χρυσαφένια της μαλλιά άστραφταν στο φώς τού ήλεκτρικού. Η φωτιά τσιτσίριζε άπαλά. Η γυναίκα άκούησθε τó κεφάλι της στην πλάτη της πολυθρόνας και είπε με φωνή καθαρή, δυνατή:

—Αγάτη μου, γύρισε. Δέ θα σ' άφήσω ποτέ πιά.

Ήταν—ποιός άλλος;—ή Άλνις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5ο

Η Μόιρα δεν ήταν σε θέση να προσέξει αν ο Ρίτσαρντ έκανε καμιά κίνηση, αν είπε τίποτε. Είδε άόριστα πως άόκη ένα πρόσωπο ήταν στην κάμαρα —ένas άντρας. Κι ο άντρας αυτός σηκώθηκε, προχώρησε μερικά βήματα, άρχισε να μιλάει. Η Μόιρα άκουσε τά λόγια του, χωρίς όμως να μπορεί να συλλάβει τó νόημά τους. Δεν είχε μάτια, δεν είχε αυτιά παρά μονάχα για την Άλνις. Την Άλνις μέσα σέ τούτο τó δωμάτιο. Την Άλνις με τó γλυκό προσωπάκι της, τó κάτω θλιμμένο, κουρασμένο χαμόγέλο της, την αθέρι άμορφιά της.

Δεν ήταν δυνατό να θούσκεται ή Άλνις εκεί! Θάταν μια όπτασία, ένα όνειρο. Δέ μπορούσε νά ναι αλήθεια.

Ήταν αλήθεια. Νά ή βαθυκόκκινη πολυθρόνα που πάνω της είχε καθήσει ή Μόιρα πριν λίγη ώρα. Νά οι έφημερίδες και τά γράμματα που ο Μπάρτον είχε άκουμπήσει στο τραπέζι. Κάποιος είχε ρίξει στο άναμεταξύ ξύλα στο τζάκι και ή φωτιά έκαψε ζωηρά. Η Μόιρα ένοιωθε μιάν άκατανίκητη επιθυμία ν' άγγιξη κάτι πραγματικό, χειροπιαστό

—τό όραίο γούνινο παλτό με τις ύπεροχες άπαλές πτυχές που ήτανε πεταμένο επάνω στο τραπέζι, δεν ήταν ένα παιγνίδι της φαντασίας της. Πού τó βρήκε, αλήθεια, ή Άλνις τó γούνινο παλτό στη φυλακή; Τό είχε μαζί της, φυλαγμένο σέ κανένα ντουλάκι; Η Μόιρα είδε άξαφνα με τη φαντασία της την Άλνις να κάνει βόλτες στην αυλή της φυλακής τυλιγμένη με τó γούνινο παλτό της. Η εικόνα της φάνηκε τόσο έξωφρενική πού, από αντίδραση, ξαναβρήκε μονομιάς τó αίσθημα της πραγματικότητας. Ναι, ή Άλνις είχε γυρίσει στο σπίτι της. Καθότανε στην πορφυρή πολυθρόνα που τόσο άναδείκνυε την άμορφιά της. Τό ξανθό της κεφάλι άκουμπιότανε κουρασμένα στην πλάτη της πολυθρόνας, τά καστανά μάτια της, γλυκά και άστραφτερά, ήταν ύγρα από συγκρατημένα δάκρυα. ‘Ο ξένος άντρας πού ήταν στο δωμάτιο, κάτι έλεγε καθώς άπλωνε τó χέρι του να χαιρετήσει τόν Ρίτσαρντ. ‘Ο Ουίλλυ γάργυσε σιγανά και γλιστρώντας άνάμεσα απ' τά πόδια της, τρώπωσε κάτω από μιά καρέκλα.

‘Ο Ρίτσαρντ στεκότανε άκίνητος. ‘Ο ξένος —

ένas άντρας μεγαλόσωμος με πρόσχαρο παρουσιαστικό, με μάτια έξυπνα, κάπως ψυχρά—χαμογελούσε με πρόδηλη νευρικήτητα. Η Μόιρα άρχισε να καταλαβαίνει τó νόημα τών λέξεων.

—... λυπούμαι πού δε μπόρεσα να σάς προσετοιμάσω, Θόρν. Άλλά σκέφτηκα πως τó καλύτερο πού είχαμε να κάνουμε ήταν να έρθουμε όσο πιο άδύρωνα και όσο πιο γρήγορα μπορούσαμε. Η κ. Θόρν έχει ύποφέρει ήδη αρκετά απ' την κακογλωσσία και την κατακραυγή τού κόσμου. Πάντως, προσπάθησα να σάς τηλεφωνήσω, αλλά μού είπαν πως λείπατε απ' τó σπίτι. Κ' έτσι ήρθαμε.

‘Ο Ρίτσαρντ άπλωσε τó χέρι μηχανικά, με ύφος ανθρώπου πού δεν έχει συνείδηση τών κινήσεών του. ‘Ο μεγαλόσωμος άντρας τó έσφιξε δυνατά κουνώντας το πάνω-κάτω.

Η φωνή της Άλνις άκούστηκε καθαρή και γλυκιά σάν κελάδημα καναρινιού:

—Είμαι έλευθερη, Ρίτσαρντ. Αυτό προσπαθεί να σου πη τόσο ώρα. Μ' έφερε ο ίδιος εδώ.

Η Μόιρα δε θα τó φανταζότανε ποτέ ότι είχε διατηρήσει στη μνήμη της τόσο ζωηρή την εικόνα της Άλνις. Είχανε περάσει τουλάχιστον έξη χρόνια από τότε πού την είχε δη για τελευταία φορά κι αυτό όχι για πολλή ώρα. Κι όμως θυμότανε ένα-ένα όλα τά όραία, λεπτά χαρακτηριστικά τού προσώπου, τόν στρογγυλό άσπρο λαμό, τ' άπαλά σά μετάξι χρυσαφένια μαλλιά, πού ήταν τώρα κτενισμένα προς τά πίσω και δεμένα κάτω χαμηλά στο σέβερχο. Φορούσε ένα μαύρο έφαρμοστό φόρεμα πού άναδείκνυε τις ύπεροχες γραμμές τού κορμιού της πάνω στο βαθυκόκκινο φόντο της πολυθρόνας. Τά χείλη ήταν άδυστα, πού ήταν με μαύρες σκιές όλόγυρα, φάνταζαν πελώρια τά μικρά, λευκά, άπαλά σά δελουδο χέρια ήταν άκουμπιμένα στα γόνατά της άνοιχτά, με τις παλάμες προς τά επάνω, σέ μιά στάση συγκινητικής άδυναμίας. Τά μάτια της ήτανε καρφωμένα στο πρόσωπο τού Ρίτσαρντ.

‘Ο μεγαλόσωμος ξένος είπε γρήγορα-γρήγορα:

—‘Ο Ουέμπ Μάντερς όμολόγησε σήμερα τó πρωί ότι είχε ψευδομαρτυρήσει εναντίον της γυναικάς σας. Έπομένως, από νομικής πλευράς τó βασικό τεμνηρίο πού είχε πείσει τó δικαστήριο για τήν ένοχη της ήταν ένα ψέμα. Έντυχώς ή θέση μου ως κυβερνήτη μού έδινε τή δυνατότητα να τήν δγάλω απ' τη φυλακή γρήγορα και χωρίς θόρυβο. Δεν μπόρώ να έπανορθώσω τή μεγάλη, τήν τραγική άδικία πού έγινε, έκανα όμως δ,τι περνούσε απ' τó χέρι μου για να τακτοποιηθί τó ζήτημα άμέσως.

Σώπασε, κοίταξε τήν Άλνις με συμπάθεια και είπε:

—Καλά θα κάνετε να τήν πάτε στην κάμαρά της, Θόρν. Είναι τσακισμένη απ' τήν κούραση και τις συγκινήσεις.

—Ναι, ναι, έκανε ή Άλνις.

‘Ο Ρίτσαρντ εξακολουθούσε να στέκεται άκίνητος.

—Πηγαίνετε τώρα μαζί της επάνω, Θόρν, ξανάτε ο κυβερνήτης. Θα σάς τά έξηγησω όλα όταν γυρίσετε. Έκείνο πού έπείγει για τήν ώρα, είναι να τή βάλετε να ήσυχάση..

Και τότε ή Άλνις σηκώθηκε. Τά μικρά της χέρια άγκιστρώθηκαν στο έρεισινάτο της πολυθρόνας, ταλαντεύθηκε.

—Τό σπίτι μου, ψιθύρισε. ‘Ο άντρας μου...

Άπλωσε τά χέρια της ίκετευτικά, σάν ένα παιδί, με τά μάτια καρφωμένα στόν Ρίτσαρντ. Για ένα λεπτό, έγινε σιωπή.

Έπειτα, ο Ρίτσαρντ προχώρησε σάν αυτόματο, τήν πλησίασε.. Οι πελώριοι όμοι του έκρυσαν τήν Άλνις απ' τά μάτια της Μόιρα. ‘Ο κυβερνήτης ξερόδωξε. Άλλά ή Άλνις δεν τύλιξε τά μπράτσα της γύρω απ' τó λαμό τού Ρίτσαρντ. Ούτ' έκείνος έσκυψε προς τó μέρος της. Άχ, πόσο θάθελε ή Μόιρα να γυρίση άλλου τά μάτια, αλλά δε μπορούσε. Η Άλνις γλιστρήσε τó χέρι της κάτω απ' τó μπράτσο τού Ρίτσαρντ και είπε με τήν καθαρή, γλυκιά φωνή της, πού έτρεμε τώρα λιγάκι:

—Ρίτσαρντ... δε μπόρώ να τó πιστέψω... Μου φαίνεται σάν ένα θαύμα...

‘Ο κυβερνήτης έλεγε με καλωσύνη: —Μη μιλάτε, μ' μην ταραξέστε. Πρέπει να ξεκουραστήτε.

—Δέ μού πέφτει λόγος, είπε, νομίζω όμως... αν ό γιαιτρός τού σπιτιού... όχι πως είναι άρρωστη, φυσικά, αλλά...

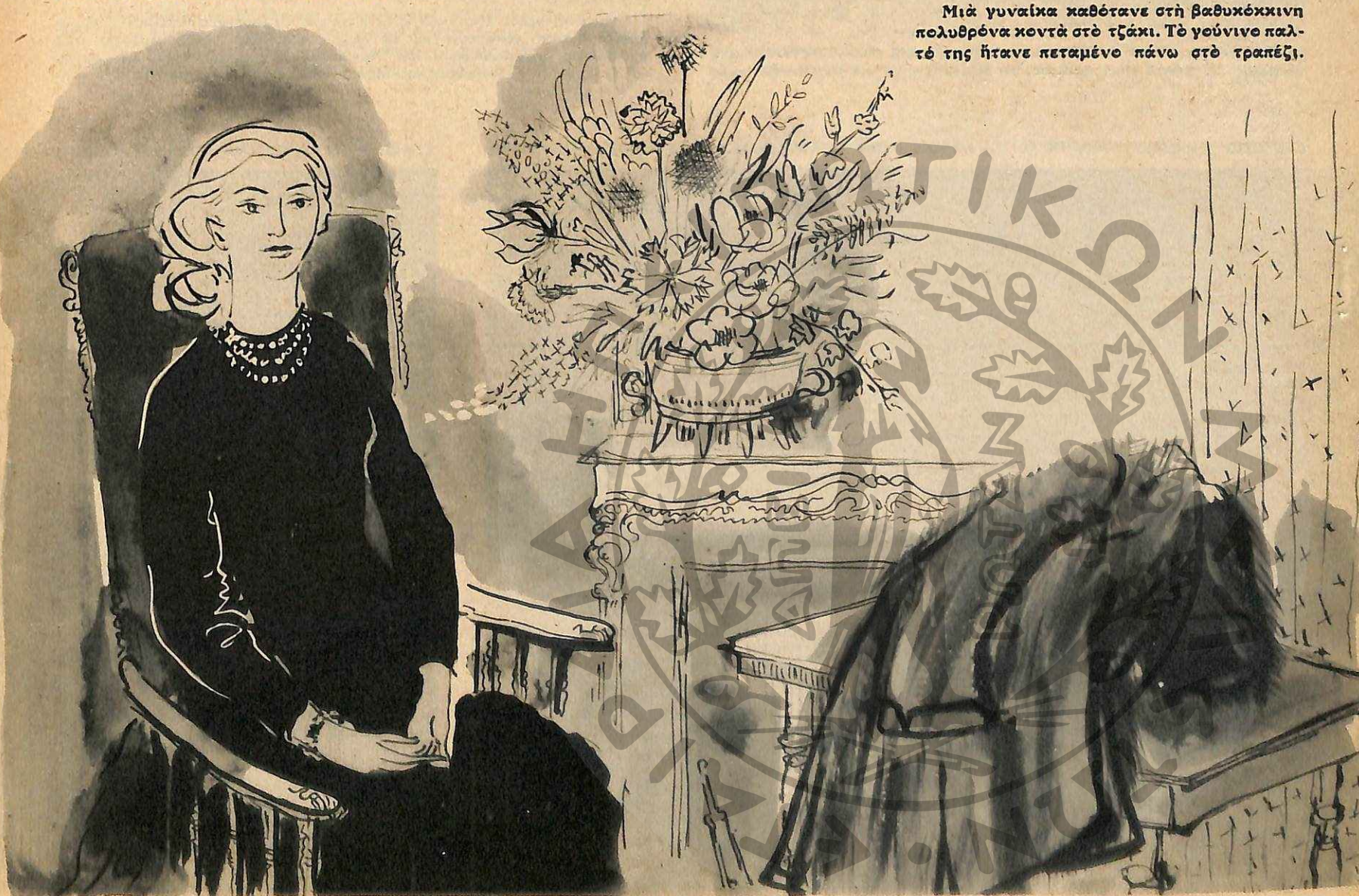
—Όχι, όχι, είπε ή Άλνις. Είμαι πολύ καλά. Θα συνέρθω.

Κουνήθηκε. Και ή Μόιρα μπόρεσε να τή δη. Η Άλνις στηριζότανε στο μπράτσο τού Ρίτσαρντ και τó πρόσωπό της ήταν άσπρο σάν πανί. Τά χείλη της τρεμοάλεψαν.

—Δέ βρίσκω λόγια να σάς εύχαριστήσω, είπε στόν κυβερνήτη. Δέ θα μωρέσω ποτέ νά...

—Δέ χρειάζεται, άποκριθίκε έκείνος βραχνά. Δέ χρειάζεται. Έκείνο πού έχει σημασία τώρα, άγαπητή μου κ. Θόρν, είναι να προσέξετε τήν ύγεια σας. Πρέπει να ξανανθίσουν τριαντάφυλλο σ' αυτά τά μάγουλα. Προσπαθήστε να ξεχάσετε. Καί μην άνησυχίτε για τίποτε. Θα κάνουμε δ,τι μπορούμε για ν' άποφύγουμε τó θόρυβο στις έφημερίδες.

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

μερίδες. “Ως τώρα, καλά τά καταφέραμε. “Οχι δάκρυα, λοιπόν...”

Η Άλνις χαμογέλασε. Τό βλέμμα της έπεσε πάνω στο γούνινο παλτό.

—Πέστε στη γυναίκα σας, είπε με τρεμουλιαστή φωνή, πως ή σκέψη της να μού στείλει να φορέσω τή γούνα της με συγκίνησε άφάνταστα. —Έλάτε τώρα, έλάτε, κυρία Θόρν! τή μάλωσε ο κυβερνήτης χαμογελώντας. Τι είπαμε; “Οχι κλάματα. Φανήκατε γενναία ως τώρα.

—Δέ θα κλάψω, είπε ή Άλνις. Είμαι πολύ εύνηχομένη.

Τά δελουδινα καστανά μάτια της πλανήθηκαν άργά σ' όλο τó δωμάτιο, άγγίζοντας θωπευτικά τó κάθε άντικείμενο. Τό βλέμμα της σταμάτησε πάνω στη Μόιρα και, για ένα δευτερόλεπτο, έμεινε καθηλωμένο εκεί, γεμάτο άπορία. Άμέσως όμως είπε με ύφος άπολογητικό:

—“Ω, Μόιρα! Δέν ήξερα πως είσαι κ' εσύ εδώ... Είδα μονάχα τόν Ρίτσαρντ.

‘Ο κυβερνήτης έλε με καλωσύνη: —Μη μιλάτε, μ' μην ταραξέστε. Πρέπει να ξεκουραστήτε.

—“Ω, ναι. Ναι, θα ξεκουραστώ, είπε ή Άλνις. Στο δικό μου δωμάτιο, χωρίς σίδερα, χωρίς κλειδωνίες...

Η φωνή της πνίγηκε σ' ένα βουδό λυγμό. Προχώρησε προς τήν πόρτα άκουμπώντας βαρειά στο μπράτσο τού Ρίτσαρντ. Έγινε πάλι σιωπή στο δωμάτιο —μιά σιωπή άπόλυτη. Τίποτε δεν άκουγόταν παρά μονάχα τó έλαφρό θρόύσιμα τού άσπρου, άλλα μοντέρνου μαύρου φουστανιού της Άλνις. ‘Ο Ρίτσαρντ δε γύρισε να κοιτάξει πίσω. Θάλεγε κανείς πως αυτός πού προχωρούσε πλάι στην Άλνις, δεν ήταν ο Ρίτσαρντ, αλλά κάποιος ξένος πού είχε τó κορμί και τά χαρακτηριστικά τού Ρίτσαρντ. Έξασανίστηκαν και ή Μόιρα ένοιωσε τó χέρι της ύγρα και μουδιασμένο καθώς έσφιγγε άόκη τήν άρχη της κουρίνας. Τό δωμάτιο της φάνηκε μονομιάς άφαν-

ταστα χνό και άδειο, παρ' όλο πού ή φωτιά έκαψε χαρούμενα στο τζάκι. ‘Ο κυβερνήτης ξερόδωξε συγκινημένος, έβγαλε τó μαντίλι του, φύσηξε δυνατά τή μύτη του και στράφηκε στη Μόιρα.

—Αυτή λοιπόν ή γυναίκα είναι ένας άγγελος, είπε. Τά νεύρα της είναι τσακισμένα, πολύ φοβόμαι, αλλά είναι πολύ θαρραλέα και δε θέλει να τó παραδεχτή. Άς είναι, όλα αυτά θα περάσουν τώρα. (Κοίταξε τη Μόιρα άνήσυχος): Μά κάτι έχετε έσεις. Μη λιποθυμήσετε τώρα! Έλάτε, καθίστε!

Πήγε γρήγορα κοντά στη Μόιρα, τήν ώδήγησε στην πολυθρόνα τού Ρίτσαρντ και τήν έβαλε να καθίση.

—Τά καλά νέα καμιά φορά ταραζουν τόν άνθρωπο όσο και τά δυσάρεστα. Άκουμπήστε πίσω, μίς...μίς...όκουμπήστε άναταντικά. “Ισως θάπρεπε να πιήτε κάτι. ‘Ομολογώ πως κ' έμένα δε θα μού κακοφαινότανε ένα ποτηράκι. Πού είναι τó κουδούνι; Λυτούμαι πού σάς ξάφνιασα ίτσι όλους, αλλά, όπως ήρθαν τά πράγματα, ήταν τó μόνο πού μού έμενε να κάνω. “Ηθελα με κάθε τρόπο ν' άποφύγω τó θόρυβο και τή δημοσιότητα. Άρκετά ύποφέριτε απ' τις έφημερίδες. Λοιπόν, μίς...

—Λέιν. Τό κουδούνι είναι εκεί, πλάι στην πόρτα.

—Α, μάλιστα.

Προχώρησε δυό βήματα και άξαφνα σταμάτησε άπότομα, έρριξε στη Μόιρα ένα βλέμμα διαπεραστικό και είπε:

—Λέιν, είπατε; Τ' όνομά σας είναι Λέιν;

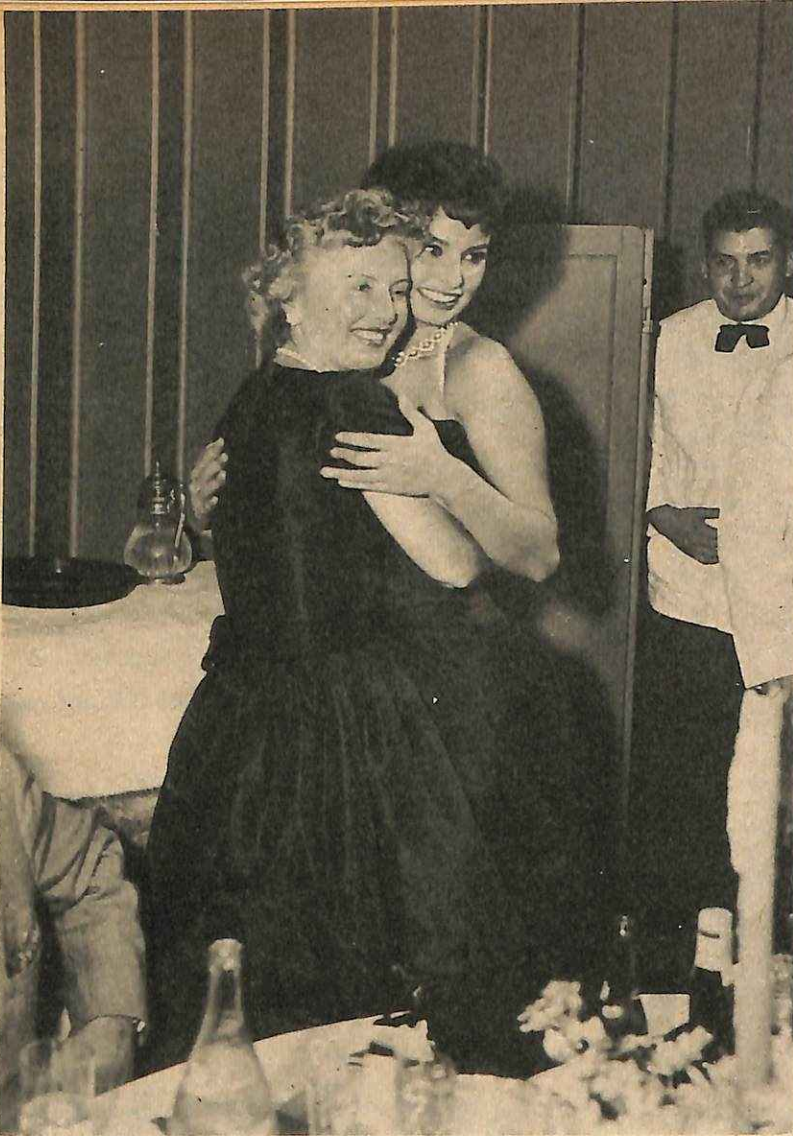
—Μόιρα Λέιν, άποκριθίκε ή Μόιρα και ή φωνή της, άτονη, άδιάφορη, άνέκφραστη, έμοιαζε νάρχεται από κάπου πολύ μακριά.

—Λέιν, μουμμούσε ο κυβερνήτης.

Στράφηκε άπότομα, πήγε διαστικά στο κου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Μιά γυναίκα καθότανε στη βαθυκόκκινη πολυθρόνα κοντά στο τζάκι. Τό γούνινο παλτό της ήτανε πεταμένο πάνω στο τραπέζι.

Η ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΤΑΝΓΟΥΗΚ δὲν ὑπῆρξε ὁμορφη, ἦταν, ὥστόσο, καλὴ ἡθοποιός. Ἡ Σοφία εἶναι καλλονή, μὰ θέλει νὰ γίνη καὶ μεγάλη ἡθοποιός

Κ' ἐξύπνησαν στὸ Χόλλυγουντ...

Ἡ Σοφία Λῶρεν κι' ὁ Ζερὰρ Φιλίπ γίνονται δριαμβευτικὰ δεκτοὶ στὸν Νέο Κόσμο

Ταξιδεύοντας γιὰ τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, ὅπου στὸ τέλος τοῦ περασμένου μῆνα δόθηκε τὸ ἐβδομαδιαῖο φεστιβάλ τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου, τέσσερις ἀπὸ τοὺς γνωστότερους ἐκπροσώπους τῆς γαλλικῆς ὁδὸς σταμάτησαν γιὰ λίγο στὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὶς ἐορτὲς ποὺ ὀργάνωσε ἡ ἀμερικανικὴ μεγαλόπολη, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῶν διακοσίων χρόνων ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου προμάχου τῆς ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας, τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Λαφαγιέτ. Οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς παρισινῆς ἐβδόμης τέχνης ἦσαν ἡ Φρανσουάζ Ἀρνούλ, ἡ Μισελὶν Πρέσλ, ὁ Ζερὰρ Φιλίπ καὶ ὁ Ζὰν Μαραί, οἱ ὅποιοι ἀνοίξαν τὸν ἐπίσημο χορὸ «Ἀπρίλης στὸ Παρίσι», μιὰ ἀπὸ τὶς λαμπρότερες ἐκδηλώσεις τοῦ «Ἐταῦς Λαφαγιέτ», ποὺ δόθηκε στὸ «Ροκφέλλερ Σάντερ». Τὸ πρωὶ τῆς ἰδίας ἡμέρας, στοὺς ἐπρόποδες τοῦ πελώριου οὐρανοξύστη, ποὺ δεσπόζει τοῦ κέντρου Ροκφέλλερ, ὁ δήμαρχος τῆς Νέας Ὑόρκης, κ. Ρόμπερτ Βάγκνερ, ἀνεβαίνοντας στὸ βῆμα ἐπείτα ἀπὸ τὸν καρδινάλιο Σπέλμαν καὶ ἀπὸ τὸν Γάλλο πρόξενο κόμιτα ντὲ Λαγκάρντ, διετράνωσε τὴ γαλλοαμερικανικὴ φιλία, ἐπαναλαμβάνοντας τὰ λόγια τοῦ προκατόχου του, δταν ὑπεδέχθη στὰ 1824 τὸν Γάλλο ἥρωα: «Ὁ λαὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν θὰ σὰς λατρεύῃ σὰν σεβαστὸ πατέρα. Ἡ πατρίδα θὰ σὰς θεωρῇ σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀγαπημένα της τέκνα». Ὁ ὑπόλοιπος λόγος τοῦ κυρίου δημάρχου χάθηκε μέσα στὶς ριπὲς τοῦ αἰφνιδίου ἀνέμου ποὺ ἀναρρίπισε ὅλες τὶς σημαίες τῆς πλατείας καὶ ἄρπαξε καὶ τὸ καπέλλο ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ καρδινάλιου Σπέλμαν.

Κυκλωμένος ἀπὸ μαινομένους θαυμαστὰς

Μετὰ τὸ τέλος τῆς γιορτῆς οἱ τέσσερις Γάλλοι πρωταγωνιστὲς προσπάθησαν νὰ τὸ «σκάσουν» γιὰ νὰ χαροῦν λίγη Νέα Ὑόρκη ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν σκληρὴ παρακολούθησιν τῶν Ἀμερικανῶν θαυμαστῶν τους. Δὲν φαίνεται ὅμως νὰ τὸ κατάρθωσαν καὶ τόσο εὐκόλα. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ «Ροκφέλ-

λερ Σάντερ», οἱ διαβάτες καὶ προπαντὸς οἱ διαβάτισσες ἀναγνώρισαν ἀμέσως τὸν Ζερὰρ Φιλίπ — ποὺ δρέθηκε ξαφνικὰ κυκλωμένος ἀπὸ ἕνα πλῆθος μαινομένων κυνηγῶν αὐτογράφων. Μὲ μύριες προσπαθεῖες κατάφερε νὰ ξεφύγῃ καὶ νὰ συναντήσῃ τοὺς συναδέλφους του ποὺ τὸν περίμεναν παρακάτω, ἀνενόητοι, ἀλλὰ καὶ ζηλεύοντες τὴν... κακὴ του τύχη, ποὺ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητος οὔτε στὴ Νέα Ὑόρκη.

Στὰ «σνάκς» τῆς 5ης Λεωφόρου καὶ στοῦ «Μένους»

Τέλος πάντων, οἱ τέσσερις δημοφιλεῖς πρωταγωνιστὲς προσπάθησαν ν' ἀξιοποιήσουν ὅσο καλύτερα γίνονταν τὶς λίγες ὥρες ποὺ εἶχαν στὴ διάθεσή τους. Ἀνέβηκαν στὴν ταραῖσα τοῦ Ἑμπαίρ Στέιτ Μπλιντινγκ καὶ ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ ὑψηλοτέρου κτιρίου τοῦ κόσμου ἀποθαύμασαν τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς σύγχρονης Βαυλῶνος. Χώθηκαν στὸ κοινορτοβριθὲς τῆς μετροῦ, στὰ «σνάκς» τῆς 5ης Λεωφόρου, ὅπου ἀπῆλθον στὸ πόδι τὸ κλασικὸ μενοῦ τοῦ μέσου Ἀμερικανοῦ, «χὸτ-ντόγκς» καὶ ἕνα ποτήρι γάλα με καφέ. Ψάψαν ἀπὸ τὸ καταπληκτικὸ «Μένους», ποὺ πουλάει, ὅτι λαχταρίζῃ ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ἀπὸ καρφίτσες μέχρι λυόμενα σπιτία καὶ γιὰτ! Στὸ ἐπίσημο γεῦμα καὶ στὸν χορὸ ποὺ δόθηκε, τὸ ἴδιο θράδου, παρακάθονταν ὅλες οἱ διασημότητες τῆς τέχνης, τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοσμικῆς κινήσεως. Ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους, περιέφερε τὸ εὐτυχισμένο χαμόγελό του καὶ ὁ γνωστὸς συγγραφέας Ἀρθουρ Μίλλερ, κοντὰ στὸ ἀποκαλυπτικώτατο, σχεδὸν σκανδαλώδες, ντεκολτέ τῆς κυρίας Μαίριλιν Μονρόε-Μίλλερ.

Ἐκεῖνες ἀκριβῶς τὶς ἡμέρες ἐφθανε στὸν νέο κόσμο, γιὰ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴ δεύτερη φάσιν τῆς ἀπίστευτης σταδιοδρομίας της, ἄλλη μία εὐρωπαϊκὴ καλλονή, ὁ Ἰταλικὸς πειρασμός, ποὺ ἀκούει στὸ ψευδώνυμο Σοφία Λῶρεν.

Ἡ ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔγινε στὸ Χόλλυγουντ ἦταν ἀντάξια τῆς ὑποδοχῆς ποὺ ἐπιφυλάσσουν οἱ πιστοὶ ὑπήκοοι στὸν λατρεμένο τους κυρίαρχο.

Ἡ Σοφία, παράλληλα μὲ τὶς κοσμικὲς ἐμφάνσεις καὶ τὶς γιορτὲς, ἀρχισε ἀμέσως τὶς πρὸδες γιὰ τὴ νέα της ταινία, τὴν πρώτη της στὴν ἀμερικανικὴ πρωτεύουσα τοῦ κινηματογράφου, ποὺ βασίζεται στὸ πασίγνωστο θεατρικὸ ἔργο τοῦ Εὐγενίου Ο' Νήλ «Πόθοι κάτω ἀπὸ τὶς φτελιές» ἢ «Κάτω ἀπὸ τὶς λεύκες», ὅπως ἔχει μεταφραστῇ στὴν Ἑλλάδα. Συμπρωταγωνιστὴ της θὰ ἔχῃ τὴν τελευταία ἀποκάλυψιν τοῦ Χόλλυγουντ, τὸν Τόνυ Πέρκινς καὶ τὸν φημισμένο τροβαδούρο τῶν λαϊκῶν ἀμερικανικῶν τραγουδιῶν Μπάρλ Ἀϊδς. Ἡ ταινία ἔχει ὅλα τὰ ἐχέγγυα γιὰ νὰ καταλάβῃ ἐξέχουσα θέσιν στὶς δημιουργίες τοῦ ἔτους.

Ἀσφαλῶς, δὲν μπορούσε νὰ βρεθῇ καλύτερη ἐκλογὴ γιὰ τὸ ντεμποῦτο τῆς Λῶρεν στὸ Χόλλυγουντ. Σκηνοθέτης θὰ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλὰ ὑποσχόμενους νέους δημιουργοὺς, ὁ Ντένμπερτ Μάν.

Ἐνα ἑκατομμῦριο δολλάρια σ' ἕνα χρόνο

Ἡ Σοφία, ποὺ μόλις συμπλήρωσε τὰ 22 τῆς χρόνια, δὲν εἶχε καμμία μεγάλη λαχτάρα νὰ ταξιδίῃ στὸ Χόλλυγουντ. Τὰ κατάφερε θαυμάσια καὶ χωρὶς νὰ πῇ στὴν Ἀμερική. Πέρυσι, μάλιστα, συνέδῃ καὶ τὸ ἀντίθετο, πῆγε δηλαδὴ τὸ Χόλλυγουντ σ' αὐτὴ καὶ τῆς χτύπησε τρεῖς φορές τὴν πόρτα — γιὰ τὶς ταινίες «Υπερρφάνεια καὶ πάθος», μὲ τὸν Κάρυ Γκράντ καὶ τὸν Φράνκ Σινάτρα, τὸ «Παῖδι μὲ τὸ δελφίνι», μὲ τὸν Ἄλλαν Λάντ καὶ τὸν Κλίφτον Γουέμπ, καὶ τὸν «Θρύλον τοῦ παραστρατημένου» μὲ τὸν Τζὼν Οὐέην. Μὲ τὶς ταινίες αὐτὲς καὶ μὲ δόσεις γύρισε στὸν Ἰταλικὸ κινηματογράφο, λέγεται ὅτι κέρδισε ἀπὸ πέρυσι τὴν ἀνοιξὴ ἕνα ἑκατομμῦριο δολλάρια — κανεὶς ἡθοποιὸς στὸν κόσμον δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τέτιο ρεκόρ.

Ὡστόσο καὶ ἡ Σοφία κατέληξε στὸ Χόλλυγουντ καὶ ἀπὸ τότε ἡ ζωὴ της βρίσκεται σ' ἕνα διαρκὴ πυρετό, γιὰ τὸν ὅποιο ἐπιφυλασσόμενα νὰ σὰς πληροφορήσωμε προσεχῶς. ■ ■ ■

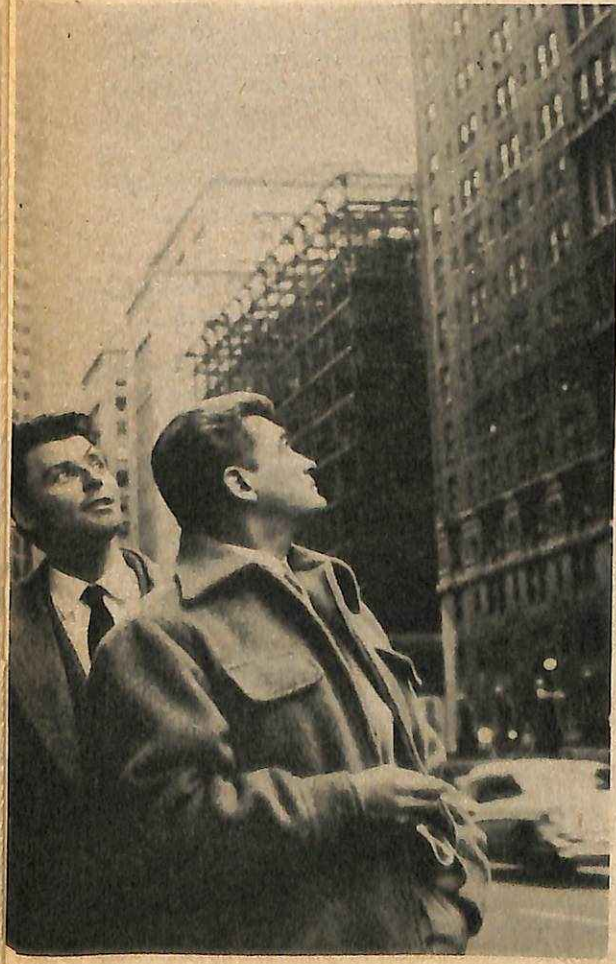
ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΖΗΛΕΨΗ ΤΙΠΟΤΕ ΑΠ' ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΣ Η ΑΓΕΡΑΣΤΗ ΝΗΤΡΙΧ

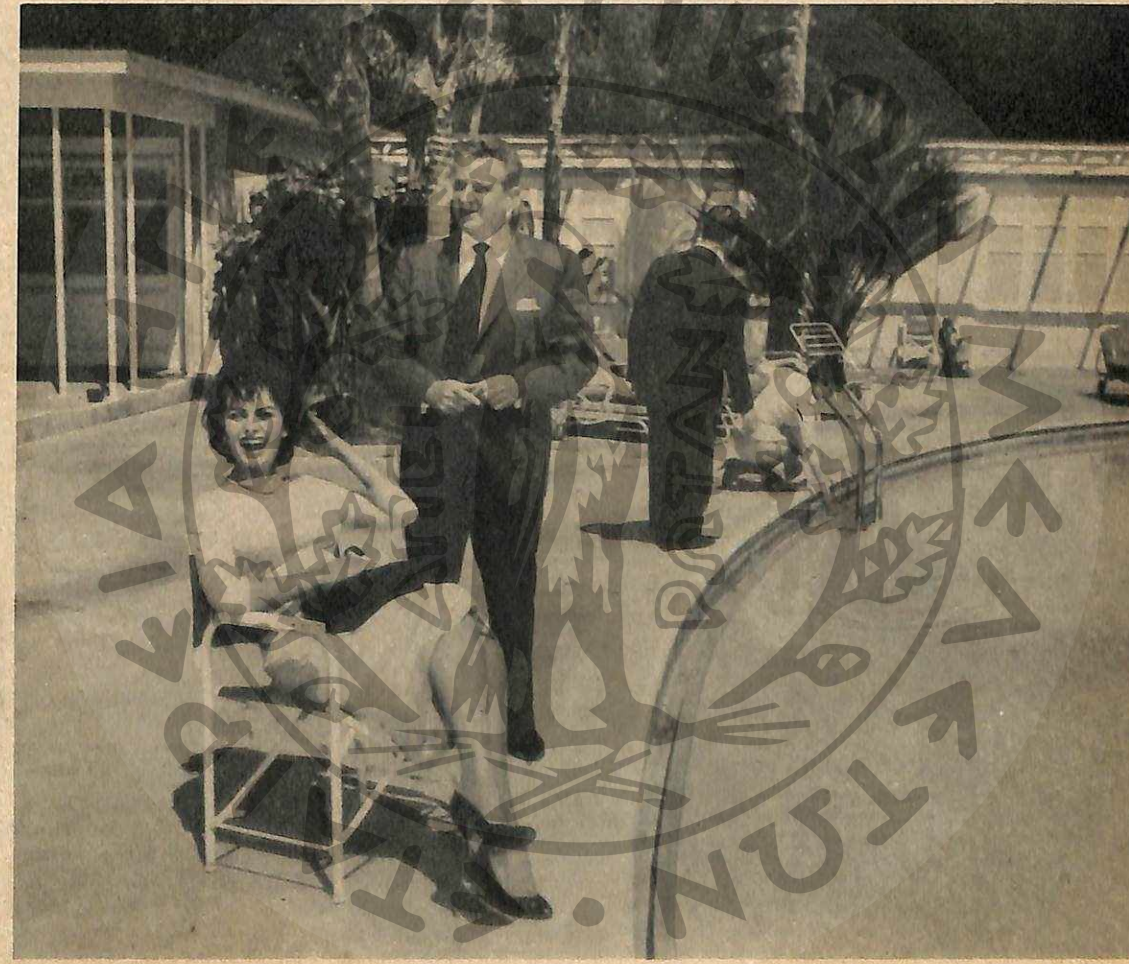
ΠΡΕΠΕΙ, ΑΣΦΑΛΩΣ, ΝΑ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΙΑΣΟΥΝ ΓΙΑ

ΝΑ...ΥΠΟΠΤΕΥΘΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ «ΕΜΠΑΙ·ΑΡ»

ΔΕΝ ΘΑΧΗ ΠΟΛΥ ΧΡΟΝΟ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΗΣ Η ΣΟΦΙΑ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΤΟΣΕΣ ΑΝΗΣΕΙΣ

Διαφήμιση είναι ή προβολή της αλήθειας

ΤΟΝΙΖΕΙ Ο κ. ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΓΚΑΜΠΛ ΠΟΥ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΕΠΕΣΗΜΑΝΕ ΑΝΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Μιάν απ' αυτές τις ημέρες, στὸν ἐξώστη τοῦ βου ὁρόφου τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μ. Βρεταννίας», καθότανε ἓνα ζευγάρι καὶ κοίταζε πέρα, κατὰ τὴν Πάρνηθα, κατὰ τὸν Λυκαβηττό.
—Τί κοιτᾶτε; ρωτήσαμε τὸν κύριο, —εὐθυτενῇ καὶ θαλερώτατο, τύπον ἀντιπροσωπευτικὸν τοῦ ἐπιτυχημένου Ἀμερικανοῦ.
—Τὴν χώρα τῶν μεγάλων δυνατοτήτων, ἀπάντησεν ὁ κ. φρέντερικ Γκάμπλ.
—Καὶ τῆς μοναδικῆς, ἀπερίγραπτης ὁμορφιάς, προσέθεσεν ἡ κομπή του συμβία.
—Λόγια διαφημιστῶν; παρετηρήσαμε.
—**Διαφήμιση εἶναι ἡ προβολὴ τῆς ἀλήθειας, εἶπε ὁ κ. Γκάμπλ.**

Ἡ παρατήρησις αὕτη, εἰπωμένη μετὰ τὴν κατηγορηματικὴν ἐνὸς δόγματος, ὁδηγεῖ τὴν σκέψιν πολὺ πρὸς πέρα ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Γκάμπλ στὴν Ἀθήνα, τὸν σκοπὸ καὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἀποτελέσματά της. Ἀγκαλιάζει ὁλόκληρον τὸν θεσμὸ καὶ ὑποβάλλει τὴν ἐρώτησιν: Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὴν ἀλήθεια ἐξυπηρετεῖ ἡ διαφήμιση;

Ἐχουν περάσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε πού οἱ διαφημιστὲς ὅλου τοῦ κόσμου, συγκροτοῦσαν τὸ διεθνὲς συνέδριόν τους γιὰ νὰ διακηρύξουν τὸ ἴδιο πράγμα: «Βάσις τῆς διαφημίσεως εἶναι ἡ ἀλήθεια!»

Καὶ δικαιολογοῦσαν μετὰ ἀκλόνητα ἐπιχειρήματα οἱ διαφημιστὲς τοῦ 1914 τὸ ἀξίωμά τους: Ἀφοῦ ὁ σκοπὸς τῆς διαφημίσεως εἶναι νὰ θεμελιώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ μεγάλου κοινοῦ ἀπέναντι ἐνὸς προϊόντος, ἀπέναντι μιᾶς ἐπιχειρήσεως, ἀπέναντι ἐνὸς συστήματος παροχῆς ὑπηρεσιῶν (ἀκόμη ἀπέναντι καὶ ὁλοκλήρου κράτους, θὰ προσθέταμε σήμερα, ἀφοῦ ἡ ἰδιωτικὴ διαφημιστικὴ δραστηριότης ἐκθειάζεται συχνὰ τὰ πλεονεκτήματά της κρατικῆς δραστηριότητος...) ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη πού κερδήθηκε μιὰ φορά δὲν μπορεῖ νὰ διατηρηθῇ παρὰ μόνον ἂν οἱ διαφημιζόμενοι ἔχουν πραγματικὰ τὰ προσόντα πού διαφημίζουν.

Ὁ Ἀμερικανὸς διαφημιστὴς Waipum συνιστοῦσε ἀπὸ τότε στοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς ἐπιχειρηματίας τὴν εἰλικρίνεια ὡς τὸ πρῶτον καὶ ὡς τὸ μέσο τῆς ἐπιτυχίας. Καὶ μετὰ τὴν πρακτικὴ διατύπωση ἐνὸς Γιάγκι μετέφραζε τὴν ἐπιστημονικὴ ἀκλόνητη θεωρίαν του σ' αὐτὸ τὸ εὐκολοχώνευτον πρῶτον:

«Μὲ ὅλα τὰ μέσα πού μπορεῖς, ἄρπαξε τὸν κόσμον καὶ φέρ' τον μέσα στὸ μαγαζί σου. Ἀμα μὴ ὅμως δὸς του π ρ ᾶ γ μ α κ α λ ὸ».

Ὁ κ. Φρέντερικ Γκάμπλ, τῶς πρόεδρος καὶ σήμερα ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐνώσεως Διαφημιστικῶν Ἑταιριῶν, πού ἀντιπροσωπεύει τριακόσιες τριάντα ἑταιρίες μετὰ ἐξακόσια γραφεῖα στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴν Εὐρώπη, ἔφθασε στὴν χώρα μας ὡς ἐπισκέπτης, μὰ ἔφυγε ἀποφασισμένος νὰ ξαναρθῇ μετὰ μίαν εἰδικώτερη ἀποστολή: Νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θεσμοῦ τῆς διαφημίσεως καὶ στὴν Ἑλλάδα κατὰ τρόπο πληρέστερον, πού νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς μεγάλες —κι ἀκόμη ἀνεκμετάλλευτες— πλουτοπαραγωγικὲς δυνατότητες τῆς χώρας μας.

Ὁ κ. Φρέντερικ Γκάμπλ, ἔχον ἀποδεχθῇ πλεονάζον τὴν διαφήμιση ὡς ἓνα βασικὸν παράγοντα τῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ τόπου. Τὴν θεωροῦν ὡς οὐσιαστικὴν ἔκφραση τῆς θεωρίας πού ἐπικρατεῖ σήμερα στὴν Ἀμερικὴ, τῆς θεωρίας τῆς «Οἰκονομίας τῆς εὐημερίας», ὅπως τὴν ὀνομάζει μιὰ διαπρεπὴς μορφή τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Γέιτς, ὁ καθηγητὴς Πάρολ.

Ἡ αὐξήσις τοῦ εἰσοδήματος πρέπει νὰ ἀντιστοιχίζεται μετὰ αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως, καὶ ἡ γέφυρα μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως εἶναι ἡ διαφήμιση.

Ἀλλὰ σὲ χώρας πού δὲν ἔχουν μὴ ἀκόμη στὸν κύκλον αὐτὸν τῆς «Οἰκονομίας τῆς εὐημερίας», ὁ διαφημιστὴς ἔχει μίαν ἀκόμη σπουδαιότερη ἀποστολή: Νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν κατανάλωσιν ὥστε νὰ δημιουργηθῇ ἐκ τῶν κερδῶν ἓνας ἀριθμὸς ἀτόμων μετὰ ὑψηλὸν εἰσόδημα πού, μετὰ τὴν σειρά τού, θὰ ἐπιδράσῃ σ' ἄλλους τομείς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν.

Εἶναι θέσμος, πλεόν, ἡ διαφήμιση.

Εἶναι, βασικὰ, ἡ ἀφώτισσις καὶ πληροφόρις, εἶναι πηγὴ ἐμπνεύσεως ὅχι μόνον γιὰ τὸν παραγωγόν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν καταναλωτή, εἶναι παρόρμησις καὶ κίνητρο ἀμίλλης, εἶναι συνειρμὸς ἐνὸς πλήθους παραγόντων κοινωνικῆς προκοπῆς.

Ὁ σύγχρονος διαφημιστὴς, ὅταν ἔχῃ ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς του, ἐνεργεῖ καὶ κινεῖται μετὰ ἓνα βασικὸν σκοπόν: Τὴν ἀ ν ὕ ψ ω σ η τὸν βιοτικὸν ἐπιπέδον τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφίλοκερδῶς;

Βεβαίως ὄχι.

Ἡ «Οἰκονομία τῆς εὐημερίας» βασίζεται στὴν ἐπιδίωξιν τοῦ τιμίου καὶ θεμιτοῦ κέρδους.

Καὶ μιὰ παρέκβασις:

Ποῖος πληρῶνει τὰ τεράστια — μερικὲς φορές — ἐξοδα τῆς διαφημίσεως; Ὁ διαφημιζόμενος; Ὁ καταναλωτής;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπροσδόκητη, ἀλλὰ σωστή.

Ὅχι, ἀπαντοῦν οἱ οἰκονομολόγοι πού ἔχουν ἐγκύψει στὴν μελέτη τοῦ θεσμοῦ. Σὲ ἑσχατὴν ἀνάλησιν τὴν δαπάνην τῆς διαφήμισεως ὑφίσταται ὁ μὴ διαφημιζόμενος.

Σόφισμα, θὰ πῇτε. Ἀς τὸ συζητήσουμε.

Δὲν ὑπάρχει, τὸ εἶπαμε, ἀμφιβολία ὅτι ἡ διαφήμιση στοιχίζει. Τὰ πλοκάκι πού θὰ ζωγραφισθοῦν, ὁ χώρος τῶν ἐντύπων πού θὰ διατεθῇ, ἡ ὥρα μιᾶς ραδιοφωνικῆς ἐκπομπῆς πού θὰ κλεισθῇ, τὰ ἡμερολόγια, τὰ φέιγ-βολάν, τὰ ἄλμπουμ πού θὰ τυπωθοῦν, ὅλα αὐτὰ ἔχουν τὸ κόστος τους, ἔχουν τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἀνθρώπων πού ἐργάσθησαν σωματικὰ καὶ πνευματικὰ γιὰ νὰ τὰ παραγάγουν, ἔχουν ἐπὶ πλεόν τὴν ἀμοιβὴν τῆς ιδέας καὶ τῆς φροντίδος τοῦ ἐμπνευστοῦ — τοῦ διαφημιστοῦ.

Δὲν ὑπάρχει, ἀκόμη, ἀμφιβολία ὅτι ὁ διαφημιζόμενος ἐπιχειρηματίας, βιομήχανος ἢ ἔμπορος, ἔχει τὴν πρόθεσιν νὰ προσθέσῃ ὅλην αὐτὴν τὴν δαπάνην στὸ κόστος τῆς παραγωγῆς τοῦ διαφημιζομένου προϊόντος καὶ, συνεπῶς, ἐκεῖ πού ὁ καταναλωτής θὰ ἐπληρώσῃ 10 δραχμὲς ἓνα «σιωπηλὸν κατασκευαζόμενον» εἶδος, π.χ. μιὰ σοκολάτα, νὰ τὴν πληρώσῃ 11 ἢ καὶ 12.

Ὁ καταναλωτής, παρ' ὅλ' αὐτὰ, κερδίζει. Γιατί ἡ διαφήμιση ὁδηγεῖ στὸν συναγωνισμό, στὴν θεμιτὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀφελίμην ἀλλά γιὰ τὴν καλυτέρευσιν τοῦ εἴδους, καί, τὸ στενὰ καὶ ἄμεσα συμφερότερον γιὰ τὸν καταναλωτή: ἡ διαφήμιση ὁδηγεῖ στὴν μείωσιν τῶν τιμῶν, πού προκαλεῖ ὁ ἐμπορικὸς συναγωνισμός.

Ὁ διαφημιζόμενος, ἐξ ἄλλου, κερδίζει διότι αὐξάνει ὁ κύκλος

τῶν καταναλωτῶν τοῦ προϊόντος του, διότι ἐπιταχύνεται ὁ ρυθμὸς τῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος του, διότι διαμορφώνει νέους πελάτες, διότι κινεῖ τὰ κεφάλαιά του, διότι αὐξάνει τὸ κύρος του.

Ποῖος μένει; Αὐτὸς πού δὲν διαφημίζεται, ἢ αὐτὸς πού δὲν διαφημίζεται μετὰ τὸν σωστὸ τρόπο. Αὐτὸς λοιπὸν πληρῶνει, στὴν πραγματικότητα, τὰ ἐξοδα τῆς διαφημίσεως, γιὰ αὐτὸς χάνει ὅσα οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του κερδίζουν ἀπὸ τὴν καλὴ διαφήμιση.

Ποῖοι εἶναι οἱ καλύτεροι πελάται τῶν διαφημιστικῶν ἐταιριῶν στὴν Ἀμερικὴ;

Ἡ σειρά, μᾶς ἐξήγησε ὁ κ. Γκάμπλ, εἶναι περίπου ἡ ἐξής:

Πρῶτοι ἔρχονται οἱ σαπυνοποιοὶ καὶ οἱ κατασκευασταὶ εἰδῶν ἀτομικῆς ὑγιεινῆς καὶ καλλονῆς. Κατόπιν οἱ κατασκευασταὶ τροφίμων (τὰ τρόφιμα πλέον δὲν παράγονται, ἀλλὰ κατασκευάζονται στὸν Νέο Κόσμον) καὶ γλυκισμάτων. Ἀκολουθοῦν: οἱ βιομηχανίες αὐτοκινήτων, εἰδῶν οἰκιακοῦ ὀπλισμοῦ (ραδιόφωνα, κουζίνες κλπ.), μηχανικῶν εἰδῶν, ἐλαστικῶν καὶ τέλος οἱ ταξιδιωτικὲς ἐταιρίες καὶ οἱ μεταφορεῖς (σιδηρόδρομοι, πλοῖα, ἀεροπλάνο κλπ.).

Καὶ γιὰ νὰ ξεσθαροῦμε λιγάκι:

Ὁ Σαλβατὸρ Ντάλι, ὁ πασίγνωστος γιὰ τὴν ὑπερρεαλιστικὴν (ὅχι ὅμως καὶ γι' αὐτὸ λιγώτερον μεγαλοφυῶ) ζωγραφικὴν του καὶ γιὰ τὰ ἀεικίνητα μουστάκια του (κεραίες ἐμπνεύσεως, ὅπως τὰ ὀνομάζει) ἐργάστηκε στὸν Νέο Κόσμον μ' ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, ὡς διαφημιστὴς. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ, τὸν ἔχουν χρησιμοποιοῦσι καὶ οἱ φῶνοι καὶ ἓνα συγκρότημα καταστημάτων νεωτερισμῶν, καὶ ἀπὸ τὴν θητεία του στὸ τελευταῖον προέρχεται ἡ πραγματικὰ σουρεαλιστικὴ (ἀλλ' ὅχι πάλι λιγώτερον ἐξυπνὴ) διαφήμιση προϊόντος. Τοῦ ἔχουν —λένε— ἀναθέσει τὴν προβολὴν ἐνὸς νέου τύπου ἐσωρούχων, γυναικείων. Ὁ Ντάλι ἀδείασε μίαν ἀπὸ τῶν πελώριων διτρίνων ἐνὸς κολοσσίου καταστήματος τῆς περιφημῆς νεοϋορκέζικης 5ης Λεωφόρου. Στὸν γυμνὸ τῆς χώρα ἔβαλε μιὰ καρέκλα καφενοῦ καὶ στὴν καρέκλα ἓνα ζωντανὸ «πὶν-ἄπ-γκέρλ», ντυμένον (ἢ γδυμένον, ἂν θέλετε) μετὰ διαφημιζόμενα ἐσώρουχα. Κάθε τόσο ἓνας πληρωμένος γαδριάς πέταγε μιὰ κορώνα στὸ τεράστιον κρυστάλλινον δισκίον σὲ λίγα λεπτὰ τὸ κρυστάλλινον μ' ἓνα καινούργιον. Καινούργιος γαδριάς, καινούργια κορώνα, καινούργιον θρυμμάτισμα ἐπακολουθοῦσε. Αὐτὸ ἦταν ὅλο.

Κι ὅμως δὲν ἔμεινε Νεοϋορκέζος καὶ μὴ δὴ τὸ θέαμα αὐτὸ (σκανδαλιστικὸ καὶ πομπητικὸν συνάμα), κανεὶς πού νὰ μὴν πληροφορηθῇ ἔτσι τὴν κυκλοφορίαν τὸν νέον ἐσώρουχον...

Ἐβδομήντα πέντε χιλιάδες διαφημιστοὶ σὲ ὅλην τὴν Ἀμερικὴ (καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐξάνει κατὰ πέντε χιλιάδες κάθε χρόνον) ἀσχολοῦνται μετὰ τὸ νὰ πείθουν καὶ νὰ δοιοῦν αὐτοὺς τοὺς πελάτες νὰ ζοδεύουν περὶ τὰ τέσσαρα δισεκατομμύρια τὸ χρόνο.

Τὸ ἐν τρίτον ἀπὸ αὐτὸ τὸ ποσὸν τὸ ἀπορροφῶν οἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ, τὸ ἄλλο τὸ ραδιόφωνον καὶ ἡ τηλεόρασις καὶ περισσεύει καὶ ἓνα μεγάλο ποσὸν γιὰ τῶν λεγόμενων ἐξωτερικῶν διαφημίσεων, καθὼς καὶ γιὰ τὴν διαφήμιση «ἐδ' ἀπὸθεῖας ἀλληλογραφίας», πού στὴν Ἀμερικὴ ἔχει πιά πάρει διαστάσεις καταπληκτικῆς.

Ἐπὶ ἐδῶ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ πλουσιοπάροχη αὕτη διαφήμιση ἔχει καὶ ἓνα ἐκτὸς τοῦ βασικοῦ σκοποῦ τῆς κείμενος, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ βαρυσήμαντο, στὴν ἀμερικανικὴν ἰδίαν ζωὴν, ἀποτέλεσμα. Ἡ διαφήμιση στηρίζει τὰ ὄργανα διαφώτισεως τῆς κοινῆς γνώμης. Ἀς μὴν τὸ ξεχνᾶμε. Κάθε τεῦχος ἐνὸς μεγάλου ἀμερικανικοῦ περιοδικοῦ στοιχίζει ἀκριβώτερα (σὲ χαρτί, σὲ ἐκτύπωση, σὲ ἐξοδα συντάξεως) ἀπὸ ὅτι πωλιέται. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ ἐφημερίδες. Ἐξ ἄλλου, τεράστια ραδιοφωνικὰ καὶ τηλεοπτικὰ συγκροτήματα προσφέρουν θαυμάσια προγράμματα στοὺς ἀκροατὰς τελείως δωρεάν. Μέσα ὅμως στὶς φλέβες τῶν πολυδαπάνων αὐτῶν ἐπιχειρήσεων ρεεῖ ζωογόνο τὸ δολλάριον τῶν διαφη-

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ...

- Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες μόνον ὑπάρχουν 75.000 διαφημιστὲς
- ὁ ἀριθμὸς τους αὐξάνει κατὰ 5.000 κάθε χρόνο
- κάθε χρόνο οἱ Ἀμερικανοὶ διαφημιζόμενοι ξοδεύουν περίπου 4 δισεκατομμύρια δολλάρια γιὰ διαφήμιση
- ὅτι μιὰ σελίδα διαφημίσεως σὲ μεγάλο ἀμερικανικὸ περιοδικὸ στοιχίζει χιλιάδες δολλάρια;

μιζομένων, αὐτὸ πού δίνει τὸν σφυγμὸ, τὴν δύναμιν. Πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες, ἂν θυμᾶσθε, ἐκκλίσαν δύο μεγάλα περιοδικὰ ὅχι γιὰτὶ δὲν εἶχαν κυκλοφορία (ἐκατομμύρια οἱ ἀναγνώστες τους), ἀλλὰ γιὰτὶ οἱ διαφημίσεις ἔλειψαν κατὰ τὸ ποσοστὸ πού χρειαζόταν ἀπὸ τὶς σελίδες τους.

Αὕτη βέβαια ἡ συνεργασία ἢ μάλλον ἡ ἐξάρτησις ὁργάνων διαφώτισεως κοινῆς γνώμης καὶ διαφημίσεως, πού εἶναι τόσο στενὴ στὴν Ἀμερικὴ, δημιουργεῖ ἰδιорρυθμίες καὶ, συχνά, προβλήματα — εἶναι ὅμως ἓνα γεγονός πού ἀποδεικνύει ὅτι ἡ διαφήμιση ἔχει γίνῃ κατὰ περισσώτερον ἀπὸ μιὰ συμπληρωματικὴ λειτουργία τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος...

Ὅταν ἀρχίσῃ κανεὶς νὰ κανὴν συγκρίσεις μετὰ τὸ διαφημιστικὸν ὄργανον πού ἐπικρατεῖ σήμερα στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κρατούντων, δὲν μπορεῖ φυσικὰ παρὰ νὰ αἰσθανθῇ ἓνα προσωρινὸ σύμπλεγμα κατωτερότητος.

Μὰ αὐτὸ μπορεῖ σύντομα νὰ ἐξελιχθῇ σὲ συναίσθημα ὑπερηφανείας ἂν ἀναλογισθῇ κανεὶς τὴν μεγάλην πρόοδο πού ἔχει συντελεσθῇ στὸν τόπον μας, χάριν στὶς προσπάθειες καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν μελῶν τῆς ἑλληνικῆς διαφημιστικῆς οἰκογενείας, πού συνεχῶς παίζουν καὶ μεγαλύτερον ρόλον στὴν οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς πατρίδας μας.

«Ἡ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ», ἔδωκε γιὰ τὴν πατρίδα μας ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐνώσεως Διαφημιστικῶν Ἑταιριῶν, κ. Φρέντερικ Γκάμπλ. «Καὶ τῆς ἀπερίγραπτης, μοναδικῆς ὁμορφιάς», συμπλήρωσε ἡ κ. Γκάμπλ, ἀποθαυμάζοντας ἓνα ἡλιοβασιλεμα.

Έδω κι' Εκεί

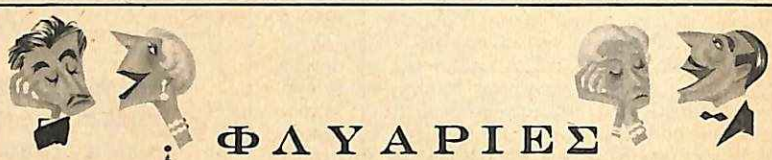
Η ΑΝΙΤΑ ΕΝΤΜΠΕΡΓΚ, η οποία, καθώς λέγεται, δεν ύστερεί σε προσόντα από την έκρηκτική συμπατριώτισσά της 'Ανίτα Έκμπεργκ, μακιγιάρεται για τον πρώτο της ρόλο στον κινηματογράφο, στην σουηδική ταινία «Η ωραία Σουζάννα». 'Η 'Ανίτα υπ' άρ. 2 είδε να της ανοίγεται ο δρόμος της δόξης έπειτα από την αίσθηση που προκάλεσε μία φωτογραφία της, η οποία έδωσει πρὸ καιρού στο μεγάλο αμερικινικό περιοδικό ΛΑΪΦ.

— ΤΟΝ ΑΓΑΠΑΣ τον καινούργιο πατέρα σου; ρωτάει ο γιος μιάς βοσκοπού του κινηματογράφου το φίλο του.
— Όχι, δε φαίνεται κακός.
— Είναι πολύ καλός, σε βεβαιώ, έπιμένει ο μικρός. Είναι αυτός που ελ-
χα εγώ πέρισι.

— Ο ΑΓΙΟΣ Πέτρος δέχεται την νέα έσοδεία από τη γη;
— Όνομα; 'Ηλικία; Έπαγγελμα;
— Παπαδόπουλος, έτών 54, Ιατρός.
— Ιατρός; Πέρασε, παρακαλώ, από την είσοδο προμηθευ-
τών.

— ΕΝΑΣ ΝΕΑΡΟΣ πολιωρούσε με έρωτα φλογερό μία ώρα καπέλα. Τέ-
λος, τη ζήτησε σε γάμο και της δή-
λωσε δραματικά:
— 'Αν μου πής όχι, θα πεθάνω.
— Εκείνη του είπε όχι.
— 'Υστερ' από έξηνα χρόνια έ-
κείνος πέθανε.

— ΑΛΛΟ πράγμα ή λογική, άλλο ή αριθμητική. 'Ο δάσκα-
λος έδωσε το έπόμενο πρόβλη-
μα στην τάξη του:
— 'Αν υπάρχουν έξη μυγίες επάνω στο θρανίο σας και σκο-
τώσετε τη μία, πόσες θα μεί-
νουν;
— Μιά! φώναξε ένας μικρός.
— 'Η σκοτωμένη!

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Γοητεία... 'Ός τώρα λαμβάνουμε από το εξωτερικό καταλόγους για τις πιό ώραιες και κομψές κυρίες, για τους πιό καλοντυμέ-
νους κυρίους. Τώρα, από την 'Αμερική, έφθασε νέα λίστα από τις
δέκα όχι αποκλειστικώς ώραιες ή κομψές, αλλά «γοητευτικώτε-
ρες» γυναίκες του κόσμου. Οι γνωστότερες μεταξύ αυτών είναι:
'Η βασίλισσα Σοράγια, η πριγκίπισσα Μαργαρίτα, η Κλαίρ Μπουθ
Λιούς, η 'Ωντρεύ Χέμπτον και η Ευγενία Νιάρχου. Οι άλλες πέν-
τε είναι η κόμισσα Ντέ Ρίμπ, η κ. Ουίλλιαμ Παλέι, η κ. Γκλόρια
Γκίνες, η κ. 'Αννα Φόρντ και η Ντόνα 'Ανιέλι. Παρατηρήσεις:
'Ός πρὸς τις γνωστότερες διαφωνούμε με την διαλογή της Μα-
ργαρίτας, η οποία, αν δεν είχε γεννηθῆ πριγκίπισσα, θα είχε πε-
ράσει τελείως άπαρατήρητη. Καί συμφωνούμε με την διαλογή της
συμπατριώτισσας Ευγενίας Νιάρχου, η οποία, και χωρίς.. θαρι-
κι, θα ήταν πάντα μία ώραιότατη και χαριτωμένη γυναίκα... η Πά-
ρα ξενες οίκοι γένειες... 'Ο κ. Σβάρτς, νέος οφθαλμίατρος,
έρωτεύθηκε την κ. Μπουκς, σύζυγον πλουσίου έμπορου. Τα δύο
ζευγάρια έπήγαν εις το Ρένο, πρὸ μιάς έβδομάδος, και εκεί, αφού
χώρισαν φιλικώτατα, ξαναπαντρεύθηκαν ο κάθε ένας με την σύ-
ζυγον του άλλου. Το περίεργον είναι ότι, έπειδή αι δύο κυρίες εί-
χαν παιδιά από πρώτο γάμο, οι σύζυγοι δεν άλλαξαν μόνον σύζυ-
γο, αλλά και σπίτι και... τέκνα... η 'Υπερ-αγάπη... 'Ο Μά-
ικ Τόντ, περίφημος για τον γάμο του με την 'Ελίζαμπεθ Τάιηλορ
και την παραγωγή του κινηματογραφικού κολοσσού «'Ο γυρός
κόσμος σε 80 ημέρες», φροντίζει και τα δύο με θαυμαστό ταλέν-
το διαφημίσεως. Εις την 'Ελίζαμπεθ κάμει δώρον γάμου κάθε Σάβ-
βατο, εγκαινιάζοντας μία μόδα την όποιαν κανείς σύζυγος δεν θα
μπορέσει να ακολουθήσει και θα αι σύζυγοι θα όνειρεύονται...
η Προσανατολισμοί... Υποποτι τον 'Αμερικανών. Το 1946
έκατο χιλιάδες μπουκάλια βότκα έπωλήθηκαν εις τας 'Ηνωμένες
Πολιτείας. Το 1956... είκοσιτέσσαρα εκατομμύρια... η 'Από
κούνια... Μαμά, ρώτησε μία μικρή, ζηλότυπος της δόξης της
όκταετούς ποιήτριας Μινού Ντρουαί, πόσων έτών ήταν ο μικρός
Λαρούλ όταν έγραψε το λεξικό του;... η Διαλόγος, μεταξυ
μου έλλων... —'Από τί πέθανε ο φίλος σου; —Δεν ξέρω, δεν
μου είπε τίποτε...
ηη

— Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ στο μάθημα της
χημείας:
— Ποιό είναι το μεγαλύτερο έπίτευ-
γμα της χημικής έπιστήμης κατά τα
τελευταία χίλια χρόνια;
— Οί θαντές, απαντάει δόξιακτα
ένας φοιτητής.

— ΕΝΑΣ μεθυσμένος γυρίζει
στο σπίτι του άργα τη νύχτα.
Καθώς μπαίνει στο δαμάσιό του,
βλέπει στον καθρέφτη της
ντουλάπας τον έαυτό του.
— Αίσχος! όρυσται. "Έξω
άπ' εδώ, παλιάνθρωπε! Βρή-
κες την εύκαιρία που έλειπα
και μπήκες στην κάμαρα της
γυναίκας μου! Θα σου σπάσω
τα μούτρα!

Δίνει μία γροθιά στον κα-
θρέφτη και τα γυαλιά γαμψί-
ζουν τον τόπο. Λίγο στενωχ-
ρημένος, ο μεθυσμένος πρου-
λίζει:
— Δε φταίω εγώ... δε είχες
βγάλει τα γυαλιά σου.

— Ο ΑΔΟΛΦΟΣ Μανζού, ένας
από τους κομψότερους άνδρες
του κόσμου, παράγγειλε κάπο-
τε ένα κοστούμι και ο ράφτης
του έδωσε έξη μήνες για να του
το φτιάξει.

— 'Ο Μανζού έγινε έξω φρενών:
— 'Ο Θεός χρειάστηκε έξη
μέρες για να δημιουργήσει τον
κόσμο κ' έσυ θέλες έξη μήνες
για ένα κοστούμι;

— Σύμφωνοι, σύμφωνοι, άπο-
κρίθηκε ο ράφτης, ο Θεός έ-
φτιαξε τον κόσμο σ' έξη μέρες,
κοιτάξτε όμως πρώτα τα χά-
λια του κ' έπειτα αυτό το κο-
στούμι!

— ΠΟΥ ΕΝΑΙ το λάθος σ' αυτή τη
φράση; «'Ο ταύρος και η αγέλαδα
δόσκει στο λιβάδι»; ρωτάει ο δάσκα-
λος.
— 'Ο Ιππότης της τάξεως απεύδει ν'
απάντησι:
— Έπρεπε να προηγηται η κυρία.

Η σιωπή είναι άργυρος ή όμιλία... χρυσός

Έπί δέκα έτη ένας σύζυγος δεν
απήλυθε ούτε μία λέξη στη γυναίκα
του.

Το 1947, το άντρώγιο είχε φιλο-
νικήσει. Έπάνω στον καυγά, ο σύζυγος
θύμωσε τόσο πολύ που δήλωσε: «'Α-
πό σήμερα, δεν πρόκειται να σου δα-
ναμιλίσω!» «'Αν μπορείς, μη μου μι-
λάς!» αποκρίθηκε η σύζυγος. Έκείνος
όμως μπόρεσε. 'Η γυναίκα του μιλού-
σε όπως πάντοτε, ο άντρας κουνούσε
καταφατικά ή άρνητικά το κεφάλι,
ή χαμογελούσε, λέξη όμως δεν έβγαζε
άπ' το στόμα του. Κάθε Σάββατο
βράδυ, το άντρώγιο πήγαινε έξω κ'
έκανε παρέα με φίλους. 'Ο σύζυγος
κούδυνιαζε με όλους. Ποτέ με τη σύ-
ζυγο. Έχουμε τέσσαρα παιδιά. Τα
δύο άπ' αυτά είναι άπ' την περίοδο
της σιωπής.

Δέκα ολόκληρα χρόνια η σύζυγος
ζούσε με την έλπίδα ότι ο άντρας της
θα υποχωρούσε. Τέλος, άπελπιμένη,
έγραψε σ' ένα έβδομαδιαίο περιοδικό.
Μήπως θα ήταν δυνατόν να δροθί
ένας χριστιανός να τη δοθήσει; Κά-
ποιος δρόθηκε. Μεσολάβησε και έπει-
σε τον σύζυγο να μιλήσει της γυναί-
κας του. Τα πρώτα λόγια που της εί-
πε ήταν τα κλασσικά: «Χέλλο, Μπέ-
τυ!»

Είναι τώρα ανάγκη να προσθέσω
πως αυτό έγινε στην 'Αγγλία; Τέτοιο
πέσιμα μόνον ένας Έγγλέζος θα μπο-
ρούσε να το έξη.

— ΕΝΑ νεαρό ζευγάρι, κάθε-
ται σ' ένα παγκάκι στο πάρκο.
— Γιώργο, λέει εκείνη ύστερ'
από μακρά σιωπή, πές μου...
δε λαμπουν τα μάτια μου σαν
αστέρια;

— Ναι, αποκρίθηκε ο Γιώρ-
γος.
— Και τα δόντια μου δεν εί-
ναι ίδια μαργαριτάρια;

— Ναι, αποκρίθηκε ο Γιώρ-
γος.
— Και τα μαλλιά μου δεν
είναι χρυσαφένια στο φώς του
φεγγαριού;

— Ναι, ξαναλέει ο Γιώργος.
— Ό, Γιώργο μου, λέει εκεί-
νη. Μόνο έσυ ξέρεις να λες τό-
σο ποιητικά λόγια!

— Η ΕΚΔΟΣΗ του δαδυστάχαστου
συγγραφέως του κ. καθηγητού και
η γέννηση του δεύτερου παιδιού του
συνέπεσαν την ίδια μέρα. Ένας φί-
λος της οικογενείας σπεύδει την έπο-
μένη να συγχαρή τον πατέρα για το
εύτυχες γεγονός. Έκείνος, φυσικά,
δεν έχει στο νου του παρά μονάχα το
πνευματικό του τέκνο. Καί με πολλή
μετριοφροσύνη απαντά.

— Ναι... είμαι πολύ εύτυχης. Πρέ-
πει όμως να δηλώσω ότι δεν θα τα
έδωγα ποτέ πέρα χωρίς την πολυτι-
μη συνδρομή των δύο δοηδών μου.

— Η ΜΠΕΜΠΑ (5 χρονών)
ρωτάει τη μητέρα της:
— Είναι αλήθεια, μαμά, πως
ο Θεούλης μάς δίνει το καθη-
μερινό μας ψωμί;

— Ναι, πουλάκι μου.
— Και δε μου λες, είναι α-
λήθεια πως ο 'Αβ Βασίλης
μάς φέρνει τα παιχνίδια;
— Ναι, μαρό μου.
— Τότε, μαμά, τί τον θέλου-
με τον μπαμπά;

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Οι αυστηρότεροι κριτικοί εί-
ναι πάντα εκείνοι που ή δεν έπε-
χείρησαν ποτέ να κάνουν με πρω-
τότυπη εργασία ή, αν έτεχειρή-
σαν, άπέτυχαν.

Χάζιττ

Με τις λύπες συμβαίνει ό,τι
και με τις πατιόδες: κάθε άν-
θρωπος έχει τη δική του.

Σατωμπριάν

Το μίσος είναι ή κακία των μι-
κρών ανθρώπων.

Μπαλζάκ

"Αν ένας άντρας μπορεί να ό-
δηγή καλά ένα αυτοκίνητο όταν
φιλή μία γυναίκα, αυτό σημαί-
νει ότι δεν δίνει στο φιλί την
προσοχή που του πρέπει.

Ανώνυμο

Πλατωνικός έρωας: Το όπλο το
όποιο δεν ήξερες ότι ήταν γε-
μάτο.

Ανώνυμο

Δεν είναι όλοι για όλα.
Νησιώτικη παροιμία

Μπορεί κανείς να δρή γυναί-
κες που δεν είχαν στη ζωή τους
καμμία έρωτική περιπέτεια; άλ-
λά είναι σπανιότατο πράγματι
να δρή κανείς μία γυναίκα που
είχε στη ζωή της μόνο μία έρω-
τική περιπέτεια.

Λά Ροσφουκώ

Δίνε στο παιδί σου ένα γερό
χέρι έξω κάθε μέρα. "Αν έσυ
δεν ξέρης γιατί, εκείνο ξέρει.

Κινέζικη παροιμία

— Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ καλλιτέχνης
Σίγκα Βάζελεργκερ, 33 έτών, έφυγε ά-
πό το Σάλτσμπουργκ για τη Βιέννη
βαδίζοντας επάνω στα χέρια του. 'Υ-
πολογίζει ότι, με τον τρόπο αυτό, θα
διανύει κάθε μέρα άπόσταση 3—4 χι-
λιμέτρων και ότι θα φθάσει στην
αυστριακή πρωτεύουσα τον Σεπτέμ-
βριο. 'Ο Βάζελεργκερ έλπίζει να συγ-
κεντρώσει με τη θεαματική αυτή επί-
δειξη το ποσό που απαιτείται για την
ίδρυση ενός αθλητικού κέντρου για
παράλυτα παιδιά.

— ΣΤΗ Σοβιετική Ρωσία κυκλοφο-
ρούν σήμερα, εκτός από τις ρωσικές,
7357 έφημερίδες σε 60 διαφορετικές
γλώσσες και διαλέκτους. Για την έ-
ξυπνήτησή του άνογειωστικού κοι-
νού όλων των σοβιετικών δημοκρα-
τιών, έξεδόθησαν το 1956 14.321
βιβλία σε 40 διαλέκτους. Φυσικά,
τα περισσότερα από τα βιβλία αυτά
είναι προπαγανδιστικά.

— Η ΜΑΡΛΕΝΕ Νηήτριχ άπεφάσισε
να παραιτηθῆ του σχεδίου της να
γράψη τα 'Απομνημονεύματά της. Με
τις δύο πρώτες λέξεις ή πένα της
σκάλωσε. Είχε άρχίσει με τη φράση:
«Γεννήθηκα τό...».

— Η «ΠΙΟΝΕΡΣΚΑΓΙΑ ΠΡΑΒΔΙΑ»,
έβδομαδιαίο περιοδικό, είναι το μόνο
περιοδικό για παιδιά στον κόσμο,
που δημοσιεύει τακτικά ένα πολιτι-
κό άρθρο.

— Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ του 'Αζούλ
(Αργεντινή) παράδωσε στον σενόρ
Χοσέ Ραμόν Ούσαράλντε το αυτοκί-
νητο που του είχε κλέψει κάποιος πρίν
από 21 χρόνια. 'Ο σενόρ Ούσαράλντε
είχε αγοράσει τότε τ' άμάκι—μία
Φόρντ μοντέλο 1933— 3.000 πέζος,
ένώ σήμερα, παρά τη φθορά του, ά-
ξίζει 50.000 πέζος (υποτιμημένα).

— ΣΤΗΝ αγορά του Καλιάρι ('Ι-
ταλία), μία νοικοκυρά, ή κ. Σουλία
Μόντις, αγόρασε ένα ψάρι, αφού το
παζάρεψε πρώτα επί πολλήν ώρα, για-
τί εύρισκε την τιμή του ακριδή. 'Ο-
ταν έφθασε στο σπίτι της και το κα-
θάρισε, δρῆκε μέσα ένα κομμάτι χρυ-
σάρι βάρους 300 γραμμαρίων.

— ΔΕΚΑ χιλιάδες δολάρια ώρισε
μία έφημερίδα της Νέας 'Ορλεάνης
το έπαθλο ενός φωτογραφικού διαγω-
νισμού με θέμα «το ήλιώτερο πρό-
σωπο της 'Αμερικής». Νικήτης, με
μεγάλη πλειοψηφία, άνακηρύχθηκε ο
Τζο Ουίλκινς από το Τέξας. Χωρίς
να φαίνεται διόλου κακοκαρδισμένος
άπ' το νέο τίτλο του — άπειναντίας
με πρόδηλη υπερίσφαινα— ο Ουίλ-
κινς παρουσιάστηκε στα γραφεία της
έφημερίδας και είσπεραζε τα χρήμα-
τα. Άμέσως κατόπιν υπέβαλε μήνυση
έναντίον του διευθυντού της, ζητώντας
άποζημίωση διότι είχε γελοιοποιηθῆ
στα μάτια του κόσμου. Κέρδισε τη
δική κατορθώνοντας ν' άποδείξει ότι
η γυναίκα του είχε στείλει τη φωτο-
γραφία του, χωρίς τη δική του συγ-
κατάθεση. Τέσπασε άλλες 20.000
δολάρια. 'Απολογισμός: ο άνδρας
με το ήλιώτερο πρόσωπο της 'Αμε-
ρικής κέρδισε μέσα σε 45 μέρες
30.000 δολάρια.

— Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ "Ενγκελμπερτ
Μπρόντνι, του πανεπιστημίου της
Βιέννης, άνέφερε σ' ένα πρόσφατο έπι-
στημονικό συνέδριο ότι τα παπάρια
συγκεντρώνουν εις το σώμα τους ρα-
διενέργεια. Τα ψάρια και κυρίως τα
παπάρια έναποθηκεύουν την ραδιενέ-
ργεια όπως ένας συσσωρευτής την ή-
λεκτρική ενέργεια. Τα παπάρια μπο-
ρούν να γίνουν 15.000 φορές περισ-
σότερο ραδιενεργά από το νερό.

— Ο ΑΓΓΛΟΣ ήθοποιος Τζέιμς
"Εντουαρντς διάσπασε για το μακρό
μουστάκι του (μήκος: 25 εκατοστά),
έκρηψε από την έταιρία Λούντε να
του το ασφαλίση για πέντε εκα-
τομμύρια. 'Η έταιρία δέχθηκε υπό
τον όρον ότι ο Τζέιμς "Εντουαρντς
θα παύσει να καπνίζει.

— Ο ΕΑΒΙΣ Πρίσλεϋ, το είδωλο
του ρόκ-έντ-ρόλλ, υπέγραψε το ωραιό-
τερο συμβόλαιο στην Ιστορία του
αμερικανικού κινηματογράφου: 250.
000 δολάρια για ένα φίλμ συν 50%
επί των κερδών που θα άποφέρει ή ται-
νία.

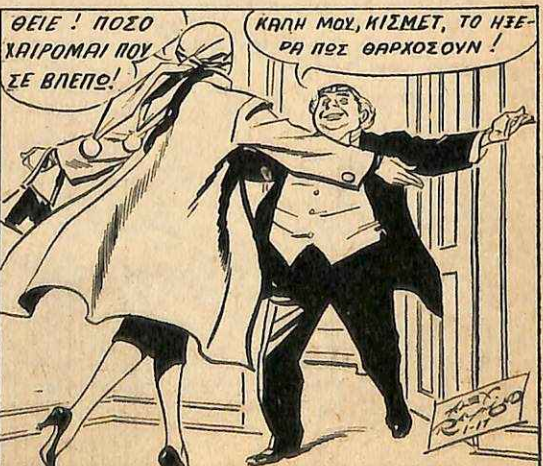
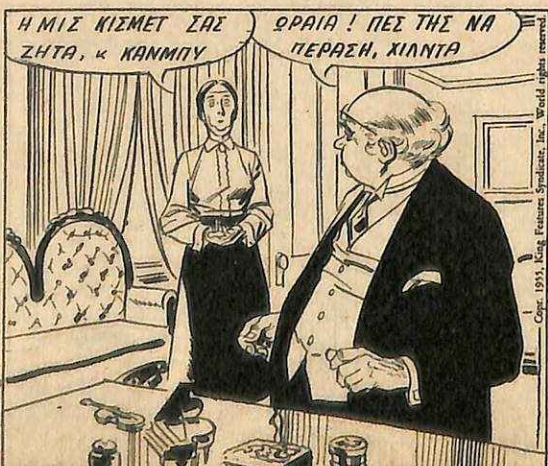
«Η ΠΛΑΤΗ» έχουν βαφτίσει οι κύ-
κλοι του Χόλλυγουντ την άνατέλλου-
σα στάρλετ Βίκι Ντούγκαν, σε άντι-
διαστολή με την Τζαίν Μάνσφελντ,
την όποια όνομάζουν «το στίθος».
Και ή Βίκι φροντίζει να ράθῆ έτσι
τις τουαλέττες της, ώστε να μην
άπογοιεύονται οι... άνάδοχοι της.

— ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ άνησυχεί: 475
καθολικοί προσκυλισθηκαν στον προ-
τεσταντισμό κατά το 1956.

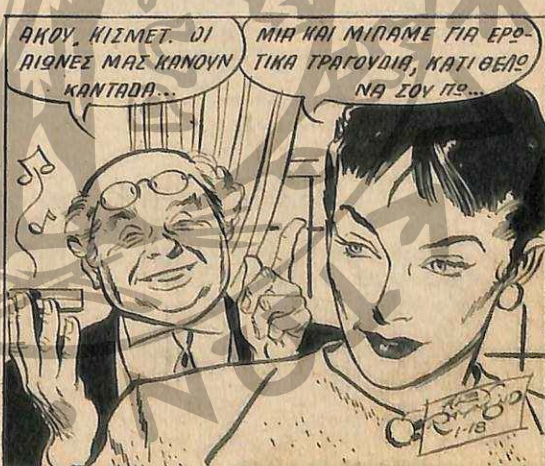
— ΑΣΣΟΙ στη διαφήμιση δεν υπάρ-
χουν μόνο στην 'Αμερική, αλλά και
στην 'Ιαπωνία. Ένα κατόστημα του
Τόκιο δημοσίευσε, στις έφημερίδες
την ακόλουθη διαφήμιση. «Επισκεφθή-
τε τα καταστήματά μας! Θα σας ύ-
ποδεχθούμε με έξαιρετική ευγένεια.
Οι υπάλληλοί μας είναι τόσο φιλοφρο-
νητικοί και περιποιητικοί, όσο ένας
που δεν έχει πρόβια για την κόρη του
και ψάχνει να βρή σύζυγο. Θα σας
χαϊρετούμε πάντοτε όπως χαϊρετά
κανείς τις άκτινες του ήλιου που φω-
τίζουν τον όρανό ύστερ' από μία
δροχερή μέρα!»

— Ο ΝΟΡΜΑΝ Ντόυλ, κρατούμενος
των φυλακών του Σάν Φραντσίσκο,
αφού κατάρθωσε να διαπτεύσει έπέ-
τυχε και τούτο το πρωτόφανές: 'Επί
μία έβδομάδα περιφερόταν έλεύθερα
στας δρόμους της πόλεως με το κε-
φάλι έυρισμένο και με τη ριγωτή στο-
λη του φυλακισμένου και είχε λε-
πτά. 'Ο έφευρετικός Ντόυλ είχε κρε-
μάσει επάνω στο στήθος του μία πι-
νακίδα με την επιγραφή: «Έρρανος ύ-
πέρ των άπολυμένων εκ των φυλα-
κών»!

Ρip Κίρμπυ

Ρip Κίρμπυ

Η Ζωή μας

...άν οι τρόποι μας ήταν, συχνά, πιο καλοί.

* Με χαρά διεπίστωσα πως τα δσα έγγραφα την προπερασμένη φορά για την «Εστιατορική τέχνη» εξετιμήθηκαν από πλήθος φίλων της στήλης αυτής. Γιατί τα λεχθέντα δεν αφορούσαν φυσικά μόνον τον κ. Γεράσιμον Γαλιατσάτο. Ήσαν επίσης ένα είδος τιμητικής προσφοράς και προς όλους τους άλλους συναδέλφους του, που έχουν δημιουργήσει μίαν αξιόλογη παράδοση στην Ελλάδα — αρχίζοντας από τον Μελέτιο Λαζαρόπουλο, ο οποίος ήταν όχι μόνον «μαίτρ», αλλά και φίλος στενός όλων των εκλεκτών προπολεμικών Αθηναίων. Μα κι ο Μήτσος Παναγιωτόπουλος του «Ατενέ», κι ο Γιώργος Γαλιατσάτος, κι ο Σάββας Οικονόμου, κι ο Θανάσης Φωτιάδης, κι ο Φάρφαρης, κ' οι αρχιθαλαμηπόλοι των μεγάλων μας υπερωκεανίων και των άλλων σκαφών της εκλεκτής επιδοτηγού μας ναυτιλίας, είναι από τους συμπαθέστερους ανθρώπους που συναντά κανείς σε τούτη τη στενόχωρη ζωή του άκανθοφόρου ελληνικού χώρου, όπου το γέλιο, το μειδίαμα, η ευγένεια, οι καλοί τρόποι μοιάζουν πολλές φορές άνηθ πανάκριβα ενός απρόσιτου, στους πολλούς, ανθοκηπίου.

* Μη γελιομάστε. Κάτι τέτλια χρήσιμα βιβλία σπανίζουν στην κατά τα άλλα πλουσιωτάτη λογοτεχνική μας παραγωγή. Κι όμως τώρα που με κάθε τρόπο πρέπει να πλουτίσουμε τον ξενοδοχειακό μας όπλισμό, ώστε να είναι σε θέση ν' ανταποκριθεί στις νέες απαιτήσεις της μεταπολεμικής τουριστικής μας εξελίξεως, βιβλία σαν την «Εστιατορική τέχνη» θάπρεπε νάναι περισσότερα και εκτενέστερα.

* Κι όχι μόνο πάνω σε θέματα καθαρώς τεχνικά, αλλά και σε θέματα θεωρητικώτερα. Γιατί εκείνο που προέχει τη στιγμή αυτή είναι ν' αποκτήσουν οι ξενοδοχειακοί υπάλληλοι, μα και οι σερβιτόροι γενικά σ' όλη την Ελλάδα, περισσότερη αντίληψη της αποστολής των και περισσότερη αυτοπεποίθηση στις δυνατότητες του επαγγέλματός των.

* Δεν μου έμεινε όμως χώρος την περασμένη φορά για να εκταθώ εδώ σε μία άλλη άποψη του θέματος. Στους κακούς τρόπους με τους οποίους πολλοί από τους πελάτες ξενοδοχείων και εστιατορίων συμπεριφέρονται απέναντι στους καθημερινούς αυτούς φίλους μας.

* Κυρία μου, έσεις που περιμένετε ευγένεια απέναντί σας, στο κάθε σας θήμα και στην κάθε σας εκδήλωση, δεν λησμονείτε, ελπίζω, πως η ευγένεια είναι ανταντακλαστική. «Αν την επιθυμείτε, δημιουργήστε την...» Από σας εξαρτάται.

* Έχετε προσέξει π.χ. με τί τρόπο μιλούν ώρισμένοι Αθηναίοι στα γκαρσόνια, στους οδηγούς των ταξί, σ' όλους τους άλλους παράγοντες των επαγγελματιών κοινής ωφέλειας, που είναι ταγμένοι να εξυπηρετούν το σύνολο;

* Ο απαράδεκτος εκείνος ενικός (που χρησιμοποιούν ακόμη και οι πρόεδροι των δικαστηρίων μας), κακά τα ψέματα, διμιοιούργει τον ενικό και εκ μέρους του άλλου.

* Κ' εκείνα τα παλαμάκια και τα «ψίτ» και τα «βρέ» κ' οι προστακτικές που δεν συνοδεύονται με ένα «παρακαλώ», πως περιμένετε να δημιουργήσουν το κλίμα της προσκαίρου κοινής συνεργασίας που πρέπει να χαρακτηρίζει τις σχέσεις πελάτου και σερβιτόρου, επιβάτου και οδηγού, εξυπηρετούμενου και εξυπηρετούμενου;

* Πως είναι όρθον ν' αποτεινεται κανείς σ' ένα σωφέρ, σ' έναν πωλητή, σ' ένα γκαρσόνι; Ο όρθότερος τρόπος, φαντάζομαι, είναι ένα «άγαπητέ» ή «άγαπητέ μου» (Ο κ. Μαρκεζίνης και οι της σχολής του θα έλεγαν, φυσικά, «φίλτατε»).

* Αλλά και τί πρέπει να έχη ο πελάτης υπ' όψη του όταν συνεργάζεται με έναν «περιποιητή»;

* Ότι έχει κι αυτός τα τεχνικά του προβλήματα, ότι έχει πίσω στην λάντζα και στην κουζίνα βασιλεύουν συνθήκες που ο πελάτης ελάχιστα υποπτεύεται, ότι υπάρχει και κάποιος ιδιοκτήτης σ' αυτήν την υπόθεση, ο οποίος υπενθυμίζει συνεχώς στους υπ' αυτόν ότι αποστολή τους είναι να διατρέφουν τον πελάτην, αλλά όχι και να τον υπερασπίζονται.

* Ευγένεια, λοιπόν, κυρία μου, και επιείκεια, και κατανόηση των ανθρωπίνων αδυναμιών. Το ότι βρεθήκαμε στον κόσμο αυτόν αποκλειστικά για να ικανοποιούμε τις επιθυμίες σας είναι αναμφισβήτητο, —άλλ' αυτό δεν σας απαλλάσσει από την υποχρέωση να χρησιμοποιήτε τον πληθυντικό, στις σχέσεις σας με τους ύφισταμένους σας.

* Και στις άλλες σας σχέσεις;

* Ναι, κάτι που θα έπρεπε να θίξουμε σε μίαν άλλη ευκαιρία...

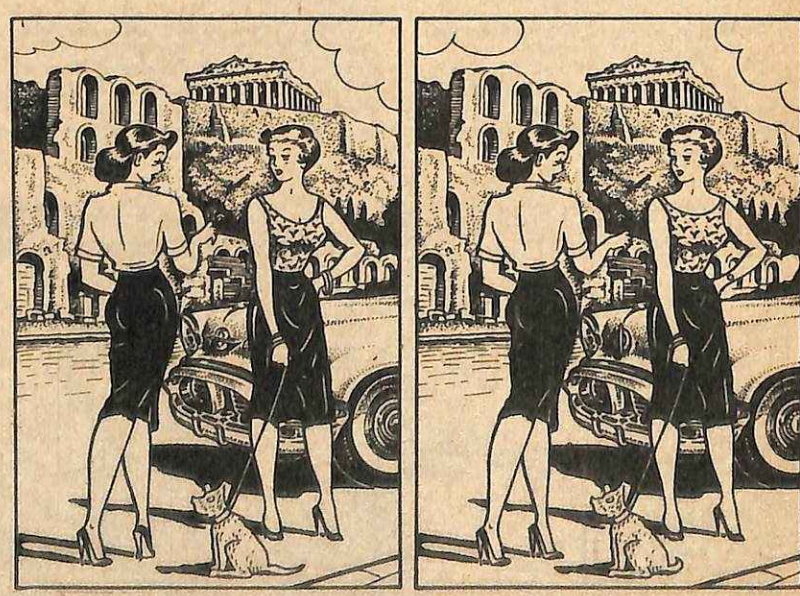
Index

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 9 έως 15 Ιουνίου 1957

- ΚΡΙΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου: Να μη ξαναγυρίσετε στο παρελθόν. Όλα πρέπει να πάρουν καινούργια μορφή. Οι άνθρωποι δεν ζουν με τις αναμνήσεις. Δημιουργούν καταστάσεις. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 5.
- ΤΑΥΡΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-20 Μαΐου: Να ζήσετε και λιγάκι την ζωή σας. Όλα τα πράγματα πρέπει να γίνονται με μέτρο. Μη ξεχνάτε πως η πολλή δουλειά τρώει τον αφέντη. Προσοχή. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 6.
- ΔΙΔΥΜΟΙ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 Ιουνίου: Να επιδιώξετε τις ικανότητές σας. Είναι καιρός ν' αντικρύσετε τ' αποτελέσματα των πολυτών προσπαθειών σας. Τα άστρα ευνοούν κάθε προσπάθεια. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 9.
- ΚΑΡΚΙΝΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου: Να γίνετε περισσότερο ελαστικός. Τα μεγάλα λόγια δεν βοηθούν στην ζωή μας. Μη πικραίνετε τους ανθρώπους που αγαπάτε. Θα σας φέρουν μεγάλη χαρά κάτι γράμματα. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 5.
- ΛΕΩΝ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου-22 Αυγούστου: Για μία ακόμη φορά αποδείξετε πως έχετε ικανότητες. Θα παραδεχθούν ακόμη και οι έχθροι σας ότι είσθε άνθρωπος με μεγάλη αξία. Επιτυχίες παντού. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 4.
- ΠΑΡΘΕΝΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπρίου. Όλοι οι δρόμοι θ' ανοίξουν στο διάβα σας. Καμιά δυσχέρεια δεν μπορεί πλέον να εμποδίσει την μεγάλη σας επικράτηση. Θα σαρώσετε κάθε παγίδα που θα σας στήσουν. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 7.
- ΖΥΓΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 Οκτωβρίου: Μάθετε να συγχωρείτε τους ανθρώπους, όπως σας ευχαρίστησαν κ' έμειναν στο παρελθόν. Τα λάθη γίνονται πάντοτε. Εξαρτάται από μάς τους ίδιους ή εξ' αλλοίως. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 2.
- ΣΚΟΡΠΙΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Μη μπλέκετε μόνοι σας τα πράγματα. Υπάρχει πάντοτε καιρός για τους ανθρώπους που θέλουν να διορθώσουν καταστάσεις. Να έργασητε με κάποιο ενδιαφέρον. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.
- ΤΟΞΟΤΗΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Μη εκπλαγείτε μ' αυτά που θα ακούσετε από πολλούς αγαπητά σας πρόσωπα. Θα μπορέσετε να επιτύχετε χωρίς εις την υποστήριξη ενός πολύ ισχυρού προσώπου. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 1.
- ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 Ιαν.: Έχετε το δικίο με το μέρος σας. Μην είσθε όμως αδιάλλακτος. Να φροντίζετε εις το μέλλον να έχετε τα νώτα προσταγμένα καλύτ.ρα. Να έχετε θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 3.
- ΥΔΡΟΧΟΟΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: Κάποια καινούργια γνωριμία θα σας βοηθήσει να εξακριβώσετε κάποιο αισθηματικό σας λάθος. Πρέπει να πάρετε μόνος σας την μεγάλη απόφαση. Θα επιτύχετε. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 5.
- ΙΧΘΥΕΣ.**—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβ.-20 Μαρτίου: Αν και το αποφασίσατε κάπως άργα, καλύτερα να καθορίσετε τις απόψεις σας το ταχύτερον. Σ' αυτές τις υποθέσεις όποιος τελειώνει πρώτος είναι κερδισμένος. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 9.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 11 σημεία. Μπορείτε να το βρείτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Μιά τέτλια φω-ή άπαντά, σε κείνον που ζητεί την ώρα... από τον ΟΤΕ!
- Το παρά μίαν φάγωμα δηλοί το έλλο... φρασολογικός.
- Διάσημος κοινοβουλευτικός ρήτωρ της Αγγλίας του ΙΗ' αιώνα, ενάριθρος — Αρχικά ύπουργείου — Του Ιριδίου χημικών σύμβολων.
- Το πρωτότοκος λυκιδεύς (Ιδωμ.) — Γερμανός ζωγράφος (σημαίνει πελαργός... γερμανιστί).
- Φίλυδρον δένδρον (δην.) — Εκβάλλει μ' ένα δέλτα στην Αβριατική — Αριθμός, όπτι κός.
- Η κατά Πτολεμαίον δνομασία της Κέας — Αυτή είναι μία των συμπαθεστέρων μορφών της όμηρικής Όδυσσείας (ατ.).
- Έχθροι των Αιγυπτίων...
- Λιπαρόν έκκριμα μικρών αδενίσκων του δέρματος — Αρχικά έθνικου Ιδρύματος, άτιστρόφως.
- Γνωστή όπερα — Βασίλειος και Ιερέυς της Νουμιδίας, την χώραν του οποίου ήγόρασεν η Διδώ.
- Πενική άναφορικής άνωτωνομίας — Τα μη δύναμεια να πληγώθουν — Νημάτιον.
- Ύπηρε το όχυρον φρούριον των Μεσσηνίων και κατά τον τρίτον Μεσσηνιακόν πόλεμον (γεν.) — Σύδεσμος έλλά και χρονικόν έπίρρημα.
- Βουιό της Αρκαδίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Είναι, δυστυχώς, φύσει ό Ρωμηός.
- Έκ του λατινικού πλασθείς όρος προς χαρακτηρισμόν της εννοίας ής απήλαυον εκ μέρους ένίων Παπών οι άναφιοί και άλλοι συγγενείς των.
- Έπί υποζυγίων, ό λακτιζών (δην.) — Άνθη.
- Τα άχρηστεύει ή νηνεμία — «Τ'... έπτό μικρό άγκυλώ εις» λέγει μία παροιμία μας.
- Προστακτική που άποτείνεται προς τά... κάτω άρα — Άπαραιτήτα εις την ύφαντικήν (γεν.)
- Ξενικόν μέτρον έπιφανεία — Το δούτον της όμοπλάτης (δην.) — Άρσφ στρατηγός κτίσας το Παλαιόν Κάβρον (άντιστρ.)
- Μελλοντικών — Συναινεί... γαλλιστί — Είς εκ των μικρών λεγομένων προφητών.
- Όπαροφόρον δένδρον, άντιστρόφως (καθαρ.) — Το μεταχειρίζεται πολύ ό κρεοπώλης (δην.)
- Ό νέος σύζυγος... της Ελί-ζαμπέτ Ταιήλορ — Μία των ίληρηίδων, κόρη της Νηρηίδος, μνημονευομένη και εις την Ιλιάδα
- Παραπόταμος του Δουνάβεως — Το Κίεβον όπως το λέει... οι Ρώσοι.
- Έχει άναριθμητα ή Αθήνα — Από το του Αδώνιδος άνεψύ ή άνεμνίη.
- Μεγαλοκυρία, ενάρθρως.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό κώντοτε, τετράγωνο, οριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε.

Σημειώσατε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρητε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Α	Λ	Α	Φ	Ε	Λ
Ι	Η	Ρ	Κ	Γ	Τ
Ω	Σ	Α	Γ	Α	Η
Τ	Ν	Ο	Μ	Λ	Ρ
Α	Ι	Ν	Ε	Ι	Ε
Κ	Δ	Κ	Ο	Σ	Π

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέσατε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

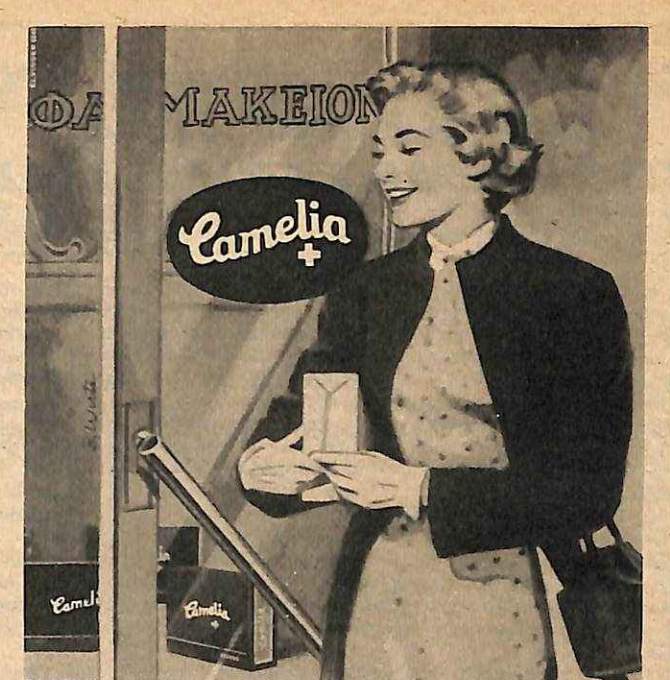
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Όταν έχετε ανάγκην ιδιαίτερας προφυλάξεως ειδικώς αποτελεσματικής...
Η «CAMELIA», δα σας εξασφαλίζει:
Ανεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια.
Είναι πρακτική και οικονομική
Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να έργασθτε, να διασκεδάσετε να έχετε το αίσθημα της αυτοπεποίδησεως.

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΜΕΛΙΑ
Ζητήσατέ την μόνο με μία λέξη ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακετο ή Κατάστημα γυναικείων ειδών και δα έχετε διακριτικό το γνήσιο μπλέ κουτί της «CAMELIA».

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΩΠΟ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε.
ΓΡΑΦΕΙΑ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ Α. ΣΥΓΓΡΟΥ 73-ΤΗΛ. 91.169
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ «ΑΛΕΤΑ» Ε.Π.Ε., ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ. 611774

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΜΕ ΦΙΛΤΡΟ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΜΑΣ

Η νέα παραγωγή των «Αφών Παπαστράτου»

Δέν έχουν περάσει παρά ελάχιστα χρόνια από τότε που η αμερικανική βιομηχανία σιγαρέττων έχανε ξαφνικά το 10% της ετήσιας καταναλώσεώς της, με ευνόητα αποτελέσματα για την παραγωγή. Για την ιστορία σημειώνουμε ότι το 10% της ετήσιας καταναλώσεως σιγαρέττων στην Αμερική ισοδυναμεί με την συνολική καταναλώση σιγαρέττων επί μια τετραετία στην Ελλάδα.

Αιτία της εξοσημείωσης αυτής μειώσεως στάθηκε, την εποχή εκείνη, η έκστρατεια κατά του καρκίνου και η ύπνωση που διατυπώθηκε ότι το κάπνισμα είναι ένας από τους παράγοντες που μπορούν να προκαλέσουν την επάρατη αυτή ασθένεια. Έτσι, ο δλον τόν κόσμο, οι καπνιστές, ανέκρουσαν πρύναν, άλλοι σταματώντας τελείως το κάπνισμα και άλλοι μειώνοντας λίγο ή πολύ την καταναλώση σιγαρέττων.

Οι καπνοβιομηχανίες για ν' αντιδράσουν και ν' εξουδετερώσουν την φοβία του καπνιστικού κοινού, άπεφάσισαν ν' προσφέρουν στην καταναλώση έναν νέο τύπο σιγαρέττων που παρείχε μια μεγαλύτερη εξασφάλιση κατά των θλαπτικών συνεπειών του καπνίσματος: Το σιγαρέττο με φίλτρο.

Στά συνήθη, δηλαδή, στρογγυλού σχήματος τσιγάρα, που παράγονται από το σύνολο των ξένων βιομηχανιών, προστεθή στη θέση του έπιστομίου ένας μικρός κύλινδρος από ειδικό χαρτί, που είχε την ικανότητα ν' αλχημολογίση ένα μέρος από την νικωτίνη και τις άλλες επιβλαβείς ουσίες που περιέχει ο καπνός ή που παράγονται με την καύση του.

Τα αποτελέσματα της καινοτομίας ήταν εκπληκτικά, ιδιαιτέρως ως προς την εύκολια με την όποια η καταναλώση δέχθηκε το νέο είδος. Μέσα σε δυό χρόνια, το νέο σιγαρέττο άρχισε ν' εκτοπίζει τόν συνήθη τύπο και ν' κερδίζει το χαμένο έδαφος. Σήμερα, στις Ηνωμένες Πολιτείες το σιγαρέττο με φίλτρο καλύπτει τά 37% της καταναλώσεως. Στην Γερμανία, μέσα στο ίδιο διάστημα, το φίλτρο κατέλαβε τά 34%, στην Ελβετία η καταναλώση του παρουσιάζεται ακόμη μεγαλύτερη και φθάνει τά 64% του συνόλου. Τέλος, στη Νότιο Αφρική το σιγαρέττο με φίλτρο αντιπροσωπεύει τά 70% της καταναλώσεως.

Η καθιέρωση του σιγαρέττου με φίλτρο στην Ελλάδα βρίσκεται ήδη στο δρόμο της πραγματοποιήσεως και φαίνεται ότι, παρά τά εμπόδια που συναντά, σύντομα θα τεθή στη διάθεση του κοινού.

Ηδη η βιομηχανία σιγαρέττων Παπαστράτου διαθέτει δυό από τις ειδικές μηχανές που χρειάζονται για την παραγωγή τσιγάρων με φίλτρο και που κοστίζουν αρκετές εκατοντάδες χιλιάδων δραχμών. Δεν άπομένει παρά η τελική συμφωνία με τούς αρμοδίους κρατικούς παράγοντες για ν' άρχισή άμέσως η παραγωγή με ρυθμό 500.000 τσιγάρων την ημέρα από κάθε μηχανή. Το σύνολο της παραγωγής άρχικώς δεν θα ξεπεράσει δέκα τς 25.000 κιλά τόν μήνα —ση και η δυνατότης παραγωγής τών δυό μηχανών— σιγά-σιγά όμως τó ποσόν αυτό θα αύξηθι για ν' αλχυη μεγαλύτερο ποσοστό της μηνιαίας καταναλώσεως που φθάνει τς 900.000 κιλά.

Επειδή δέκα τς σιγαρέττα επιβαρύνονται γενικά με ύπερογκη φορολογία, θα μπορούσε ν' α μειωθή κάπως ο φορολογικός συντελεστής στην περίπτωση αυτή, ώστε ν' ά διευκολυνθι η παραγωγή τσιγάρων με φίλτρο, που έχει άσφαλως πρόσθετες επιβαρύνσεις. Και οι επιβαρύνσεις αυτές δεν φαίνεται ν' είναι σχήμα λόγου, αν ληφθι υπ' όψη ότι έκτος από την πρόσθετη άξία του φίλτρου υπάρχει και η άποψη ότι για την παραγωγή σιγαρέττων με φίλτρο όχι μόνον δεν είναι δυνατή η χρησιμοποίηση καπνών κατώτερης ποιότητας, άλλ' ότι έξ αντίθετου χρειάζονται καπνά καλύτερας, από τις χρησιμοποιούμενες, ποιότητος. Έκείνο που ένδιαφέρει πάντως τó καταναλωτικό κοινό είναι ν' μην επιβαρυνθι τó σιγαρέττο με φίλτρο πολύ, ώστε ν' είναι προσιτό από ευρύτερα, κατά τόν δυνατόν, στρώματα λαού.

Εκ παραλλήλου υποστηρίζεται ότι η μικρή μείωση τών φορολογικών συντελεστών στην περίπτωση του σιγαρέττου με φίλτρο, δεν πρόκειται ν' μειώση την απόδοση της φορολογίας του καπνού. Αντίθετα, μάλιστα, λέγεται ότι θα υπάρξη πρόσθετον έσοδον από την αύξηση της καταναλώσεως και την μετάταξη καπνιστών από κατώτερες σε ανώτερες, άρα και άκριβότερες, ποιότητες σιγαρέττων.

Και τούτο γιατί, όπως είπαμε παραπάνω, για την κατασκευή σιγαρέττων με φίλτρο, που θα έχουν στρογγυλή φόρμα, χρειάζονται καπνά καλής ποιότητος. Στην αντίθετη περίπτωση τó σιγαρέττο θ' ά δειάξη.

Εξουδετερώνει, όμως, άραγε, τó νέο σιγαρέττο τούς κινδύνους που πιστεύουν πολλοί ότι προέρχονται από τó κάπνισμα; Η ύποδοξη τού σιγαρέττου με φίλτρο από τó ξένο κοινό που είναι γνωστό πόση εύαισθησία δείχνει στα ζητήματα που άφορούν την υγεία, είναι μία σοβαρή άπόδειξη. Πολλοί, άλλωστε, ειδικοί γιατροί και υγιεινολόγοι, ύποστηρίζουν ότι τó φίλτρο μειώνει κατά 50% τούς κινδύνους αυτούς.

Η εισαγωγή του απαραίτητου φίλτρου προβλέπεται ν' γίνη από τόν Έλβετία, όπου και παράγεται, χωρίς ν' άποκλείεται για τó μέλλον η κατασκευή του φίλτρου αυτού στην Ελλάδα.

Όσον άφορά την συσκευασία τών σιγαρέττων με φίλτρο στην περίπτωση που θα πραγματοποιηθι η παραγωγή του και στην Ελλάδα, προβλέπεται ότι τó κουτί άρχικώς θα έχει περίπου την ίδια μορφή με τά σημερινά, για ν' α καταλήξη, βαθμίδόν, στά συρταρωτά κουτιά που χρησιμοποιούνται από την άγγλική σιγαροβιομηχανία. Πάντως σε καμμία περίπτωση δεν θα χρησιμοποιηθι συσκευασία άμερικανικού τύπου, γιατί τά έλληνικά καπνά είναι εύαισθητα σε ώρισμένους κλιματικούς παράγοντες.

Πού πρέπει ν' α παραθερίσετε

ΕΝΑΣ ΒΙΟΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΟΣ, ΕΝΑΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΚΑΘΟΔΗΓΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΠΩ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΟΥΝ ΠΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΚΑΙ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤ'ΑΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΜΗΝΩΝ

Η άλλαγή πάντως είναι άπαραίτητη για όλους

Ψυχολόγος:

Πάντως, κανείς δεν μπορεί ν' άξε-ρη την αντίδραση τού οργανισμού του σε κάθε κλίμα, χωρίς ν' ά τó δοκιμάση. Γιατί υπάρχουν και πολλοί νευρικοί άνθρωποι, που ξεκουράζονται άπ' τή θέα της θάλασσας και τής άπεραντοσύνης της, ενώ οι ψηλές βουνοκορφές τούς κάνουν ν' αισθάνονται κατάρπωση και μελαγχολία. Πολλές μύτερες βρίσκουν στην άκρο-θαλασσία τήν καλύτερη ψυχική ξεκούραση, ενώ τά παιδάκια τούς παίζουν άφως δάκλκλρες ήσυχια στην άμμουδιά.

Παθολόγος:

Στή θάλασσα πρέπει ν' α πηγαίνουν κατά προτίμηση νέοι, υγιείς και δυνατοί άνθρωποι, που μπορούν ν' άπομείνουν τó θαλασσινό κλίμα και που αισθάνονται μία έλξη προς τó θαλασσινό στοιχείο. Όσοι πάσχουν ή έχουν πάθει φυματίωση τών πνευμόνων δεν πρέπει ν' α πηγαίνουν στη θάλασσα, αλλά στó βουνό (σε μέτριο ύψος). Αυτό ίσχυει ιδιαιτέρως για τά παιδιά που έχουν άδενωπάθειες και πρωτογενείς φυματίώσεις. Τó κλίμα τού βουνού συνιστάται επίσης για όλες τις περιπτώσεις άσθενείων τού αίματος, άναμια κλπ. Στά κατευθυνστικά κλίματα πρέπει ν' α πηγαίνουν κι όσοι πάσχουν από ρευματισμούς, άρθριτικά, κλπ. Τό ίδιο ίσχυει για όλες τις χρόνιες άρρώστιες (ιδίως της καρδιάς και τών άγγείων), που δεν άνεχονται μία πρόσθετη επιβάρυνση τού οργανισμού. Έπίσης οι ήλικιωμένοι, τά άσθενικά παιδιά κ' οι άναρρωνόντες πρέπει ν' α προτιμούν τó βουνό. Πάντως, κάθε περίπτωση χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή, γιατί εκείνο που για έναν οργανισμό άποτελεί άπλως διεγερτικό, δηλαδή υγιεινό παράγοντα, μπορεί για τόν άλλον ν' είναι κουραστικό.

Βιοκλιματολόγος:

Τό ιδεώδες κλίμα είναι τó μέτριο ύψος (400-900 μέτρα), ύπό τόν όρο ν' ά υπάρχουν πικνά δάση, που ν' α προσφέρουν προστασία εναντίον της μεγάλης ζέσης και τού άέρα. Στó ύψος αυτό υπάρχει, ως ένα σημείο, κι ο διεγερτικός παράγον (άέρας-

ζεται

Βιοκλιματολόγος:

Η βιοκλιματολογία διακρίνει άνάμεσα σε υγιεινό και έκουραστικό κλίμα. Τό δεύτερο με την άδιάκοπη «ύπερφόρτωση» της λειτουργίας ώρισμένων όργάνων, μπορεί ν' ά προκαλέση σοβαρές διαταραχές της υγείας, ενώ τó πρώτο, αντίθετως, διευκολύνει τις λειτουργίες και ξεκουράζει τó σώμα.

Τό υγιεινό κλίμα υποδιαιρείται σε «κατευθυνστικό» και «διεγερτικό». Λ. χ., τó κλίμα τού μέτριου ύψους άναπαύει τόν οργανισμό, ενώ τó «διεγερτικό» κλίμα της θάλασσας ή τού γερτικού κλίμα της θάλασσας ή τού πολύ ψηλού βουνού άναγκάζει τά άφωρα όργανά του ν' έντεινουν, ως ένα σημείο, τή λειτουργία τους.

Παθολόγος:

Πράγματι, υπάρχουν οργανισμοί που χρειάζονται αυτή τή «διέγερση», αυτή την έντατική λειτουργία ώρισμένων όργάνων, που λείπει άπ' τή σημερινή πολιτισμένη μας ζωή. Με τó «διεγερτικό» κλίμα ο οργανισμός συνθιθι στις άλλαγές τις θερμοκρασίας, στην ύγρασία, στα ρεύματα. Αυτή η έξάσκηση δημιουργεί τήν άπαραίτητη «σκληραγωγία» εναντίον τών κρυολογημάτων και τών καταρροϊκών φλεγμονών τών βρόγχων και τών ανωτέρων άναπνευστικών όδών. Έπίσης, τó «διεγερτικό» κλίμα δυναμώνει τó νευροφυτικό σύστημα εναντίον μερικών άσθενειών τού πολιτισμού, όπως, λ.χ., της χρόνιας δυσκοιλιότητος. Για πολλούς άπ' τούς κατοίκους τών μεγάλων πόλεων, αυτό τó «μαστίγωμα» της λειτουργίας τών διαφόρων όργάνων άποτελεί άληθινή κούρα ξανεινώνματος.

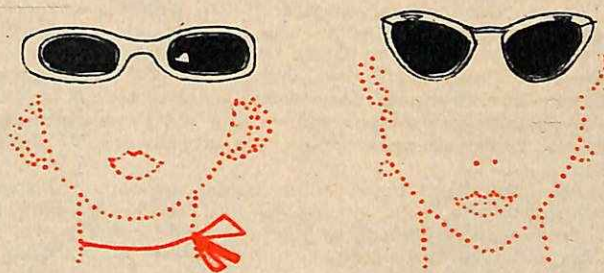
Βιοκλιματολόγος:

Πραγματικά, τó κλίμα τών μεγαλόπολεων είναι πάντα κουραστικό κι ο για τόν οργανισμό. Η έλλειψη άρκετού ήλιου ένεργει δυσμενώς στις λειτουργίες της άνταλλαγής της ύλης και στη βιοχημική σύσταση τών διαφόρων όργάνων. Ό άέρας, μολυσμένος άπ' τή σκόνη και τις έξατμίσεις τών αυτοκινήτων, τούς καπνούς τών έργοστασίων, κλπ, κουράζει άρκώς τ' άναπνευστικά όργανα. Ό κάτοικος της μεγαλόπολεως χρειά-

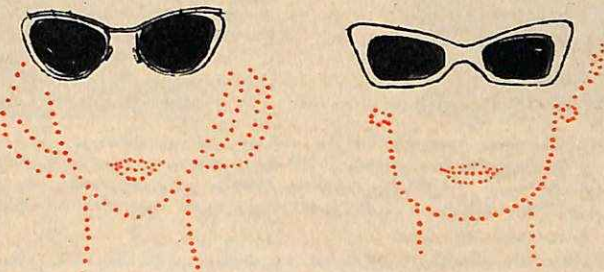
ΔΙΑΛΕΞΤΕ ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ

Τό σχήμα του και τó χρώμα τών μαλλιών
όδηγός για τήν καλαίσθητην έκλογή

Διαλέγοντας τά γυαλιά τού ήλιου που θα φορέσετε τó καλοκαίρι, κάντε δ,τι θα κάνετε αν πηγαίνατε ν' αγοράσετε ένα καπέλλο: Προσέξτε τó σχήμα τού προσώπου σας και τó χρώμα τών μαλλιών σας.

1. ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΠΡΟΣΩΠΟ: Προτιμήστε τó όρθωγώνιο σχήμα, χωρίς καμπύλες.
2. ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΡΙΟΜΒΩΔΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΟ: Διαλέξτε γυαλιά φαρύτερα άπ' τά μήλα τού προσώπου σας.

3. ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΤΡΙΓΩΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΟ: Λεπτός σκελετός, για ν' είναι άνάλογο τó επάνω μέρος τού προσώπου με τó κάτω.
4. ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ Ή ΟΡΘΟΓΩΝΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟ: Σκελετός με γωνίες προς τά επάνω, στρογγυλεμένους προς τά κάτω. Αυτό τó σχήμα άπαλύνει τις γωνίες τού προσώπου.

5. ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΠΡΟΣΩΠΟ ΟΒΑΛ: Μπορείτε ν' α φορέσετε δ,τι γυαλιά θέλετε, ακόμα και σκελετό λοξό και μυτερό.
6. ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗ ΜΥΤΗ: Φροντίστε ν' είναι ο σκελετός άρκετά μεγάλος στó κέντρο, για ν' α μετριάξη τήν έντύπωση τού μάρκους.

7. ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΗ ΜΥΤΗ: Σκελετός λεπτός, με πολύ στενή και ψηλή γέφυρα, για ν' ά κάνει τή μύτη ν' φαίνεται μακρύτερη.
8. ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ, ΣΤΡΟΓΓΥΛΑ ΜΑΤΙΑ: Σκελετός που ν' α πλαταίνει προς τούς κροτάφους, ίσιος στó κάτω μέρος.

Ο ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ νέος πρωταγωνιστής 'Αλέκος 'Αλεξανδράκης, ο οποίος και έφετος θα παίξει επικεφαλής προσωπικού θιάσου εις το θέατρο «ΓΚΛΟΡΙΑ» της πλατείας 'Αγιάμων. 'Ο 'Αλεξανδράκης κάνει έναρξη της έφρετινης σαιζόν με τὸ ἔργον τοῦ Ρομπέρτ Χοστέιν «'Η ἔκρη ἐντόλη», κατὰ σκηνοθεσίαν Δημ. Μυράτ.

Παραθυρήνια...

ΘΗΡΙΟΔΑΜΑΣΤΗΣ δὲν εἶναι ἀπεβίβη ἀπὸ τὰ πράγματα—ὁ ἥρωας τοῦ Στέφανου Φωτιάδη τὸν ὅποιον ὑποδύεται ὁ Μίμης Φωτῶπουλος στὸ θέατρο Σαμαρτζή, ἀλλ' ὁ... ἴδιος ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου. Γιατὶ πραγματικὰ ὁ κ. Φωτιάδης Σαμαρτζῆς εἶχε γίνῃ σ' ἀλήθεια «ἄφρο» ὅταν πρωταγωνηγέδῃ ἐπὶ τὴν ἐπαίετο στὸ «ἄφρο» ἀπὸ τὸν 'Ηλίουπουλο ἢ ἄλλῃ κωμῳδίᾳ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ «Θηριοδασμοῦ». Ἐν τούτοις ὁ κ. Φωτιάδης ἐπέτυχε τελικὰ νὰ τὸν βαμίσῃ... Μετὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ πρώτου ἔργου, ὁ θεατρὼν τῆς ὁδοῦ Καρόλου, εἶναι γεγονός, ὅτι δαμάσθηκε καὶ ἡρέμισε. 'Η «δική» ἐν τούτοις ἐξακολούθησε. 'Αλλ' ἦταν πιά ἕνα εἶδος μικρᾶς συνωμοσίας καὶ συμπαγινίας. 'Η ἐπιθεωρογραφία διὰ τὴν προσφύγη στὸν εἰσαγγελεῖα ἐκρίθη—καὶ δικαίως—ὅτι ἀποτελοῦσε διαφημιστικὸ θόρυβο, ἐμπρηστικὸ καὶ διὰ τὰ δύο ἔργα. Συνεχίσθηκε, λοιπόν. Καὶ ἀφού δόθηκε ἡ γνωστὴ δικανικὴ μάχη μπροστὰ, μετὰ τὴν «πρεμιέρα» ὁ 'Ηλίουπουλος παρέβη, σὲ γαῦμα εἰς τὸν δικηγόρον τοῦ «ἐκτιδίκου» τὸν Νίκον 'Υφαντίδην, διὰ νὰ τὸν εὐχαρίστησῃ πὺρ βοήθησε νὰ γίνῃ τὸσον ζωνηρὴ καὶ ἀμερικανοειδὴς ἡ ἐκδήλσις διὰ τὸ «Παλάτια στὴν ἄμμο»...

Ο «ΔΙΓΕΝΗΣ» τοῦ 'Αγγέλου Σικελιανὸν πὺρ ἐτοιμάζει, ὁ Νίκος Χατζίσκος διὰ τὸ θέατρον τοῦ 'Ε-

θνικοῦ Κήπου εἶναι, ὡς γνωστόν, τὸ πρῶτον θεατρικὸν ἔργον τοῦ ποιητοῦ τοῦ «'Αλαφροσκιώτου», πὺρ θὰ φθάσῃ στὴν σκηνή. Πολλοὶ—ἰδιαίτερα οἱ «Φίλοι τοῦ Σικελιανού»—ἐξέφρασαν τὸν φόβον μὴ τυχόν καὶ κοπῇ τὸ κείμενον, δοθέντος ὅτι ὁ δημιουργὸς τοῦ «Διγενούς» δὲν εἶχε πρακτικὴν πείρα θεάτρου καὶ ἐνδεχομένως τὸ ἔργον νὰ εἶναι μεγάλο καὶ εἰς μῆκος. Ἐν τούτοις φαίνεται πῶς αὐτὴ ἡ ἐντύπωση εἶναι λαϊκὴ καὶ συγχερῶς δὲν φαίνεται νὰ προκύπτῃ ὁποιοσδήποτε κίνδυνος χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως εἰς τὰ χειρόγραφα τοῦ ποιητοῦ. Γιατὶ ἡ ἐγχείρησις αὐτὴ ἔχει ἴδῃ γίνῃ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ποιητὴ. 'Ο σκηνοθέτης Σωκράτης Καραντινὸς δηγιέται ὅτι ὅταν ὁ Σικελιανὸς τελειώσῃ τὸν «Θάνατον τοῦ Διγενούς», τὸν φάναξ καὶ τοῦ τὸν διάβασε. Ὅταν τελείωσῃ ἡ ἀνάγνωση—μὲ τὸ γνωστὸ ἀξέχαστον, ἐπιβλητικὸ καὶ στομφοδὲς ὕψος ἀπαγγελίας πὺρ τὸν ἐκαρακτηρίζεν—ὁ Καραντινὸς ἐτοιμάσθηκε νὰ τοῦ πῇ τὴν γνώμην του. Δὲν πρόφθασεν ὅμως ν' ἀνοίξῃ κὰν τὸ στόμα του καὶ ὁ Σικελιανὸς, κοιτάζοντάς τον καλὰ στὰ μάτια, ἔσπευσε νὰ τοῦ πῇ: «ἔχεις δίκιο. Εἶναι μεγάλο. Θὰ τὸ κόψω». Καὶ τὸ ἔκοψε ὁ ἴδιος, ἔτσι πὺρ σήμερον, μετὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἔργου στὴν βακίαν, ὁ Νίκος Χατζίσκος ἀποφαίνεται πῶς δὲν ὑπάρχει περιπτώσις καμμιᾶς σημερινῆς περικύψεως.

Ἡ ζωή τοῦ Θεάτρου

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ;

Σήμερα θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν Λυρικὴ Σκηνή. Δὲν θὰ πῶ τίποτα καινούργιο ἔαν ἀναφέρω ὅτι τὸ κρατικὸ μουσικὸ θέατρο διέρχεται δεινὴ κρίση. Αὐτὸ ἔχει γραφῇ, ἔχει λεχθῇ, ἔχει διακηρυχθῇ τόσες φορές καὶ ἀπὸ τόσους ἀρμόδιους, ὥστε δὲν νομίζω νὰ ὑπάρχῃ ἀναγνώστης πὺρ ἀκούοντάς Λυρικὴ Σκηνὴ νὰ μὴν τοῦ ἔρχεται ἀμέσως στὸ μυαλὸ ἡ ἐντύπωση ἑνὸς οργανισμοῦ πὺρ ἔχει τὰ κακὰ του χάλια. Δὲν ἀναφέρομαι στοὺς φίλους τῆς ὁπείρας. Ἐκεῖνοι γνωρίζουν ἐκ πείρας τὴν θλιβερὴν κατάστασιν τοῦ ἰδρυμάτος. Γιατὶ ὅλη ἡ κακοδιαμονία τῆς ΕΛΣ ἀπεικονίζεται ἐναργέστατα στὶς παραστάσεις τῆς. Ὅμως, ἐνῶ ὅλοι ξέρουν ὅτι τὸ ἐθνικὸ μελόδραμα δρίσκεται σὲ περίοδο παρακμῆς, ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι πολλοὶ λίγοι γνωρίζουν τί ἀκοιδῶς συμβαίνει μὲ τὴν Ἑθνικὴ Λυρικὴ Σκηνή. Θὰ ἐπιχειρήσω, λοιπόν, νὰ δώσω σήμερα μιὰ συνοπτικὴ εἰκόνα τῆς τραγικῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θεατρικὸς αὐτὸς οργανισμὸς, πὺρ ὑποτίθεται ὅτι καθρεφτίζει τὴν στάθμην τοῦ μουσικοῦ μας πολιτισμοῦ. Θὰ πῶ ἐπίσης πῶς, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἔφθασε στὸ σημερινὸν τοῦ κατ'ἐνέργειαν.

Τὰ πρῶτα βήματα

Τὸ κρατικὸ μελόδραμα ἦταν τὸ δεινὸν μὲ τὸ ὅποιον ἐγαλουχῆθησαν γενεαὲς ἐπὶ γενεῶν λυρικῶν καλλιτεχνῶν μας. Ὁ Λαυράγκας καὶ ὁ Καλομοίρης καὶ τόσο ἄλλοι ἀγωνιστὰί τῆς λυρικῆς ιδέας ἔκαμαν σκληροὺς ἀγῶνες ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν καὶ ἕνα πλήθος τραγουδιῶν πείνασε καὶ ταλαιπωρήθηκε γιὰ νὰ συντηρήσῃ τὸ παλιὸ μελόδραμα, πὺρ ὅτι καὶ νὰ ἦταν, ἐν πάσῃ περιπτώσει κράτησε τὴν σημαίαν τῆς λυρικῆς ιδέας στὸν τόπον μας, μέχρις ὅτου στὰ 1939 δημιουργήθηκε ἡ ΕΛΣ. Δημιουργήθηκε στὴν ἀρχὴ σὰν παράρτημα τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου καὶ ξεκίνησε βαρφιλῶντας στὴν μελοδραματικὴ καὶ ὁπερτικὴ σκηνή τῆς φωνητικῆς ἀξίας πὺρ πολλὴ γρήγορα καθιερώθηκε καὶ ἔγιναν οἱ στυλοβάτες τῆς ἐθνικῆς ὁπείρας. Τότε πρωτοβήκαν ἡ Ζωὴ Βλαχοπούλου, ἡ Ναυσικά Βουτυρά, ἡ Ἄννα Ρεμούνδου καὶ τότε ἔκαμε τὴν πρώτῃ δειλὴ ἐμφάνισίν της στὸ θέατρο ἡ Μαρία Καλογεροπούλου, ἡ σημερινὴ θρυλικὴ Κάλας. Τὴν ἴδια ἐποχὴ, διαδοχικὰ, τὸ νεοσύστατον κρατικὸ μουσικὸν θέατρον ἀπέκτησε τὸν Δελένδα, τὸν Ἐπιτροπῆ καὶ τὸν Πλῆθος τῶν ἄλλων λαμπρῶν καλλιτεχνῶν τοῦ εἴδους. Ἡ κλασικὴ ὁπείρα ἐγίνε ὁπείρα, ὁ νέος ὀργανισμὸς ἀρχισε σιγά-σιγά ν' ἀπλωθεῖ καὶ νὰ μὴν τὰ πολυλογεῖται, συσπειρώθηκε κατὰ τὴν περιόδον τῆς Κατοχῆς γύρω στὴν ΕΛΣ λαμπρῆς φωνῆς καὶ ἀρχισε μιὰ προσπάθειαν γιὰ καλύτερην ὀργάνωσιν καὶ ποιτικὴν ἀνοδο. Ἐγιναν τότε πολλὰ πράγματα. Βγήκαν ὀρισμένες καλὲς παραστάσεις. Τὰ φωνητικὰ ταλέντα καὶ οἱ μελοδραματικὲς ἀξίες, παρ' ὅλη τὴν ἀρχικὴ σκηρικὴ ἀπειρίαν, μὲ τὸν καιρὸ ἀρχισαν νὰ στρώθουν καὶ ὀργανοῦντο καὶ ὀρισμένες ἐκτελέσεις ἔργων μὲ ξεχωριστὰ καλλιτεχνικὰ ἀξιώσεις. Βέβαια, τὸ ἴδρυμα δὲν ἔφθασε ποτὲ στὸ ὕψος πὺρ ἔπρεπε καὶ ποτὲ ἡ ἐπίσημη ὁπείρα μας δὲν μπόρεσε νὰ ἐξελιχθῇ εἰς τὸν βαθμὸ μιᾶς ποθητῆς τελειότητος. Ὅλοι ἐν τούτοις ἐλπίζαμε ὅτι αὐτὸ θὰ μπόρουσε νὰ γίνῃ μιὰ μέρα. Μὲ τὸν καιρὸ. Γιατὶ ὑπῆρχε τὸ ὑλικόν. Ἐνα ἀξιολογώτατον ἔμφυτον ὕλικόν, πὺρ καὶ σήμερον σώζεται ἕνας πυρήνας του, χωρὶς τὰ συντηρικτικὰ ἴχνη τοῦ χρόνου πὺρ ἔχουν ἀπαυτωθῇ σὲ ὀρισμένη μερίδα του. Ἐνα ὑλικόν ἀπὸ τὸ ὅποιον στερητικὴ πὺρ ἦταν τὴν χωρὶς ἀνὰ ἡ ἔκτασιν μικροεμφανίσεις—ὅπως ἡ Εὐστρατιάδου, ὁ Κοκολιός, ὁ Ἐγκολφόπουλος, ὁ Ζαχαρίου, ἡ Γαρυφαλίκα, ἡ Κερεσεντζῆ κ.ά.—πῇ-

Τρία τὰ αἷτια

Τῆς σημερινῆς θλιβερῆς καταστάσεως τὰ βασικὰ αἷτια εἶναι τρία. Ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν πόρων. Ἡ ἀπουσία ἱκανῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν διοίκησιν. Καὶ ἡ μὴ ἀνάπτυξις τοῦ φωνητικοῦ καὶ γενικῶς τοῦ καλλιτεχνικοῦ τοῦ ὑλικοῦ. Διετελέσαν διευθυνταὶ τῆς ἀρμόδιοι καὶ ἀναμνηστικοί: Ὁ Κωστής Μπασιτάς, ὁ Νίκος Γιοκαρίνης, ὁ Λάσκαρης, γιὰ ἕνα μικρὸ διάστημα ὁ Ἀγγελος Τερζάκης, ὁ Μανώλης Καλομοίρης, ὁ Θεόδωρος Συναδινός, ὁ Γ. Σκλάβος, ὁ Γ. Χέλμης, ὁ Γ. Λυκούδης, ὁ Φιλκτικτῆς Οἰκονομίδης. Ἐκτός ἀπὸ τὴν ἀνικανότητα μερικῶν, ἡ ΕΛΣ εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ πλαισιωνετο σχεδόν πάντοτε ὁ ἐκστέρας διευθυντῆς καὶ ἀπὸ ἕνα πολυμελὲς διοικητικόν συμβούλιον ἀπὸ ἀνθρώπων πὺρ πολλὰς φορές δὲν εἶχαν πᾶσι ποτὲ νὰ δοῦν μιὰ παράστασιν μελοδραματοῦ!... Ἀγνοῦντο γιὰ τὴν αἰτίαν ἕνα πλήθος λαμπρῶν καὶ ποιά αἷτια κοσμικῶν κυρίων ἔτρεφε καὶ τρέφει πάντοτε ἰδιαίτερη ἀδυναμία νὰ μετέχῃ στὸ συμβούλιον τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς Γ. Ἀθανασιάδης Νόβας ἔδωκε πρὸ ἐτῶν ἦταν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἶχε πᾶσι τὰ ἐνα ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα προβλήματα πὺρ εἶχε ἀντιμετωπίζει τὴν ἐπαχὴ ἐκείνην καὶ ἡ ἀνασυνθεσις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ΕΛΣ. Γιὰ τὴν θέσει τοῦ (ποῦ ποτὲ δὲν ὑπερέβησαν τὴν δέκα) κάπου 300 ἀνθρώπων, ὁ καθένας κατὰ τὸν κύκλον του, τριακοῖς μ' ἄλλα λόγια προσωπικότητες τῆς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς εἶχαν βάλῃ λυτοὺς καὶ δεμένους γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσουν. Ἀραγε ὅλους αὐτοὺς τοὺς λαμπροὺς κυρίους, τοὺς ἀνίδεους συνήθως ἀπὸ μουσικῇ, νὰ τοὺς προσήλκυε ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ἔχουν ἐπικοινωνία μὲ θεατρικὰ παρασκήνια, πὺρ ἀγνώστον διὰ ποῖον λόγον εἰς τὴν φαυλισμένην μερικῶν παίρνουν τὴν διαστάσεις ἑνὸς κόσμου... μυστηρίου; Δὲν ξέρω. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔκείνοι πὺρ εἶναι γεγονότος εἶναι ὅτι δεκαετίαν χρόνια τώρα τὸ ταλαίπωρον συμβούλιον τῆς ΕΛΣ κατακλύζεται ἀπὸ φιλοδοξίες πὺρ ἔχουν διάφορον δι. ομῆχαν, λατρὶ, ἀνώτερον οἰκονομικὸν ὑπάλληλον καὶ ἄλλοι ἐντελῶς ἀνίδεο γιὰ τὴν δουλειὰ πὺρ ἀναλαμβάνουν νὰ κάνουν. Κάποτε εἶχε ὑπερβῇ ἕνας εὐπολόγητος ἑμποροπραπτικὸς ὁ ὅποιος—ἔδω πὺρ τὰ λέμε—ἦταν τουλάχιστον χρήσιμος ὅταν ἐγίνοντο ἀγορές... κοσμημῶν γιὰ τὰ καινούργια ἔργα.

Καὶ ἡ πολιτικὴ

Ὅπως καταλαβαίνετε, οἱ ἀξιόλογοι αὐτοὶ ὁ ἀναμνηστικὸς ὑπῆρξαν πάντοτε ἰδιαίτερως εὐπαθεῖς δέκται τῶν πολιτικῶν ροσφετῶν. Ἐτσι, ἀντὶ ὁ σο περνοῦσαν τὰ χρόνια νὰ γίνονται ἀνάγκη τοῦ προσωπικοῦ, κάποτε

προσελήφθη ἐκτάκτως καὶ τραγουδῆσε μιὰ παλιά τραγουδίστρια πὺρ στὰ νεῖατα τῆς βέβαια εἶχε φωνή, ἀλλὰ πὺρ στὴν ὀριμότητά της δὲν διέθετε παρὰ μόνον... βουλεύτην σύζυγον. Ἦταν τόσο οἰκτρὴ ἡ ἐμφάνισις της, ὥστε ἀκούστηκαν ἀπὸ τὴν πλατεία ἀγανακτισμένους καὶ παρατεταμένους ἀποδοκιμασίες. Χάριν τῆς ἱστορίας προσθέτω ὅτι ὁ κατὰ τὰ ἄλλα ἀξιόλογος αὐτὸς κ. βουλευτῆς συγκαταλέγεται μεταξὺ ἐκείνων πὺρ κατέβησαν ἐράτρησιν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὸ Φ.σ.τ.ἔδω Ἀθηνῶν μετεκάλεσε τὴν Μαρία Κάλας...

Κατάρνηση μαέστρων

Ἡ ἀναμνηστικῆς, λοιπόν, αὐτὴ καὶ ὁ ἀχαλίνωτος κομματισμὸς ὅπως ἦταν ἐπόμενον παρέλυσαν ἐντελῶς τὴν διοίκησιν. Ἐφθασαν τὰ πράγματα μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ ρυθμίζον κατηχηταὶ τοῦ πανεπιστημίου ἡ τοῦ πολυτεχνεῖου ἡ ἔμπροσιν κωνία ποιῆς καλλιτεχνίδες εἶναι φωνητικῶς κατάλληλεις γιὰ τὸν ἄλφον ῥόλο καὶ νὰ προκρίνονται οἱ ἐκτελέστριες, ὅχι λίγες φορές, χωρὶς τὴν γνώμην καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὑπευθύνων μαέστρων. Τὸν μαέστρον—εἶναι ὁ Εὐάγγελος Λάτος, ὁ Ζώρας, ὁ Πέφερος—πὺρ ἀνῆλκον 18 χρόνια στὸ ἴδρυμα κ' ἔχουν ἐπὶ τέλους ζήσει ἀπὸ κοντὰ δὴν τὸν τὴν ἱστορίαν καὶ φυσικὰ ἔχρουν καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον καὶ ὑπεύθυνος τῶν καλλιτεχνῶν, τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἡ τῆς διακυμάνσεις πὺρ παρουσιάζουν πρὸς τὰ ἄνω ἡ πρὸς τὰ κάτω. Ἐν τούτοις, σπανιῶτα ἡ γνώμην τοὺς ἀκούσεται, καὶ ἡ φοβερὴ βραδυτῆς πὺρ ὑπάρχει εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων γιὰ τὰ ἔργα καὶ τῆς παραστάσεως ἐως ὅτου γίνονται οἱ μανούβρες τοῦ φοδορισμοῦ, ὁδηγοῦν μοιραία στὴν χειρότητα, γιὰ τὴν τὰ ἔργα πρέπει κάποτε ν' ἀνέβουν καὶ ἀνεβαίνουν γρήγορα.

Σ' αὐτὸ τὸ σημείον θὰ πρέπει νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι μὴν ἐξαίρεσιν τῆς ὁπερτικῆς εἶναι 4 χρόνια πὺρ δὲν ἔχει ἀνέβῃ στὴν Λυρικὴ Σκηνὴ καινούργιον ἔργον. Τὰ χρόνια αὐτὰ ἡ ἀνωμαλία στὴν Διοίκησιν δὲν περιορίστηκε μονάχα εἰς τὴν παρουσίαν λατρῶν καὶ παραπικτικῶν εἰς τὸ συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν ἱκανοῦ βασικοῦ ἡγῆτορος. Πρέπει ἀκόμη νὰ πῶ ὅτι σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου δὲν συμβαίνει τὰ συμβολία τῶν Λυρικῶν Θεάτρων νὰ ἔχουν τὴν δικαιοδοσίαν πὺρ ἔχει τὸ συμβούλιον τῆς δικῆς μας Λυρικῆς Σκηνῆς. Παντοῦ διοικεὶ ὁ διευθυντῆς καὶ ἐλέγχει τὸ συμβούλιον. Σὲ μᾶς, διοικεὶ τὸ «Συμβούλιον», καὶ ὁ διευθυντῆς εἶναι ἀπλοῦστατα τὸ ἐκτελεστικόν ὄργανον, πὺρ γιὰ νὰ διατηρῇ τὸν τίτλον ἡ τὸν μισθὸν δέχεται νὰ ὑπογράφῃ καὶ νὰ ἐκτελῇ ἀντικαταλητικῆς πράξεις. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς οἱ κατὰ καιροὺς κυβερνήσεις δὲν καταλάβαιναι ὅτι, ὅπως στὰ συμβολία τῶν Τραπεζῶν καὶ στὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον δὲν παρακαθίστανται κληρικοί, δὲν εἶναι δυνατόν, ἀριστοὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἐπιστήμονες, ἀφοροιστολόγοι, ἡ εἰδικοί τῆς οἰκοδομικῆς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφινῶνται γιὰ ὁσπράνο, μπάσους καὶ βαρυτόνους καὶ νὰ καθορίζουν μελοδραματικὰ ρεπερτόρια.

Δὲν ὑπάρχουν πόροι

Ἄλλῃ βασικὴ αἷτια τῆς κακοδιαμονίας πὺρ διέρχεται ἡ ΕΛΣ εἶναι ὅτι δὲν διαθέτει ἀρκετοὺς πόρους. Βέβαια ἔγιναν κατὰ καιροὺς σπατάλες, καὶ θὰ μπόρουσε μὲ θεατρικώτερην ἀντιλήψιν στὴν Διοίκησιν νὰ ἐπετυγχάνοντο περισσότερες ἐπιδράσεις. Ὅμως ὅλος ὁ ὅτι ὅπως ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση. Ὅλα τὰ λυρικὰ θέατρα παντοῦ ἐπιχορηγοῦνται.

Ἐμεῖς, ἀντιθέτως, ἕνας πόρος πὺρ ὑπῆρχε ἀπὸ τῆς Ἱπποδρομίας καὶ ἀποτέλουσε σημαντικώτατον οἰκονομικὸν βάθρον γιὰ τὸ κρατικὸ μελόδραμα, τὸν καταργήσαμε καὶ ἔφθασε κάποτε νὰ διακοπῇ καὶ ἡ λειτουργία τοῦ θεάτρου. Σήμερα ἡ Λυρικὴ ἔχει τριάμιστον ἑκατομμύριον ἔλλειμμα τὸ χρόνο καὶ δίδονται μὲν ὑποσχέσεις ἀπὸ τοὺς ἐκστέρας ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι θὰ ἐξασφαλίσουν αὐτάκεια, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸ εἶδωμε καὶ γίνεται. Ὅπως δὲν γίνεται καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ἔμφυτον ὑλικοῦ. Ὑπεράριθμοι δὲν ὑπάρχουν στὴ Λυρικὴ. Ἀλλ' ὑπάρχουν ἀνθρώποι πὺρ δὲν μποροῦν πιά νὰ τραγουδῇ. Ὑπάρχουν καλλιτέχναι πὺρ ἔχουν μόνο τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ παρελθόν καὶ πὺρ ἡ φωνὴ τῶν ἀντικῇ κ' ἐκείνη εἰς αὐτό. Αὐτοὶ—δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία—πρέπει νὰ φύγουν. Ὅχι βέβαια νὰ πεταχθοῦν στὸ δρόμον. Νὰ τοὺς δοθῇ μιὰ τιμητικὴ σύνταξιν. Νὰ πάρουν ὅτι δικαίωται ἀπὸ τὸ ΑΣΠΕΛΣ, τὸ εἰδικὸ τομεῖον πὺρ ἔχουν οἱ τραγουδιστὰί. Νὰ φύγουν ὁμοῦ. Νὰ δώσουν τὴν θέσιν τοὺς σὲ τῶσους λαμπροὺς νέους, μὲ ἀριστῆς φωνῆς καὶ ἄλλους τῶσους μὲ ἀρίστα στὰ διπλώματα πὺρ περιμένουν καρτερικὰ σείρα. Ἐπιβάλλεται ν' ἀπομακρυνθοῦν αὐτοὶ καὶ συγχρόνως εἶναι πιά καιρὸς νὰ εὐδοκήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας νὰ διορίσῃ ἕναν διευθυντὴν. Διότι εἰς τὰ τόσα κακὰ πὺρ ἀνέβουν ἔχει προστεθῇ τελευταίως καὶ αὐτό.

Δὲν ὑπάρχει διευθυντῆς

Ναί. Δὲν ὑπάρχει διευθυντῆς. Ὑπάρχει μονάχα Συμβούλιον μὲ τὴν σύμφωναν πὺρ ἀνέλυσα παραπάνω. Καὶ ὑπάρχει ἕνα κοινὸ κουρασμένο καὶ ἀηδιασμένον πιά ν' ἀκούσῃ διαρκῶς ὅτι ἡ Λυρικὴ ἔχει τὰ χάλια της, ὅτι τὸ μελόδραμα σβήνει, ὅτι ἡ Ὀπείρα μας πάει κατὰ διαβόλου. Σὲ λίγους μῆνες θὰ εἶναι ἐτοιμία νὰ λειτουργήσουν τὰ καινούργια «Ὁλύμπια». Τὸ παλιὸ μελοδραματικὸν θέατρον τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀνοικοδομήθηκε ἐκ βάθρων, ἀποκτὰ, λένε, ἕνα θαυμάσιον τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ δημιουργεῖται μὲ δύο λόγια μιὰ συγχρονισμένη σκηνή γιὰ μελοδραματικὰς παραστάσεις. Εἶναι, λοιπόν, ἡ εὐκαιρία, εὐκαιρία μοναδικὴ νὰ συμφιλώσουμε τὴν λυρικὴν ἰδέαν μὲ τοὺς θεατὰς τῆς ὁπείρας, πὺρ δι. ἀρκῶς λιγοστεύουν. Καὶ γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ πρέπει ἀπλοῦστατα νὰ συμβοῦν, ἀλλὰ τὸ γρηγορώτερον, τὰ ἐξῆς: Νὰ λυθῇ πρῶτα-πρῶτα ὀριστικὰ καὶ παγίως τὸ θέμα τῶν πόρων τοῦ Ὄργανισμοῦ. Νὰ διορισθῇ ἀμέσως ἕνας γενικὸς διευθυντῆς. Ἐνας διευθυντῆς μὲ εὐρύτητα δικαιωμάτων, μὲ ἐλευθερίαν ἐνεργείας καὶ μ' ἕνα Συμβούλιον πὺρ νὰ ἀσκήσῃ ἔλεγχον καὶ μόνον καὶ πὺρ γιὰ νὰ τὸν ἀσκήσῃ πρέπει ἐκεῖνοι πὺρ θὰ τὸ ἀποτελοῦν νὰ ξέρουν τί βλέπουν, τί ἀκούουν καὶ τί ἐλέγχουν.

Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ δυστυχῶς εἶναι ὥραια ὄνειρα. Τὰ ἀνέφερα ὅχι διὰ νὰ εἰσακουσθοῦν καὶ νὰ πραγματοποιηθοῦν, ἀλλὰ διότι ἐνόμιζα ὅτι οἱ ἀναγινώσται τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ ἔπρεπε νὰ μάθουν λεπτομερῶς τί εἶναι, τέλος πάντων, αὐτὴ ἡ ἱστορία τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς πὺρ ἀκούει κάθε μέρα καὶ δὲν ξέρουν γιὰτί διαινώκεται σ' αὐτὸ τὸ ρυθμὸ, ἡ μάλλον σ' αὐτὴ τὴν ἀρρυθμίαν καὶ μέσα σὲ ἀτμόσφαιραν μιᾶς διαρκοῦς καὶ μόνιμης ἀνωμαλίας. Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ διαμνησθῶ, ἀλλὰ δὲν σὰς κρῶω ὅτι δὲν τὸ ἐλπίζω διόλου...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Τι θέλετε νὰ μάθετε

Ο ΝΙΚΟΣ ΜΟΧΟΝΑΣ, δνὶς Γεωργία Ἀντωνιάδου (Πειραιεύς), εἶχε πρῶτον καθηγητὴν τὸν μελοδραματικὸν ρεπερτόριον τὸ μαέστρον Στέφανο Βαλτετσιώτη. Σωστὰ γράφετε ὅτι ἔχει συμπληρώσει εἴκοσι χρόνια στὴν «Μετροπόλιταν». Τὸ ἀθηναϊκὸν του ντεμποῦτο, δὲν ἦταν σὲ ὁπείρα. Πρωτοτραγουδῆσε στὰ «Πεύκα» στὸ Ζάππειον, νομίζω, στὰ 1930. Μετὰ ἔκαμε μιὰν ἐμφάνισιν στὴν ἐπιθεώρησιν. Συνέπρασεν στὴν ἑλρᾶσιν τῆς Ταβέρνας, δηλαδὴ στὸ σημερινὸν θέατρο Σαμαρτζή, ὅπου τραγουδῆσε τὸ «Κάθ' ὅλη νύκτα πῶς θαθεῖα πῶς». Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἔφυγε στὰ 1936. Πρωτοπῆγε στὴν Ἱταλία, κατόπιν στὴν Ἀγγλίαν καὶ γρήγορα πέρασε τὸν Ἀτλαντικὸν γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ, νοσταλγώντας ὅμως πάντοτε τὴν Ἀθήναν του. Ἐχει παντρευτῇ δύο φορές. Ἡ Ἀντιγόνη Μοσχάου, ἡ σημερινὴ τοῦ γυναικά, εἶναι Ἑλληνοαμερικανίδα, κόρη ἑνὸς ὁμογενοῦς λατρῶ ἀπὸ τὸ ΛΑΣΠΕΛΣ, τὸ εἰδικὸ τομεῖον πὺρ ἔχουν οἱ τραγουδιστὰί. Νὰ φύγουν ὁμοῦ. Νὰ δώσουν τὴν θέσιν τοὺς σὲ τῶσους λαμπροὺς νέους, μὲ ἀριστῆς φωνῆς καὶ ἄλλους τῶσους μὲ ἀρίστα στὰ διπλώματα πὺρ περιμένουν καρτερικὰ σείρα. Ἐπιβάλλεται ν' ἀπομακρυνθοῦν αὐτοὶ καὶ συγχρόνως εἶναι πιά καιρὸς νὰ εὐδοκήσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας νὰ διορίσῃ ἕναν διευθυντὴν. Διότι εἰς τὰ τόσα κακὰ πὺρ ἀνέβουν ἔχει προστεθῇ τελευταίως καὶ αὐτό.

Ο ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ, δνὶς Μαρία Τριάρχη (Κύθηρα), εἶχε γυναικεῖαν στέλεχιν πὺρ συντηγόνταν μαζί τοῦ στὸ θέατρον τῆς Πλατείας Ἀγιάμων ἐφέτος τὰ ἐξῆς: Ἀλίκη Γεωργούλη, ἡ Μαργαρίτα Παπαγεωργίου κ' ἡ Ζωρὴ Σαρρή. Ὁ Ἀλεξανδράκης—αὐτὸ τὸ λέω καὶ γιὰ σὰς δνὶς Σοφία Παπαδοπούλου (Ἀθήναι), ἦταν παντρεμένος, ἀλλὰ χωρίσε. Ἐχει πάντως ἕνα παιδί.

ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΣΙΚΟΙ πρωταγωνιστὰί τοῦ συγκροτήματος «ΑΚΡΟΠΟΛ»ς, δηλαδὴ, ὁ Βασίλης Αὐλωνίτης—πὺρ εἶναι καὶ ὁ καλλιτεχνικὸς διευθυντῆς τοῦ θιάσου καὶ ἡ Ρένα Ντόρ, πὺρ εἶναι τὸ κορυφαῖον γυναικεῖον καὶ πῶς δημοφιλὲς στέλεχος τῶν ἐπιχειρήσεων Μπουρνέλη. Ἡ Ρένα Ντόρ καὶ ὁ Αὐλωνίτης ἔχουν ἐνδιαφέρουσες ἐμφανίσεις στὸ «ἔδωγμα τῆς γυναίκας», πὺρ παρουσιάζει τώρα τὸ θέατρον.

ΠΑΝΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

δοῦνι, τὸ χτύπησε καί, ξαναγουρίζοντας κοντά στὴ Μόρια, στάθηκε ἀντίκρου της, μὲ τὴν πλάτη στὴ φωτιά.

—Μήπως εἶστε συγγενὴς τοῦ Τίμου Λεῖν; Μιὰ ἀόριστη ἀπορία σάλευσε στὸ μυαλό της. Τὶ ἤξερε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν Τίμ;

—Εἶναι ἀδελφός μου, ἀποκρίθηκε.

—Ἀδελφός σας! ἀναφώνησε ὁ κυβερνήτης μὲ κατὰπληξη. Μένετε ἐδῶ;

Καὶ πάλι μιὰ φωνὴ πού δὲν ἔμοιαζε νὰ εἶναι ἡ δική της, ἀποκρίθηκε:

—Ὁχι... ἡ μάλλον, ναι, γιὰ τὴν ὥρα.

Τὰ τετραστέατα μάτια τοῦ ξένου τὴν κοίταξαν ἐρευνητικά, σὰ νὰ ζητοῦσαν μὴ διευκρίνιση.

—Μένω ἐδῶ μὲ τὴ θεία Κορνέλια, τὴ λαϊδὴ Καρμαίκελ.

Τὸ πρόσωπό του φωτίστηκε.

—Μὰ ναι! ἡ λαϊδὴ Καρμαίκελ εἶναι ἡ Κορνέλια Ὄρν. Τώρα θυμοῦμαι πὼς εἶχε γυρίσει ἀπ' τὴν Ἀγγλία γιὰ νὰ μείνῃ μὲ τὸν Ντίκ Ὄρν. (Μιὰ λάμψη ἀπορίας μαζὶ καὶ περιέργειας φάνηκε στὰ μάτια του): Δὲν τῆξερα πὼς εἰσάστε συγγενεῖς μὲ τοὺς Ὄρν, εἰπε.

—Ἐπρεπε νὰ τοῦ μιλήσῃ. Ν' ἀπαντήσῃ στὴν ἐρώτησή του. Νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις.

—Ὡ, δὲν εἴμαστε συγγενεῖς, εἰπε. Τὴ λέμε θεία χωρὶς νὰ εἶναι πραγματικὰ θεία μας. Ἡ μητέρα μου ἦταν ἀδελφικὴ φίλη τῆς λαϊδὴς Καρμαίκελ. Πέθανε ὅταν ἦμουν δεκαεξὶ χρονῶν. Ἀπὸ τότε μένω μαζὶ μὲ τὴ λαϊδὴ Καρμαίκελ.

—Καταλαβαίνω. Στὴν Ἀγγλία;

—Ναί, ἔαμε πέραν τὸ φθινόπωρο. Ἔπειτα ἤρθαμε ἐδῶ.

—Ἄ, ἔτσι, μουρμούρισε ὁ κυβερνήτης.

Ἔμεινε γιὰ λίγο σιωπηλὸς καὶ συνέχισε:

—Καὶ ὁ ἀδελφός σας; Μοῦ φαίνεται πὼς σπούδασε ἐδῶ, δὲν εἶναι ἔτσι;

—Ναί. Δηλαδή, ὡς τὰ δεκαοκτὼ τοῦ χρόνου.

Ἀμέσως κατὰ πῆγε στὸ στρατό.

Γιατὶ ὅλη αὐτὴ ἡ συζήτηση γιὰ τὸν Τίμ; Τὶ σχέση μπορούσε νὰ ἔχῃ ὁ Τίμ μὲ τὴν ἀποφυλά-

κιση τῆς Ἄλις, τὴν ἀπαλλαγὴ, τὴν ἐπιστροφὴ τῆς;

Ἄ Μπάρτον φάνηκε στὸ ἀνοιγμα τῆς πόρτας.

Τὸ πλαδαρὸ πρόσωπό του ἦταν ξαναμμένο, τὸ βλέμμα του εἰδείνε ζωηρὴ ἀπορία.

—Ἔσεῖς καλῶσατε, μὴς Μόρια; ρώτησε.

—Ὁχι, ἐγὼ σὲ κάλεσα, εἰπε ὁ κυβερνήτης.

Θὰ σὲ παρακαλοῦσα νὰ μᾶς φέρῃς κατὶ νὰ πιού-

με. (Κοίταξε τὴ Μόρια): Νομίζω πὼς ἔνα ποτη-

ράκι κονιάκ εἶναι ὅτι χρειάζεται γιὰ τὴ μὴς Λεῖν.

Ἐγὼ θὰ πάρω εὐχαρίστως ἕνα οὔσκου μὲ σόδα, ἂν δὲν σοὺ κάνῃ κόπο.

—Μάλιστα, κύριε, μάλιστα, κύριε, εἰπε ὁ Μπάρτον μὲ φωνὴ λαχανιασμένη, ρίχνοντας ἕνα βλέμμα σαστισμένο στὴ Μόρια.

Κοντοστάθηκε ἀναποφάσιτος κοντὰ στὴν πόρ-

τα καὶ ξανάπε:

—Μάλιστα, κύριε. Θὰ σᾶς τὸ φέρω ὁμέσως.

Τὸ μυστήριον Ζαρίφη

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 21)

Ξενοδοχεῖο «Κοσμοπολίτ», στὴν ὁδὸν Ἱωνος. Ἀμέσως ἐκίνητοποιήθηκαν οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας καὶ σὲ λίγα λεπτὰ κυκλώθηκε τὸ ξενοδοχεῖο. Ὁ τότε διοικητὴς τῆς Ἀσφαλείας κ. Πα-

ζνός μπήκε μέσα καὶ ρώτησε τὸν διευθυντὴ τοῦ ξενοδοχείου ἂν ἦταν στὸ δωμάτιο τοῦ δάδε κύ-

ριος, μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ πού εἶχανε δώσει στὴν ἀσφάλεια τὰ θύματα τοῦ.

—Πρὸ μισῆς ὥρας πέρασε μέσα, ἀπάντησε ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου.

«Ἐπὶ τέλους, τὸν βάλαμε στὸ χέρι», σκέφτηκαν οἱ ἀστυνομικοί.

Μάταιος ὁ κόπος τους, ὁμως. Ὁρες ὁλόκληρες δεκάδες ἀστυνομικὼν ἔψαχναν καὶ τὴν πιδ ἀπίθαν-

ὴν τρύπα τοῦ ξενοδοχείου, χωρὶς νὰ ἀνακαλύψουν τὸν Ζαρίφη. Ἀλλὰ τί ἔγινε ἕνας ὁλόκληρος ἄνθρω-

πος μέσα σ' ἕνα κυκλωμένο ξενοδοχεῖο; Ἀγνώστο πὼς τὰ κατάφερε καὶ ἔφυγε. Τότε, ὡς μόνῃ λύση τοῦ μυστηρίου Ζαρίφη εἰπώθηκε ὅτι μπόρεσε μέσα

σὲ λίγα λεπτὰ νὰ μεταμφιεσθῇ εἴτε σὲ γκροῦμ τοῦ ξενοδοχείου, εἴτε σέ... ἀστυνομικό κ' ἔτσι ἔφυγε ἀπὸ τὸν κλοιό.

Μερικοὺς μῆνες ἀργότερα, ἡ ἑλληνικὴ ἀστυ-

νομία ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ Ζαρίφης ζοῦσε ἥσυχά μὲ τὴν ἐρωμένη του, μιὰ πανέμορφη Γαλλιδούλα, στὸ Μοντελιέ. Ἔτσι, ἀπεφασίσθη νὰ πᾶν στὴ Γαλλία ὁ ἤδη διοικητὴς ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης,

κ. Μουσχογιάννης, καὶ ἕνας ἄλλος ἀνώτερος ἀστυ-

νομικός, γιὰ νὰ συλλάβουν τὸν δεινὸ πλαστογράφο. Πράγματι, οἱ δυὸ ἀστυνομικοί, μόλις ἔφθασαν

στὸ Μοντελιέ, ἐζήτησαν τὴ βοήθεια τῆς γαλλικῆς ἀστυνομίας, γιὰ νὰ μπόρουν νὰ κυκλώσουν τὴ

βίλλα καὶ νὰ πιάσουν τὸν Ζαρίφη. Μιὰ νύκτα, λοιπόν, ἀφοῦ τοποθετήθηκαν πολλοὶ ἀστυνομικοὶ γύ-

ρω-γύρω στὴ διάφορη βίλλα, ἔγινε πραγματικὴ ἐ-

φοδος ἀπὸ πόρτες καὶ παράθυρα, ὥστε νὰ μὴν προλάβῃ ὁ Ζαρίφης νὰ ἐξαφανισθῇ. Ἀλλὰ ὁ Ζα-

ρίφης πρόλαβε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, νὰ ἐφεύγῃ, μεταμφιεσμένος ποῖός ἔφρεε σὲ τὴ. Ἡ μικρὴ Γαλ-

λιδούλα ἐρωμένη του, πού ἔζητῃσε ἀπ' τὶς φωνές τῶν ἀστυνομικῶν, τοὺς φώναζε κὶ ἀρκιζόταν πὼς

πρὶν λίγα λεπτὰ ὁ πλοῦσιος φίλος τῆς ἦταν δίπλα τῆς καὶ κοιμόταν ἀμέριμνος.

Τὸ καταπληκτικότερο, σ' ὅλη αὐτὴ τὴν υπό-

θεση, εἶναι ὅτι, ἂν καὶ ὅλες οἱ ἀστυνομίες τοῦ κόσμου καταζητοῦσαν τὸν Ζαρίφη, καμμιὰ

ἀπ' αὐτές δὲν κατόρθωσε νὰ ἐξασφαλίῃ μιὰ φω-

τογραφία του. Οἱ ἀστυνομικοὶ πού τὸν ἀναζητοῦ-

σαν εἶχαν γιὰ μοναδικὸ τους δόθημα δυὸ σκίτσα πού εἶχε σχεδιάσει ἕνας Ἕλληνας χρηματιστὴς

—θύμα κι αὐτὸς τοῦ Ζαρίφη. Μὲ τὰ δυὸ αὐτὰ σκίτσα εἶχε σταλῇ, τὸν Μάρτιο τοῦ 1937, στὴν

Αἴγυπτο ὁ ἀστυνομικός διευθυντὴς κ. Κ. Τσίπης, ὁ ὁποῖος, ἐπ' εὐκαιρία τῆς συμμετοχῆς του στὸ

Διεθνὲς Συνέδριο Διάξεως Ναρκωτικῶν, θὰ ἀνε-

λάμβανε νὰ μάθῃ ἂν ὁ Ζαρίφης βρισκόταν τὴν ἐ-

ποχὴ ἐκείνη στὴν Ἀλεξάνδρεια. Φαίνεται, λοιπόν, πὼς ὁ Ζαρίφης, προσεκτικὸς ὅσο κανένας ἄλλος

στὴ δουλειά του, φρόντισε νὰ μὴ φωτογραφηθῇ ποτέ του, γιὰ νὰ μὴ δόσῃ οὔτε τὸ στοιχεῖο αὐτὸ

στὴ Διεθνή Ἀστυνομία καὶ στὴ Σκότλαντ Γουρντ πού τὸν ἀναζητοῦσαν.

Ἀκόμη καὶ σήμερα δὲν ἔχει δοθῇ ἀπάντηση

στὸ ἐρώτημα: Ἦταν παχὺς ὁ Ζαρίφης, ἢ ὀχι; Καὶ τοῦτο γιὰτὶ οἱ ἀστυνομικοὶ υποψιάζονται πὼς

ὁ Ἕλληνας φαντομάς κατόρθωσε νὰ τοὺς ἐφεύγῃ γιὰτὶ δὲν ἦταν ὁ παχὺς κύριος πού ζητοῦσαν, ἀλ-

λὰ ἕνας ἀδύνατος καὶ μετρίου ἀναστήματος ἄν-

θρωπος ὁ ὁποῖος, ὅταν ἔκανε τὶς διάφορες ἀπάτες του, παρουσιαζόταν στὰ θύματα τοῦ σὰν ἕνας

χονδρὸς κοιλαρᾶς, χρησιμοποιοῦντας... μαξιλαρά-

κια! Τὸ μόνο πού ἐξηκριβόθη εἶναι ὅτι ὁ Ζαρίφης φοροῦσε γυαλιὰ ὑπερμυωπίας καὶ ὅτι ἔκοβε κατὰ

τέτιο τρόπο τὰ μαλλιά του στοὺς κροτάφους, ὥ-

στε νὰ διευκολύνεται στὶς μεταμφιέσεις του, πα-

ρουσιαζόμενος πότε μὲ φαβορίτες καὶ πότε μὲ ἴσιο ψηλὸ κόμμι. Τὸ «μυστήριον Ζαρίφης» εἶναι

μοναδικὸ στὰ ἀστυνομικὰ χρονικά. Εἶναι ἴσως ὁ μόνος διεθνὴς φήμης ἀπατεῶν πού κατόρθωσε νὰ ἐφεύγῃ ἀπὸ τὰ λαγωνικά ὅλων τῶν ἀστυνομιῶν

καὶ νὰ μὴ δόσῃ λόγῳ τῶν πράξεών του στὴ Δι-

καισύνη. Τώρα, τὰ γαλλικά δικαστήρια θὰ ἀπο-

καθοῦν σὲ ποιοὺς ἀνήκει ἡ μεγάλῃ του περιου-

σία...

ΔΗΜ. Ι. ΜΑΡΟΥΔΑΣ

Ἄ Οὐίλλυ, μὲ τὴν οὐρὰ ἀνάμεσα στὰ σκέλη,

βγήκε ἀπ' ἐκεῖ πού ἦταν κρυμμένο καὶ ἀκολού-

θησε τὸν Μπάρτον μὲ ὕψος σοβαρό.

—Κι ὁ ὑπηρετὴς σας εἶναι ἀναστατωμένος,

εἰπε ὁ κυβερνήτης. Φοβήθηκα πὼς θὰ ἔμεινε στὸν

τόπο, ὅταν μᾶς ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ εἶδε τὴν κ.

Θόρν... Ὡστε ἔτσι, εἰστε ἡ ἀδελφὴ τοῦ Τίμου

Λεῖν. Ἄν δὲν κάνω λάθος, δὲν ἤσαστε στὴν Ἀ-

μερικὴ τὴν ἐποχὴ... (ἔκανε μιὰ κίνηση πλατεῖα

δείχνοντας τὸ δωμάτιο) τὴν ἐποχὴ πού ἔγιναν

ὅλα αὐτὰ;

Μὲ μεγάλο κόπο, ἡ Μόρια ἀποκρίθηκε:

—Ὁχι. Λείπαμε στὴν Ἀγγλία. Ἡ θεία Κορ-

νέλια θέλησε νὰ ἐρθῇ ὁμέσως, μόλις ἔμαθε τὶ ἐ-

χε γίνει, ἀλλὰ εἶχε σπάσει τὸ πόδι της καὶ ἦταν

ἀδύνατο νὰ ταξιδεύῃ.

—Καταλαβαίνω. Ἦμουν δέξαιος πὼς οὔτε

ἡ λαϊδὴ Καρμαίκελ οὔτε ἐσεῖς ἤσαστε ἐδῶ στὴ

δική. Ἦμουν τότε εἰσαγγελεὺς, ἔξερετε.

Ἔμεινε πάλι γιὰ λίγο σιωπηλός, μὲ τὰ μά-

τια καρφωμένα στὸ χεῖρ, τριβώντας τὰ χέρια του

μὲ ὕψος ἀρηρημένο.

«Ἡ Ἄλις εἶναι ἐλεύθερη. Ἡ Ἄλις γύρισε

στὸ σπίτι της γιὰ νὰ μείνῃ. Τὶ λένε ἐπάνω οἱ δυὸ

τους, ὁ Ρίτσαρντ καὶ ἡ Ἄλις;» σκεπτόταν ἡ

Μόρια.

Ἀξάφνα ὁ κυβερνήτης εἰπε:

—Δὲν τῆξερα πὼς εἰστε ἡ ἀδελφὴ τοῦ Τίμ

Λεῖν. Τώρα πού τὸ ἔμαθα, καλύτερα νὰ σᾶς δι-

ιγηθῶ τι ἀκριβῶς ἔγινε καὶ γιὰτὶ βρίσκεται ἡ κ.

Θόρν στὸ σπίτι της αὐτὴ τὴ στιγμὴ.

Πάλι ὁ Τίμ. Τούτῃ τὴ φορά ὁ ὑπαινιγμὸς ἦ-

τανε πολὺ ἁμέσως καὶ ἡ Μόρια δὲ μπόρουσε νὰ τὸν

ἀγνοήσῃ.

—Τὶ σχέση ἔχει ὁ Τίμ μ' ὅλα αὐτὰ; ρώτησε

ἀπότομα.

—Μεγάλῃ σχέσῃ, ἀποκρίθηκε ὁ κυβερνήτης

σοβαρά.

Τὰ δῆματα τοῦ Ρίτσαρντ ἀκούστηκαν στὴ

σκάλα, ἔπειτα στὸ χῶλ.

—Θόρν, ἔλαβε τὸ θάρρος νὰ παρακαλέσῃ τὸν

ὑπηρετὴ σας νὰ μοῦ φέρῃ κατὶ νὰ πιῶ, εἰπε ὁ κυ-

βερνήτης ὅταν ὁ Ρίτσαρντ μπήκε στὴν κἀμαρα.

—Κάνετε πολὺ καλὰ, ἀποκρίθηκε ὁ Ρίτσαρντ

εὐγενικὰ μὲ τὴν ἴδια παρὰξενη φωνὴ πού ἡ Μό-

ρια ἔνοιωσε νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὸ δικό της λαγγύγνι—

μιὰ φωνὴ δίχως ἦχο, δίχως νόημα. Πού εἶναι τὰ

ποτά;

—Θὰ μᾶς τὰ φέρῃ τώρα, εἰπε ὁ κυβερνήτης.

Θὰ θέλετε, ὑποθέτω, νὰ μάθετε ὅλες τὶς λεπτο-

μέρειες τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς γυναίκας σας. Σᾶς

εἰπε τίποτε ἡ ἴδια;

—Εἶναι πολὺ κουρασμένη. Ἡ καμαριέρα εἶ-

ναι μαζὶ της.

Ἄ Ρίτσαρντ πλησίασε καὶ στάθηκε μὲ τὸν ἀγ-

κῶνα ἀκουμπισμένο στὸ μάρμαρο τοῦ τζακιού.

Κι αὐτὸ ἀκούη τὸ πρόσωπό του ἔμοιαζε ἀπό-

μακρο, κλειστό, χωρὶς ἔκφραση.

—Θὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα μὲ λίγα λόγια, εἰπε ὁ

κυβερνήτης. Ὅπως σᾶς εἶπα καὶ πὺ μὲροστά, ὁ

Οὐέλμ Μάντερες ὁμολογεῖται ὅτι εἶχε πῆ ψέματα

στὴν κατάρθεσή του. Συνεπῶς ἡ κατηγορία ἐναν-

τίον τῆς γυναίκας σας εἶχε στηριχθῇ ἐπάνω σὲ

μιὰ ψευδομαρτυρία.

—Ὁ Οὐέλμ εἶχε πῆ ψέματα!

—Ἀκριβῶς.

—Χωρὶς τὴ μαρτυρία του ἡ Ἄλις δὲ θὰ πῆ-

γαινε στὴ φυλακή!

—Πολὺ σωστά. Χωρὶς τὴν κατάρθεσή τοῦ Οὐ-

έλμ Μάντερες, τὰ στοιχεῖα ἐναντίον τῆς γυναίκας

σας ἦταν ἀπλὸς καὶ μόνον συμπτωματικὰ, δὲν ἦ-

ταν ἐνοχοποιητικά. Μὲ τὴν κατάρθεσή του ὁμως,

οἱ συμπτώσεις αὐτὲς ἔπαιρναν μιὰ μορφή συν-

κεκριμένη, καθαρά ἐνοχοποιητικὴ. Ἄν θυμάστε,

ἦμουν τότε εἰσαγγελεὺς καὶ ἔξερα τὶς λεπτομέρει-

ες αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄ-

λον. Ἡ κ. Θόρν δὲ θὰ καταδικάζετο ποτέ, ἂν

ὁ Οὐέλμ Μάντερες δὲν ὠραζότανε ὅτι τὴν εἶχε

δὴ μὲ τὰ μάτια του νὰ πυροβολῇ. Τώρα πού ἀπο-

καταστάθηκε ἡ ἀλήθεια, ἔξερε πόσο ὀδία εἶχε

κατηγορηθῇ ἡ γυναίκα σας. Τὸ καθήκον μου ἦ-

ταν, φυσικά, νὰ τὴ βγάλω ὅσο μπουρδουὰ πὺ γρή-

γορα καὶ πὺ ἦσιν ἀπ' τὴ φυλακή.

—Πότε... ἄρχισε νὰ λὲ ὁ Ρίτσαρντ, ἀλλὰ ὁ

κυβερνήτης συνέχισε διαστικὰ:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

15. Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ

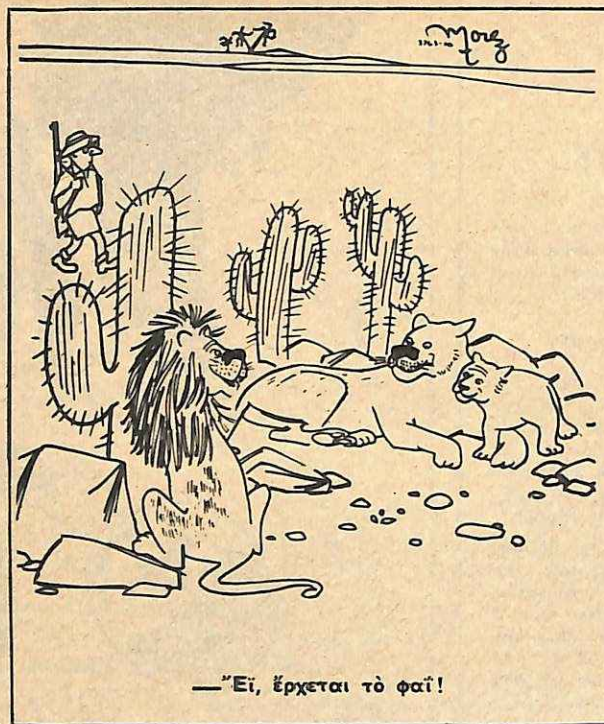
ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ

Οἱ σταυροί, τὰ νησάκια, οἱ ἀλυσίδες, κλπ., στὴ γραμμὴ τοῦ Ἑρμού δὲν εἶναι εὐνοϊκὰ σημάδια. Οἱ σταυροὶ δείχνουν προδιάθεση στὶς ἐντερικὲς διαταραχές, ἡ ἀνωμαλία στὴ γενετήσια ζωὴ. Τὸ νησί προμηνύει πνευματικὲς ἀρρώστιες, κ' οἱ μικρὲς κόκκινες κηλίδες, πυρετοὺς καὶ ρευματισμούς. Ἄν ἡ γραμμὴ εἶναι στραβὴ καὶ κιτρινωπὴ, σημαίνει πὼς ὑπάρχει κίνδυνος ἀρρώστιας τοῦ συκωτιοῦ καὶ τῆς χοληδόχου κύστεως.

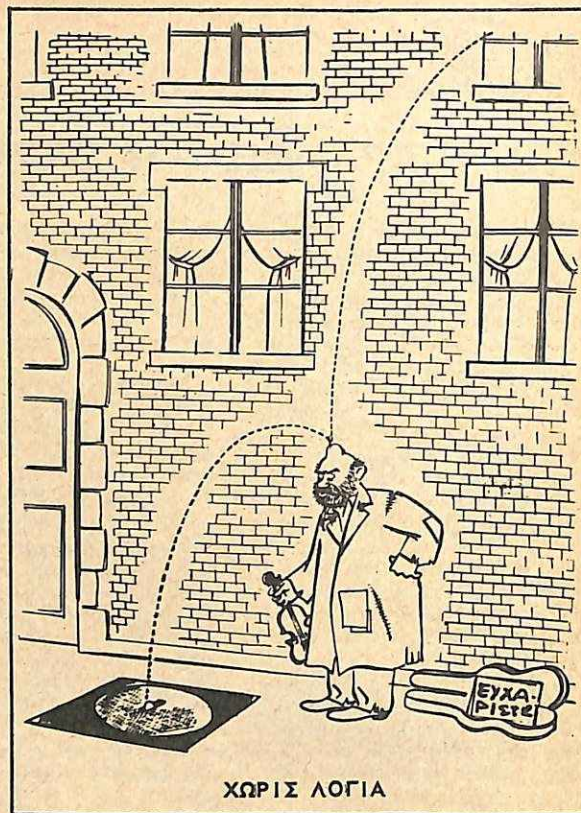
Ὅταν εἶναι κακοφτιαγμένη, σπασμένη, μὲ σταυροὺς κλπ., δείχνει παθήσεις τῶν ποδιῶν, τῶν ἀρθρώσεων, τῆς σπονδυλικῆς στήλης, τῶν βρόγχων, τῶν ἐντέρων, τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Ἄν ἡ γραμμὴ τοῦ Ἑρμού εἶναι καλὰ χαραγμένη κ' ἐγγίζει τὴ γραμμὴ τῆς ζωῆς, ἡ ζωὴ θὰ εἶναι μακροχρόνια, καὶ τὸ πνεῦμα θὰ μείνῃ ζωηρὸ καὶ

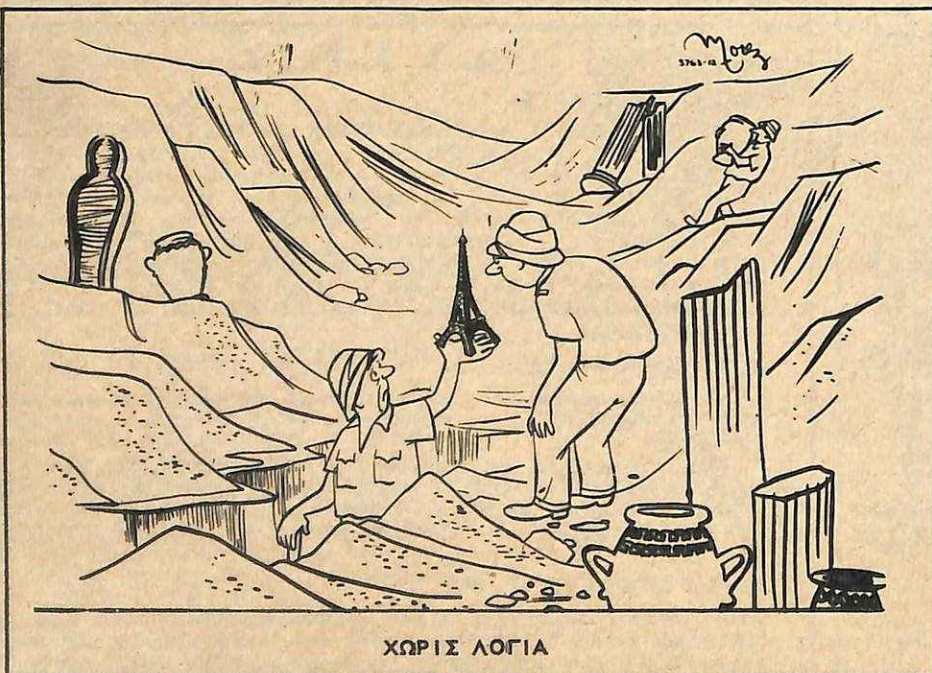
Χιούμορ

—Εί, έρχεται τὸ φαί!

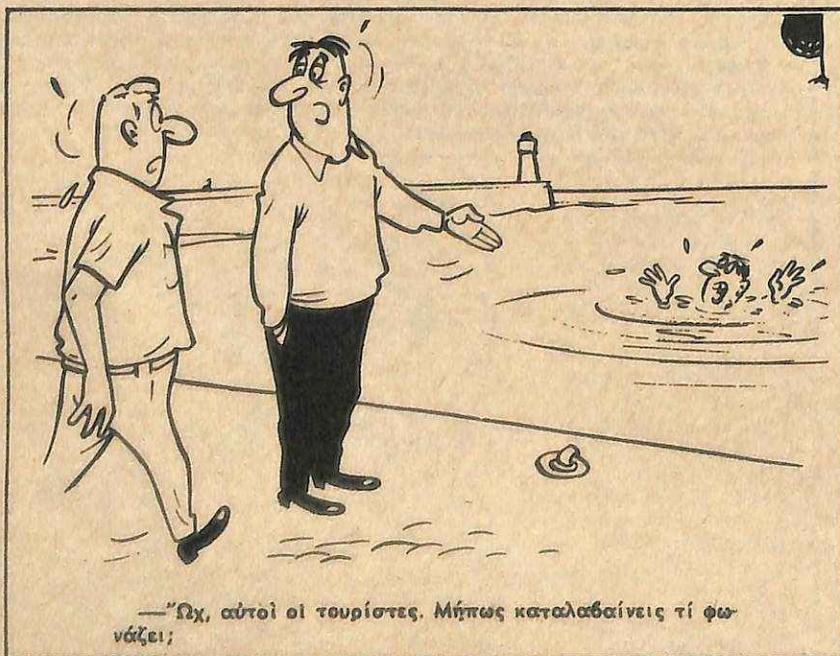
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

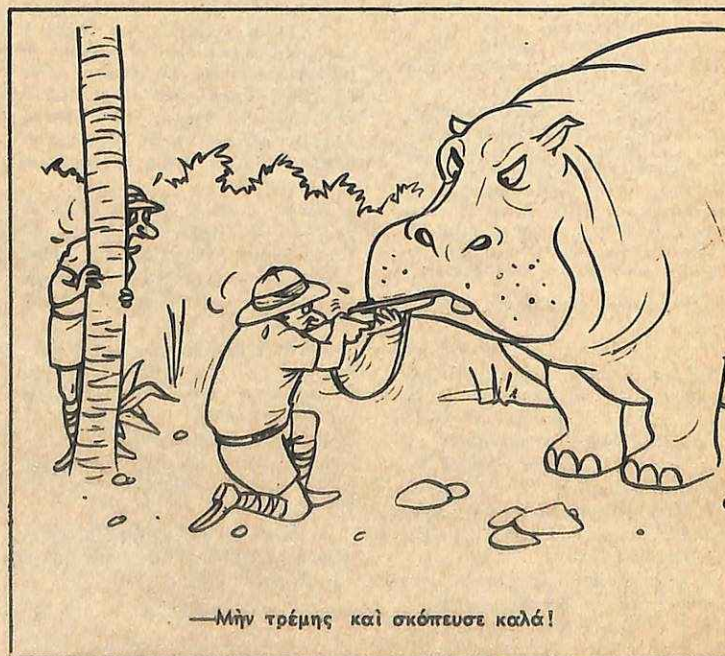
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—Μιά στιγμὴ γὰ μακιγιαριστῶ καὶ ντύνομαι ἀμέσως.

—Ωχ, αὐτοὶ οἱ τουρίστες. Μήπως καταλαβαίνει τί φωνάζει;

—Μὴν τρέμεις καὶ σκόπευσε καλά!

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Γιά δολώματα κατὰ ἀκρίδων, σκουληκιῶν κ. λ. π.
ΑΡΙΣΤΕΡΙΚΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Γιά τὰ σκουλήκια φρούτων καὶ τῆς κήμης.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατὰ τοῦ δαυλίου καὶ τῆς ψείρας.
ΔΕΜΑΡΟΣΑΛ (Θερινὸς πολτός): Γιά τὴν καταπολέμηση ἐντόμων (ψύρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΙΜΑΡΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμηση τῆς ψύρας καὶ τῶν καμψῶν, νυμφῶν καὶ ἐντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμηση πολλῶν ἀσθενειῶν ἀπωροφόρων δένδρων καὶ λαχανικῶν.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη ὑδατοσυρμένη): Γιά ραντίσματα. Καταπολεμᾷ ὅλα τὰ ἐντομα καὶ σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΛΟΣΙΜΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμηση τῆς ψείρας τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμηση τῶν ἐντόμων.
ΘΕΪΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Ἐναντίον τῆς χλωρώσεως τῆς ἀμπέλου καὶ ὡς ἀντιπαρασιτικόν.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Γιά τὴν καταπολέμηση τῆς Βούλας, τοῦ Ὠιδίου καὶ τοῦ Τετρανύχου τῆς μηλιάς καὶ τῆς ἀχλαδιάς, τοῦ Περονόσπορου, Ὠιδίου, Τετρανύχου τῆς ντομάτας, τοῦ πεπονίου.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Προῖχεται καὶ χαλκὸ γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ Ὠιδίου (ἀράς) καὶ τοῦ περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΪΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμηση τῶν Ὠιδίων, τῆς ἀμπέλου, τῶν δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολεμᾷ τὰ ἐντομα ποὺ προσβάλλουν τὰ ἀπωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Γιά τὴν καταπολέμηση τῶν ἐντόμων τοῦ ἐδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Γιά τὴν καταπολέμηση τῆς μελίγκρας τῶν μπостανικῶν, ἀγγουριῶν κ. ἀ. ἐντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Γιά τὴν καταπολέμηση μελιγκρῶν, ψύλλων καὶ μικρῶν καμψῶν.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΒΒ: Γιά τὴν καταπολέμηση τῶν νηματοδῶν σκωλήκων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τῆς μελίγκρας, τῆς κήμης, τὰ διάφορα ἀράκια κ.λ.π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιεῖται ἔναντι τῶν ἐντόμων τῶν σιτιῶν.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Γιά τὴν καταπολέμηση τοῦ περονόσπορου τῶν λαχανικῶν, τῆς βούλας τῆς μηλιάς, τῆς ἀχλαδιάς καὶ τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου.
ΠΕΡΟΣΙΠΟΡΙΝΗ Β.: Γιά τὴν καταπολέμηση τοῦ Περονόσπορου, τῆς Ἀνθρακνώσεως κ.λ.π. τῆς ἀμπέλου, τῆς ντομάτας καὶ τῆς πατάτας.
ΠΕΡΟΣΙΠΟΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμηση τοῦ περονόσπορου ὅλων τῶν φυτῶν.
ΠΡΑΣΔΙΓΟΥΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμηση τοῦ πρᾶσάγουρα καὶ ἄλλων σκουληκιῶν τοῦ ἐδάφους.
ΣΤΕΡΙΟΝ ΚΟΛΛΟΪΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Γιά τὴν καταπολέμηση ὅλων τῶν ἀσθενειῶν ποὺ καταπολεμοῦνται μὲ θειάφι π.χ. τὸ Ὠίδιο.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

...ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ!

